

Spiratiua hēbit ipse fili⁹ cuz opposito respectu ad spirādū. Sic etiā virtutē generatiua cū opposito respectu ad generādū accipit a patre.

Alij ad id

P. instāt qdā aliq sic. Si i diuis pducens omne illud cōicat pducto in q sibi nō opponit. tūc p cōicaret spūscō ipm generare acti uū. qz in eo pater spūsanctō nō opponit. 7 sic spūscōs filiū generaret. 7 etiā filius cōicaret spūscō generatiōē passiua. qz in ea sibi nō opponit. Sed illa nō infringūt rōem supra dictā.

Solutio. Ad 1

Ad p̄mū ergo dico q fili⁹ hz omnia cū opposito respectu ad generatē vt generās ē. Sed opposit⁹ respect⁹ ad generatē vt generās ē. ē sola filiatio. qz pposit⁹ respect⁹ generat⁹ vt generās ē. ē sola p̄nitas siue generatio actiua. Nō cludit igit instātia tua qd intēdis. scz qz filius vt genitus capiat velle siue potētiā spiratiua cū opposito respectu ad spiratōz acti uā q est i patre. qz p potētiā spiratiua p̄ non dicit generās. Etiā instātia tua est p̄ra te. qz tu met ponis qz pater cōicat filio potētiā spūscō cū pposito respectu. qz als filius nō spiraret spūsanctū. qd ē error grecoz.

Ad 2

Ad scdm ddm qz psona pducēs i diuis psonē pducte cōicat oia in qb ei non opponit q sunt cōicabilia. Sed p̄prietas psonalis tā i creatur qz in diuis est in cōicabilis. qz ex q psonā i esse psonali cōstituit. si cōicaret tūc esset cōfusio psonaz. Lū igit generatio actiua psonaz patris cōstituat. 7 generatio passiua psonam filiū. spiratio aut cōmunitis nō cōstituat. ideo spiratio cōmunitis ē cōmunicabilis. nō aut generare vel generari. Predictā etiā cōclusionē cōfirmo sic. Ubicūqz aliqua plura sunt sine omi cōfusione. ibi necessario inter illa ē ordo. vlt origis puta q hoc ē ab hoc. vel ordo p̄oris 7 posterioris. puta q hoc est post hoc. Sz p̄ 7 fili⁹ et spūscōs sūt plura supposita absqz omni cōfusione siue ordine p̄oris 7 posterioris. q hoc dicit esse post hoc. vt patuit supius. q̄ inter quasi bet duas diuinas psonas erit ordo originis.

Scdā rō.

Terciarō

P. pater cōmunicat filio omne illud qd filio nō repugnat. sed spirare non repugnat filio. ergo rē. Maior p̄z. qz quecūqz res nō habet omnia que sibi nō repugnāt illa nō ē omnino p̄fecta. quia nō dum habet aliqd qd tam possibile est ipaz habere. sed filius i diuinitis est p̄fecte a patre pductus. ergo hz a patre omne illud quod sibi nō repugnat. Minorē p̄b. quia omne qd repugnat filio vel repugnat ei ratione eēntie. vel ratōe relationis. puta ratōe filiationis. quia omne quod est i filio vel est eēntia vel relatio. sed spirare nō re-

pugnat filio rōe eēntie. quia tūc etiā repugnat patri. cū eadem eēntia que est i filio sit i patre. Nec ratione filiationis. qz nullā oppositiōē hz ad filiatōz. P. illud firmiter tenere debem⁹ ad cui⁹ oppositū sequit heres manifesta Sz ad oppositū illi⁹ p̄p̄ois. spūscōs pcedit a filio seq̄t heresis manifesta. qz si spūscōs a filio nō pcederet. spūscōs a filio nō eēt p̄sona distincta. vt patebit i qdē p̄xima sequenti. q̄ fm fidē sc̄tāz firmiter debem⁹ asserere i spūsanctū a filio procedere. P. illā veritatē ponit xp̄s se Augu. xv. de tr. 7 i multis alijs locis. Illa em veritas. qz spūscōs pcedit a patre 7 filio. tpe Aug. ita vniiformiter tenebat. qz tpe aug. opposita opinio videt nō fuisse. quia Aug. nulqz videt fecisse mētionē de opposita opinione. Lū igit noue fantasie deriuates ab his q vlt̄ tora dei ecclia tenuit sint penitus repudiande. ergo rē. Predictē etiā veritatē sentiunt ceteri catholici doctores quos mgr allegat i lra. s. Athanasius. Didimus. Cyrillus Chrysoptom⁹. 7 p̄les aliq. Sz d̄nū istū⁹ rēnet error grecoz. 7 p̄t. p̄bari sic. Nō min⁹ p̄uenit spūscōs cū p̄re qz fili⁹. sz spūscōs nō p̄uenit cū patre i productōe filiū. qz nec filius p̄uenit cū patre i productōe spūscōi. P. vnū simplex productū requit vnū simplex productū. da oppositū tūc fm se totum 7 totalit̄ acceptū dependet a plumbus. qd ē impossibile Sed p̄sona spūsancti ē vnū simplex productū. qz rē. P. si spūscōs pcederet a p̄re 7 filio. tūc vnū 7 idēz p eādē relatiōem referret ad duos terminos. puta idē spūscōs p eandē spiratōz passiua referret ad p̄re 7 filiū. p̄ns ē falsū. qz r̄nis P. illo mō debem⁹ loq̄ de diuina p̄sonaz emanatōe. q̄ mō h̄mōi emanatō nē exp̄mit sc̄ptura sacra. Sz sc̄ptura sacra de spūscō dicit qz pcedit a p̄re. 7 nulqz i ea legim⁹ qz procedat a filio. qz rē. P. illud nō est tēnēdū cui⁹ oppositū inuenit i dictis ap̄lorūz 7 sc̄tōz doctōz. sed spūsanctū pcedere a filio ē h̄mōi. qz rē. Maior p̄z. minorēz p̄b. qz sacerdotes achate dicebant se hanc fidē a sancto Andrea apostolo didicisse. s. qz spūsanct⁹ a patre pcedit 7 in filio requiescit. Sed i quo quis requiescit ab eo nō procedit. Et Damasc. li. i. ca. x. Credimus i vnū spūsanctum deū viuificatē. ex patre pcedentē 7 in filio quiescentē. Et ca. xi. ait. Spūsanctū ex patre dicim⁹. 7 spūm patris nominam⁹. Ille aut liber a sumo p̄ntifice ē approbatus. vt p̄z i p̄logo eiusdē libri. qz rē. Itē ista minorēz p̄z a Dionysio. q. 2. q. 10. ybi ait. P̄r est sc̄tana

Quarta ratio.

Quinta rō.

Error grecoz qz spūscōs nō pcedat a filio

2

4

5

reitas. fili? aut? r spūscūs pullulatiōes diuine nature. Syna pullulatio nō pcedit ab alia sed q̄libet immediate pcedit ab arbore. ḡ rē.

Sed istis pestiferis p̄uasionibus nulla mens catholica debz assentire. qz ex franco dei euāgelio iste error poterit apte reprobari. nul

1 la em̄ psona dina accipit aliqd ab alia nisi p/ cedat ab ea. Sed filius dicit de spūscō. ipe

2 de meo accipiet. igit rē. Itē i eplis ap̄licis ipse sepissime dicit spūs filij. vel igit ipse est spi ritus filij formaliter vel originaliter. Non for

maliter. quia tūc filius r spūsanctus nō eēt psonaliter distincti. ergo ipse est spūs filij ori ginali r pductiue. Ad p̄mū igit dicēdū

q spūsanct? nō potest p̄currere ad uerbi p̄du ctionē. qz illud qd p̄cedit p̄ modū amoris p/ supponit illd qd p̄cedit p̄ modū uerbi r co gnitionis. sed tal' p̄suppositio nō impedit q̄t

Ad 1 filius possit p̄currere ad p̄ductionē spūscōi cū uerbū nō p̄supponat amorē sed econuerso

Ad 2 Ad scd? dicēdū q vnū simplex productū requirit vnū simplex producēs vel plura. p̄ue niētia t̄m i vno simplici p̄ncipio productiuo

r sic est i proposito. qz filius cū patre est vnus simplex p̄ncipiū spūscōi r nō plura p̄ncipia

put ueniūt i vna s̄tute spiratiua r i vna cōi notione. siue actiua spiratiōe. q̄ ē vna r p̄nit?

Ad 3 in diuisa in patre r filio. p̄pter qd spūscōi a p̄re r filio non pcedit plibz p̄ductōibz syna

t̄m. ḡ rē. Ad t̄ciū dicēdū q pater r filij re spectu spūscōi n̄ h̄nt rōez pluriū terminoz sed

Ad 4 vni? t̄m. sicut em̄ tota trinitas terminat oēs re lationē creature. sub ratōe t̄m vni? termi. eo q i om̄ibz tribus psonis sit vna virtus creatiua

sic rē. Ad quartū dicēdū q filij dei q̄ semet ipm̄ exinanituit for̄mā serui accipiēs. volēs i

om̄ibz profundissimā humilitatē suā oñde re. r patris s̄blumissimā dignitatē. nō dicit q̄ a

me p̄cedit. sed q̄ a p̄re p̄cedit. dicit t̄m i p̄lici te equalitē istius cū ait. Ipse me clarificabit.

Ad 5 qz de meo accipiet. Nihil em̄ ab ipso accipet si ab ipso nō p̄cederet. Ad quintū nego

Ad 6 minorē. Ad probationē cum dicit rē lēto an drea rē. dico q p̄ talia s̄ba nō excludit ratio

p̄ncipiū respectu spūscōi ab ipso filio. s̄ t̄m mō exp̄mit p̄ncipalitas auctis q̄ ē i p̄re. puta dat

intelligi q̄ s̄tute p̄ducēdi spūscōi filij? h̄z a patre r non a se. pater aut̄ h̄mōi s̄tute h̄z a se

ipso. Et cū addit. qd̄ quiescit i aliquo nō p̄cedit ab eo. illa est falsissima i diuis. quia i s̄a cto euāgelio filius dicit quiescere i sinu patris

r t̄m p̄ eternā generationē p̄cedit a p̄re. In diuis em̄ licet psona p̄ducta p̄cedat a p̄du

ceterōne origis h̄mōi psonas psonalr̄ distū guētis. q̄scit t̄m p̄ducta i producēte ratōe vnus r eiusdē p̄nit? indiuisē nature. Ad di ctū dam. p̄z p̄ iā dicta. Est t̄m ibi sciēdū q

sicut dicit doctores magni. i greca lingua hec p̄positio ex. sonat i q̄n dā p̄ncipalitatē. sicut i la tino hec p̄positio apud Lōueniētē em̄ latino

sermone dicit. Miles ē apud regē. qz rex ē apd milite. Et ideo h̄atem? h̄aci vsu nostro. s̄bū ē apud dēū vel apud patre. quis eā nō p̄uer/ tam?

insinuātes p̄ hoc auctē p̄ductiua quā pater h̄z respectu filij r nō econuerso. eades ḡ ratione greco more Dam. dicit spūscōi sanctus

ex filio nō dicitur. p̄ hoc insinuās filij h̄mōi auctēz a semetipso nō habere s̄z a patre. Et qz

p̄ s̄ba p̄dicta nō fuerit in cetero damas. negare spūscōi p̄cedere a filio. p̄z p̄ uerba sequētia

in eo. li. i. ca. xix. ubi sicut. Spūscōi est vir tus sanctificatiua em̄p̄stafes. i. in hypostasi

existēs. a patre r filio indistāter p̄cedēs. Et ideo idē Dam. ca. xi. postqz dicit spūscōi san ctum ex filio nō dicimus. vt daret intelligi p

talia uerba se nolle negare originē ipsius spi ritus sancti a filio. sed t̄m modo p̄ncipalitates

originis imp̄ortatā p̄ h̄ac p̄positionē ex. s̄b dicit ibidē post s̄ba p̄dicta. Sicut ex sole ē radi? r splēdor. sic a patre ē filius r spūscōi sanctus. p ra diū t̄m nobis splēdor tradit. Ad dictū dyo nisi p̄z p̄ iam dicta.

Nota.

Quantum ad secū

Secūdu p̄ncipale.

dū p̄ncipale. vtz pater r filij? sint vnū p̄nci piū respectu p̄ductōnis spūscōi. Dicēdū qz

quis possit dici qz p̄ r filij? in spūscōi p̄ducti one sint plēs p̄ducētes. eo qz sint singulari seu

suppositiuit disticti. r actōes sint singulariū. vt p̄z. i. meth. t̄m non d̄z dici qz spūscōi sanctus

producat vt plures sūt. sed vt vnū p̄ncipiūz sunt. Quia ly vt est nota reduplicationis. re/ duplicatio aut̄ respectū h̄z ad cām seu p̄nci piū p̄ductiū. qd̄ cum sit vnū in patre r filio

puta vna diuina essentia vt volūtas secun/ da sumpra sub respectu. p̄posito ad spirandū. puta sub actiua spiratione. ideo pater r filij? sunt vnū p̄ncipiūz spūscōi. r debet dici qz

ipsum spirant vt vnū p̄ncipiū sunt rōe vni us virtutis spiratiue indiuisibiliter existen/ tis in vtroqz quo ad talē productionē. P.

sicut se habet tota trinitas in actu creationis ad creaturā. sic se habet pater r filius in actu spirationis ad spiritūsan ctū. Sed totā trini

tatē dicimus vnū dēū r vnū p̄ncipiū creature

Contra et orē greco um
Solutio toz.
Ad 1
Ad 2
Ad 3
Ad 4
Ad 5

eo q̄ eētia dīuina cū respectu ad creaturā sit vna toti trinitati cōis. igit p̄r z fili⁹ sūt vnum p̄ncipiū spūsc̄i p̄pter vnā v̄tutē spiratūā q̄ ē ambobz cōis. Et illa ē int̄ctio b̄ri Aug. q̄ ait Sicut pater z filius z spūsc̄i actus relatiue ad creaturā sunt vniū p̄ncipiū. vnus creator. vn⁹ d̄ns. sic pater z filius relatiue ad sp̄m sanctū sunt vniū p̄ncipiū. Istā cōclusionē etiā quidā doctor declarat sic. Volūtas em̄ vt ait p̄fectā fecunditatē habere nō pōt ad p̄ducēdū sp̄ritūsc̄m nisi i duobz existat p̄sonis. q̄ fecunditas volūtat̄is cōsistit i plenitudine p̄fecti amoris qui esse nō pōt nisi ad minus i duobz. dicit ceteri Rich. iij. de tri. ca. iij. Nō potest eē amor iocūduus nisi ipse sit mutuuus vt. s. sit q̄ amorē impēdatz qui amorē repēdat. Et sic p̄dictus doctor cōcludit q̄ pater z filius sunt vniū p̄ncipiū spūsc̄i actus spiratūi. i. in vnā volūtatē fecūda modo p̄dicto. quod tñ p̄ncipiū rōe qua dicit voluntatez cōcordē in amore impensio et repensio cōnotat distinctionē. Sz p̄tra istā declarationē arguit sic. In quocūqz signo nature vel origis i supposito vel supposito ē dare p̄ncipiū p̄ductiuū p̄fectū. necesse ē ex tali p̄ncipio p̄ducī terminū nisi impediāt. Sz p̄us natura q̄ pater amet filiū vel amet a filio. p̄r z fili⁹ h̄nt volūtatē fecūdā ad spiratūū sp̄m̄sc̄i actū. nec i diuis obuiat aliqd̄ impedimentū. Sz an p̄ducit⁹ est spūsc̄i actus q̄ sit ille amor impensius et repensius. quē tu ponis spūsc̄i esse p̄ductiuū. Maior p̄z. minor p̄bat. qz in illo signo i quo pater z filius h̄nt eētia diuinā p̄r tē sibi sub rōne summi diligibil̄ h̄nt p̄ncipiū p̄fecte fecundū ad producēdū amorē infini tū ad equatū tali p̄ncipio. sed anqz pater z fili⁹ us mutuo se diligāt ē eētia diuina p̄ns volū tati corz sub rōe sumi amabilis z vt actu ama ta amore eētiali. P̄. ratio q̄re i nobis reamatio requirit ad p̄fectū amorē ē. qz aliqd̄ ad dīc̄ diligētī. Statim em̄ cū alicui amātī con stat q̄ reamat̄ int̄s̄us diligit p̄ dilectū. Sed in diuis nihil addit supposito diligētī ex ipa reamatōe. qz tota ratio p̄fectionis illius dile ctōis ē eētia diuina ex̄ns i infinitū diligibil̄ Sz ex reamatōe nō fecūdat volūtas. P̄. si de ratiōe amoris iocūdissimi ē q̄ sit mutuuus. cū tali amore pater sit b̄tis. sequit q̄ p̄r formaliter sit beatus dilectōe filij z nō dilectōe essen tie. z sic dependet pater a filio q̄ ad suā beati tudinē p̄fectā. P̄. reamatio nō facit ad di lectiōne amātis nisi cognoscat. quantūcūqz. n. aliq̄s dilectus a me reamat̄ me. nisi cognosca

De i. sū.

Locon p̄ Den.

1

2

3

4

ipm reamare me. nō p̄ficiat nec auget mea di lectio ex sua reamatōe. si ergo reamatio faceret ad p̄ductōem spūsc̄i. tūc pater z filius p̄du ceret sp̄m̄sc̄m in q̄tū sciētes seu cognoscentes z vltimata z p̄lectiua ratio spiratūi erit cogno tio. z p̄ p̄ns spūsc̄i non p̄cederet libere z p̄ modū volūtat̄is. sed magis ex necitate scie.

Sed illa nō cōcludūt. Ad primū igit Solutio.

dico q̄ ratio illa p̄supponit p̄r z posterus i diuis ex natura rei. hoc aut̄ proxime supius improbauit dist. ix. Etia p̄supponit q̄ pater p̄ us diligit eētia diuinā q̄z filiū. z filius p̄r diligit eētia diuinā q̄z patrē. z hoc silr nego qz cū eētia diuina nō possit cognosci seorsum a suppositis. qz nullū h̄z esse p̄r qd̄ h̄z i sup positis. ideo nō pōt p̄us amari q̄z ament sup posita. Nō ē est ibi naturaliter prius amato q̄z reamatio. nisi sumat̄ prius rōne solū q̄ mō supius ē declaratū prius eē in diuis. Ad se cū dū dicēdū q̄ reamatio in diuis nō addit realr aliqd̄ sup amationē. qz nō ē ibi realr pri us dare amorē q̄z reamorē. sed silr naturaliter sunt ibi amor z reamor. sicut aut̄ amor i diui nis p̄cedit reamorē fm̄ rōem. sic reamor pōt addere sup amorē aliqd̄ fm̄ rōem. Ad ter ciū dicēdū q̄ nō sequit q̄ pater sit formalr be atus filio. vl q̄ patris b̄tudo repēdat a fi lio. sed b̄n sequit q̄ p̄r nō possit eē b̄tis sine fi lio. qz nullus sine socio ē iocūda possessio. si cut ait Boetius. hoc aut̄ nō arguit aliquā p̄ rogatiūā i filio q̄ patrē p̄cedat. nec i patre ali quā dependētiā derogatēz sue dignitati. qz sicut pater cognitōe b̄tifica nō potest nō cog scere creaturā. vt sup̄ declarauit dist. vi. n̄ tñ dependet a creatura. sic zc. Et qd̄ mix si pa ter nō pōt diligere nō diligēdo filiū. z nō re amate filio cū pater nō possit eē nō ex̄nte filio

Solutio.

Ad 1

Ad 2

Ad 3

Ad 4

Ad quartum dicēdū q̄ ex hoc nō sequit q̄ pater z filius p̄ducāt sp̄m̄sc̄m vt sciētes. sed vt amātes. q̄uis ex h̄ b̄n possit cōcludi q̄ pro ductio spūsc̄i p̄supponit noticiā z sibi p̄du ctionē. in om̄i. n. amore p̄supponit cognitio. cū bonū cognitū sit obiectū volūtat̄is. Etiam ratio nō est ad p̄positū. qz in diuis nō est ex reamatōe augmentū amoris sicut rō p̄sup ponit. Sz amor z reamor z noticia vtriusqz oia sūt vniū i diuis z silr natura. Quicqd̄ igit sit de dicit̄ istī doctoris ad p̄ns nō curo. cū non sit p̄ me. p̄z tñ q̄ ille rōes nō cōcludūt.

Quantū ad terciū p̄ncipale. vtz pater z fili⁹ respectu p̄ductōis

Tercium p̄ncipale

Egidius.

spūscā possint dici plēs spiratores. Dicit doctor n̄ q̄ sicut vna deitas vnit tres dinas psonas i creādo. sic eadē deitas vnit p̄z et filiū i spirādo. differētē tamē. Nā put tres diuine p̄sone creant. ita hoc eis competit p vnaz deitātē in qua vniūtur. q̄ ipsa deitas creat. sed prout p̄r et filiū spirāt sp̄m̄ sanctū sic hoc eis competit p vnā virtutē spiratūā q̄ est ipsa deitas. q̄ t̄ ipsa deitas non spirat. et ideo nō dicunt plures creatores ppter vnitātē vni⁹ creātriciā eēntie q̄ ipsa creat. sed p̄nt dici plures spiratores. cū diuina eēntia nō spirat. Sz q̄da d̄ctor. Et p̄mo probat q̄ illa nō est p̄p̄ia. eēntia diuina creat. qz actus sunt suppositoz. vt p̄z. i. methaph. 2. ij. ethicoz. sed eēntia diuina fm se nō est suppositū. quia als h̄m̄ q̄ tuoz supposita i diuini. q̄ diuine eēntie nō competit p se creare vel agere. P̄. aia rationalis q̄uis sit sepabilis a corpe. dū t̄ in corpe. nō conuenit sibi aliqua opatio per se quia si aliquis dixerit aiam p se intelligere dicit eam texere vel edificare. vt dicit. i. de ania. ergo multo fortius cum eēntia diuina non possit separari a diuini suppositis. ergo tanq̄ agēt nō potest sibi attribui aliqua operatio.

3 Tercio ipse puenit respōsiōē ad hęc dicta et ait q̄ nō valet si dicit. Creare est actus essentialis. et ideo p̄t puenire eēntie que est principū essentialē. quia sicut actus notionalis est a virtute generatiua vel spiratiua. nō q̄ virtus h̄m̄i talē actuz eliciat suppositiue. sed solum formaliter est ratio eliciēdi actū notionalē. sic et si creare sit actus eēntialis. nō tamē debet attribui eēntie diuine tanq̄ agenti. sed tanq̄ rationi agēdi. Sed illa nō vidētur esse vera. quia om̄is eēntia que p se habet eē p se potest agere. maxime quo ad actus eēntiales. quoz h̄m̄i natura poterit eē principūz ipsi supposito. Si em̄ natura ignis p se haberet eē. ipa posset eē principū quod siue produccēs respectu ois opationis cur̄ est principūz quo siue p̄ncipiū productiui. sed eēntia diuina p se habet eē. Nō. n. diuina eēntia capit eē ex eo q̄ producat in supposito. qz ipsa improducibilis est. Si em̄ caperet eē ex eo q̄ eē suppositis. tunc necessario eēntia nūcraret nūmeratione suppositoꝝ. quod ē hereticū dicere. q̄ diuine eēntie competit p se agere fm act⁹ eēntiales. P̄. de quocūq̄ vere et pp̄rie p̄dicat nomē verbale deriuatū a verbo significāte aliq̄ actum illi pp̄rie puenit elicere talē actuz. sed creatrix est nomē verbale de scēdēs abyl-

timo supino illi⁹ verbi creō. as. eque grāma ticaliter sicut creator. et pp̄rie p̄dicat de diuina eēntia. quia oēs sancti doctores dicunt deita tē siue eēntiā diuinā eē creatricē. q̄ actus q̄ dicit creare pp̄rie sibi conuenit. Ad primuz ergo cum dicit q̄ actus sunt suppositoꝝ. dico q̄ textus Aristotelis nō habet suppositoꝝ sed singulariū. modo licet eēntia diuina non sit suppositū absolutū. potest tamē sine om̄i incōueniētia dici hoc singulare absolutū. eo q̄ p se h̄z hoc eē pura diuinū. Et si in aliqua trāslatione quā ego tamen nūq̄ recordor me vidisse. inueniret q̄ actōes sunt suppositoꝝ. diceret q̄ Aristoteles pro t̄to sic scriberet. q̄a loquebat̄ ibi de rebz quaz nature p se nō habēt eē. sed acquirūt eē in suppositis. et ideo per se nō poterunt agere. Ad sc̄d̄m dicēdum q̄ anime humane dū est i corpe p se nō competit agere. qz dum est i corpe p se nō habet esse sed dato q̄ p se haberet eē sicut negare nō poteris de eēntia diuina. tūc dicerem q̄ haberet p se agere. et nō minus per se ageret dum esset i corpe qz dū eēt separata a corpe. Ad terciū dicēdum q̄ nō est simile de actu eēntiali et notiali. quia ex pte actus notialis eē manifesta contradictionis implicatio. qz om̄e productū differt necessario a producete cū impossibile sit idē producere seipm. sed eēntia diuina a nullo producto i diuinis potest differre. qz a quocūq̄ realiter differt eēntia diuina. illud nō potest esse deus. ergo si eēntie diuine cōpeteret actus notionalis. tūc ipsa a producto differret et nō differret. et p̄sequēs produceret et nō produceret. Istoz autē incōueniētiū nullū sequit̄. posito q̄ eēntie diuine comperat p se agere fm actus eēntiales. Addit etiā dicit⁹ doctor ad dicta p̄cedētia q̄bus mō r̄sum est. q̄ cā quare nō p̄nt dici plures creatores est. quia vis creatiua pura eēntia diuina nō multiplicat nec p̄notat aliquā distinctiōē suppositoꝝ. qz si eēt i vno t̄m̄ adhuc illud suppositū crearet. Sed illud exp̄sse dicit alijs suis dicit⁹. qz ipse manifeste ponit q̄ emanatio creaturaz necessario p̄supponat emanationē psonaz. quod si ver̄ est. tūc nō eēt possibilis creatio si eēntia diuina t̄m̄ haberet eē in vno supposito. quia tūc nō esset psonaz emanatio. Quidā etiā alijs dicūt q̄ hoc nomen spiratoꝝ vel creator potest teneri adiectiue vel substantiue. Primo modo stāt talia noia pro suppositis. et sic possunt dici duo spiratores et tres creatores. Sz sc̄do modo debet dici vn⁹ creator. et vnus spiratoꝝ. Sed isti falsum

Solutio rōnū hē. Ad 1

Ad 2

Ad 3

Opt. hē.

Lōtra eū.

Alia opi.

Lōtra eā. m

ip̄scl̄ her anḡl̄ man
 de si ego rematio
 cū autē p̄ter et filiū
 ū sc̄t̄as l̄m̄ cogitō
 ra ratio spiratū
 is non p̄cedēt
 ed magis ex n̄c̄nā
 ludat. Ad p̄m̄
 p̄ponit p̄r et filiū
 hoc autē p̄ponit
 Enā p̄ponit p̄r et
 unū q̄ filiū. et
 nā q̄ p̄r et filiū
 nō possit cognosc
 allū h̄z esse p̄r et
 ōp̄us amari q̄ am
 bi naturaliter p̄m̄
 ūmas p̄m̄ rōnē d̄
 i p̄m̄ eē in diuini
 reamatio in diuini
 mationē qz nō ē
 reamōz. sed sicut
 eamōz. sicut autē
 ces fm rōm̄. sic re
 ē aliq̄d fm rōm̄. Et
 sequit̄ q̄ p̄ter sit
 patris v̄m̄do t̄p̄idē
 ū q̄ p̄r nō possit eē
 sine loco ē iōcūda
 sine. hoc autē nō
 q̄ p̄r nō arguit
 am t̄p̄idē. nec ip̄
 n̄m̄ō b̄n̄t̄ia nō p̄
 vt sup̄r t̄clarat
 ūra. sic ē. Et d̄
 t̄rē nō d̄l̄c̄t̄ filii. et
 ater nō possit eē
 n̄ d̄c̄t̄ q̄ hoc nō
 d̄c̄t̄ q̄ p̄m̄ v̄r
 is et h̄m̄ possit
 i p̄p̄onit noticiā
 n̄. amor p̄p̄onit
 ū ū obiectū volū
 tad p̄p̄onit. qz in
 agem̄ti amoris
 r̄ramoz et noticiā
 s et illi natura. Qu
 octoz ad p̄n̄ nō
 q̄ illerōes nō p̄

nū ad rē

3 distingueret ab eo. P. ex similib; filia iudi
 camus. sed sancti patres sepius omisses ppositi
 tiones sup'd: cte ppositioi formauerunt. et de ipis
 multo sermone disputauerunt. sicut p3 p aug.
 q. xv. de trini. c. vl. ponit hac ppoem. si spūā
 ce' diceret filius. amboz vniq; filius diceret.
 4 Ite Ansel. de pcessioe spūācti. c. x. aut. Ni
 hil diffinit' et rariū nature si plenitudo sapie
 di posse subsistere in singularitate psonae. naz
 quantum videtur si solavna persona in deita
 te eet. nihilomin' plenitudine sapie h're potu
 issz. Lū igit' q'libz antecedere illaz pponū ipli
 eet simpl'r impossibile. qz ei' oppositū ē sume ne
 cessariū. miroz qre isti doctores tāta difficul
 tate faciūt de titulo illius questionis.

naliter a seipso. cū vere habeat i se duas relati
 ones despatas. s. paternitatē et spirationē acti
 uam. P. quecūq; p relatiōes realiter a seim
 uicē distinguunt. illa realiter ad seimicē refe
 runt. qz eēntialit' ē ipsi relatiōi fm eam referri
 qz p eam distinguunt. qz distinguere est cōe sibi
 et absolutis. referre aut' ppue' uenit sibi. ergo
 si filius filiatōe distingueret a spūācto. tūc si
 liatōe referret ad spūāctm. et sic spūāctū eet p
 Optet q' fm spirationē actiuā ad ipm refe
 rat. et pns pducet spūāctm. P. distinctio
 nō uenit relatiōib; despatis nisi ex suis fun
 damētis. Similitudo em' et eqlitas ex h' dnt re
 aliter. qz qualitas et quātitas i quib; fundat
 reali dnt. vbi q' idē fundamētū eq' pfecte est
 in productis sicut in producētib; si producē
 tia nō differūt rōnibus despatis. nec produ
 cta ab ipis differre pnt. sed pater et filius nō
 differūt in diuis relationibus despatis. q' nec
 filius et spūāsanctus.

spiratio actiua opo
 abue p solā filiatōe
 Dator p q' p ides rō
 minor nota q' gene
 citur est psonā filij p
 uis sūt idē uō uō
 ve dicit ansel. de p
 is nō pcederet a filio
 nō nulla eet relatiō
 vidēda vtz h'ec cō
 q' sic tenēdo de p
 o cā rōib; alit' rōn
 adducā aliq' infir
 eas. Quarto pona
 uōis et mōdo ad a

istius ord
 utto ppter aliq' d
 h' p q' pponit nō
 po. h' illud nō ē
 nū. ad qd nec ē
 nō. q' h' vna p
 ra alia im
 stud nō valit q' sup
 linqs in formā
 formā pō cōtra ip
 i. q' z. Nō p q' p
 vbi dicitur in rōnā
 ill' fieri de hōie. p
 vac differat ab ei'.
 q' supposito q' spūā
 nō videt tollere rō
 pcedat a pte. dāt
 p illa qd cōmōnē
 q' format d' p p
 ubi tabul' manet
 nōi pponit q' pō
 iō. q' z. Nō p q' p
 tabul' vtz alit' pō
 ista hōpōica ē d
 nas vel alus possit
 ē pōmā. tū raro
 lōm. vtz p' z' s
 vōz pō. Nā illa
 vtz filia distingu
 q' pōmā vel sola
 pōmā pōmā rōnā
 stinguat filius a p
 tūc dāt q' spūā
 adue distingu
 anqat a spūā
 h' si nō pcederet q' p

Quartū ad secundū

Secūdu pncipale
 Rō egidi
 pncipale dico q' si spūāctū nō pcederet a filio
 ipe nō differret ab eo. qz cū relatiō fm eē trāse
 at i dīnā eēntiā. oīs distinctio q' p relatiōes fit
 i diuis opter q' fiat fm qd dicitur relatiōis. sed
 qd dicitur relatiōis solū sumit i ordine ad oppo
 sitū. q' relatiō i diuis solūmō distinguit ab op
 posito. sed si spūāctū nō pcederet a filio. tūc
 nullā oppōez h'et ad ipm. q' zc. P. genera
 tio actiua et spiratio actiua i p're dicitur eādē rē.
 qz als eēt q'tuor res i diuis. q' s'lr generatio
 passiua et spiratio passiua inq'tū de se ē dicit
 eandē rē. q' nō haberet spūāctū p quod differ
 ret a filio si nō pcederet ab eo. P. sic spi
 ratio actiua p'supponit generationē actiuā. sic
 spiratio passiua p'supponit generationē passi
 uā. Aut q' p'supponit eā in eadē psona. aut in
 alia psona. et p'sequēs p modū originis. Nō
 pmo modo. qz tūc haberet intentū. nā tūc nō
 differret spūāsanctus et filius. qz eēt vna per
 sona. q' p'supponit eam p modum originis.
 4 P. si spūāsanctus nō pcederet a filio. tunc
 idē eet generare et spirare. q' sequēs ē fallū. p
 bat q' sequētia. qz si spūāctū nō p'supponeret
 verbū. et ab ipso nō pcederet. tūc pcederet
 p modū nature. P. si spūāctū nō proce
 des a filio differret ab eo. aut talis dīnā eet
 ratione intellectus et volūtatis. puta qz filius
 pcederet p modū intellectus siue nature. et
 spūāsanct' p modū volūtatis. Aut p relatiō
 nes despatas. Nō pmo modo. qz cuz natura
 et volūtas in diuis differat sola ratōe. filius et
 spūāsanctus nō possent differre realiter nisi p
 aliqua alia distinguant. Nec secūdo modo.
 quia si p relationes despatas posset fieri perso
 nalis distinctio. tūc pater distingueret p' rō

Ad primas quattu

or rōnes videt alexāder ordinis. s. Augusti
 ni. iij. suo quolz. q. iij. Ad p'mā dicit q' sicut
 relatiō h'z p'p'riā qd dicitur sic h'z p'p'rium esse.
 als eet dare aliquā quidditatē sine p'p'rio in
 diuiduo. qd est incōueniens. Et addit q' qd
 dicitur relatiōis nō est nisi eē relatiōnis i ordine
 ad terminū. et ideo si manet fm qd dicitur etiā
 manet fm eē. Un' ad quicqd compar' relatiō.
 semp manet fm suam p'p'riam realitatē q' spe
 cificat p aliud. Et tūc cōcludit dices. q' cū ita
 sit q' relatiō nō solum in comparōe ad oppo
 sitū. sed etiā ad quicqd comp'et. semp tenet su
 am realitatē. ideo nō solū relatiō opposita di
 stinguat sed etiāz despata. Sed ille multa
 dubia et forte min' vera assumit. q' b' tū omi
 bus dimissis. dico q' vltimū suuz p'clusuz est
 si simpl'r fallum. s. q' relatiō ad qd cūq; comp'et
 semp retineat p'p'riam realitatē. qz relatiō nec
 quidditatē nec realitatē retinet in comparōe
 ad quodcūq;. sed realitatez habet i ordine ad
 fundamentū. qd dicitur hō in ordine ad termi
 nū sibi relatiue oppositū. et illud declarabitur
 dist. xxvij. P. id qd sp' tenet realitatē suam
 vni formiter ad qd cūq; comp'et. hoc ē simpl'r
 absolutū. relatiō fm te est h'mōi. q' eet simpl'r
 absoluta. quod est contradictionis implicatio.
 qz esset ad se et nō esset ad se. et esset ad aliud. et
 nō esset ad aliud. P. dictū illius videt esse
 exp'sse p'ra p'hm in p'dicamentis. vbi ait. Ad
 aliquid sunt quibus hoc ipsum qd sunt ē ad
 m 2

Tercium
 pncipale.
 Solutio
 Alexādr.
 Ad i

Extra cū.

aliud se habere. et ut expresse patet ibidem per ly aliud non notant Aristotelem. re quamcumque. sed soluz terminu opposituz. respectu cuius relatio sortit sua quidditate. a cuius comparatione dum decidit non potest servare propriam quidditatem. nec per omnes virtutes distinctuaz. **4** Per quicunque res recedit ab alio respectu cuius proprie diffinitur. tunc perdit propriam quidditatem. nec per omnes retinet propriam realitatem. et hoc secundum te. quia tu pro eodem sumis quidditatem relationis et realitatem. quibus non deberes sic sumere. quia relatio secundum rationem habet veram quidditatem relatiuam. non tamen veram realitatem. relatio vero secundum dici habet veram realitatem. non tamen veram quidditatem relatiuam. Sed non obstantem quod relatio competat ad quodcumque aliud preter ad terminu ipse recedit ab eo respectu cuius proprie diffinitur. ergo non poterit in huiusmodi comparationibus retinere propriam quidditatem. **5** Tu ipse dicis quidditas relatiouis non est nisi esse relationis in ordine ad terminu. Ad hoc dicitur quod si hoc nomen res accipit absolute. tunc in diuinitate est una res. Si vero accipit relatiue. tunc tot sunt ibi res quot sunt relationes. Si suppositiue. tunc sunt tres res. Sed nec illud valet. quia ut patebit dist. xxvij. relatio non potest dici alia et alia res. nisi sit in alio et alio subiecto primo. **2** Etiam illud est contra illam decretalem de summa trinitate et fide catholica. c. danam. vbi expresse negat omnes reales quaternitas in diuinitate. Per res distincte existentes in diuinitate ab homine catholico ut distincte debet adorari. sed nullus catholicus adoratur quaternitate in diuinitate. ergo etc. **3** Ad tertium dicitur quod non oportet quod spiratio passiuua sic per supponat generatio passiuua per modum originis. quod una persona originetur ab alia. sed sufficit quod ambe arguantur a tertia. Sed nec hoc valet. quia ex eo quod ambe sunt ex tertia non resultat aliquod realis distinctio inter personas productas. nisi ex vi productionis personis productis aliquid coincidentione cuius ab inuicem distinguant. verbi gratia ex eo quod omnes creature sunt ab vno deo. non distinguuntur creature inter se nisi ex vi creationis distincte nature et principia distinctiua creatur coincident. sed istis duabus personis comuni caret una natura et due relationes. ex parte nature non distinguuntur. quia est tamen una. nec ex parte relationu. quia in eadem persona eunt possibiles. Non enim plus repugnat passiuua passiuo quam actiuua actiuo. Sed actiuua generatio et actiuua spiratio non ponent distinctionem in producente. ergo nec passiuua generatio et passiuua spiratio in producto. **Solutio** Ad quartum dicitur quod non oportet quod si amor supponat verbum. quod

Solutio scdi.

Contra

2

3

Solutio terci.

Contra

Solutio quarti.

pter hoc verbum debeat poni principiu amoris effectiuu. Sed quis illa solutio valeret de verbo et amore. quod si verbum et amor re absoluta ab inuicem distinguunt. puta put sunt in nobis. loquedo tamen de verbo et amore quod sola ratione originis distinguunt. oportet necessario quod amor sit verbum. supponat quod etiam ab ipso procedat. ut ex tali processione innascat distinctio relatiua. **Contra** Ad quintum respondet quidam alij. et negant minore quo ad ambas suas partes. Ad primam probationem dicunt quod falsu assumit. quia intellectus siue natura in diuinitate et voluntas non differunt sola ratione sed formaliter natura rei. Secundo dicitur quod dato quod ita est. adhuc non sequitur quod filius et spiritus sanctus sola ratione differant. quia non oportet tantam distinctionem esse in principijs sicut in principiatis. Due namque idee sola ratione differunt in mente diuina. et tamen duo idea re realiter differunt. Ad probationem secunde dicitur eodem modo quod non oportet relationes que sunt in principio tamen distinguere illud in quo sunt sicut relationes que sunt in principiatis. et additur quod non est simile. quia simpliciter est impossibile eadem personam accipere bis esse secundum duas perfectas productiones. sed non est impossibile vnam personam producere duas personas secundum duas perfectas productiones. et ideo quibus relationes productorum constituant distinctas personas. non tamen relationes que sunt in producere. **Solutio** Sed prima eaz solutio non valet. quia superius dist. vi. probatum est quod in diuinitate inter absoluta non est dare distinctionem nisi sola rationis. Nec secunda solo valet. quia quoniam aliqua productum que indistincta sunt naturaliter a productibus. ac etiam inter se. tunc non potest esse maior distinctio in productis quam in productibus. Sed supposita diuina producta sunt eiusdem nature et inter se et cum productibus. ergo etc. Propter quod etiam exempla non sunt ad propositum quia ideata et inter se differunt naturaliter et a suis ideis. et ipsis ideatis coincidunt principia quibus formaliter distinguuntur. et quibus vnum alteri repugnat. quod non fieret in proposito. sicut patet per predicta. **Contra ista** Ad illud quod dicitur contra alterum meum probationem dico quod bene volo quod in producente non distinguantur relationes deperate. Sed hoc volo quod si distinguantur in suo modo passiuo sicut tu ponis. quod tunc necessario distinguantur in suo esse seu modo actiuo. quia cum actus sit qui distinguit. impossibile esse videtur quod aliqua secundum suum esse passiuum sint magis distinctiua quam secundum oppositum modum. puta secundum suum modum quo actiuua appellatur. Et cum dicitur quod sequitur hoc impossibile. quod idem producat bis duabus productionibus perfectis. dico quod hoc impossibile

Contra

Solutio quinti.

Contra ista

sequit ex radice positionis tue. puta q filio nō
producat spūm sanctūz. r nō sequit ex dictis
meis. Ad sextū r septimū nō inueni solu/
tiones que sint alicui ponderis. ideo eas nō
conscripsi.

Bed multi docto

res p trarie opinionis suā prem nitunt mult
pliciter psuadere. Primo sic. Quēcūq; dif
ferūt a tercio alia r alia dñā reali. illa sunt di
stincta inter se. s; dato q spūscūs nō pceder
ret a filio adhuc fili? r spūscūs differret a p̄re
alia r alia dñā reali. differret em fili? ab eo p
filiatōz oppositā sue p̄nitati. r spūscūs p spi
ratōz passiua oppositā sue spiratōi actiue.

2. P. disticte relatōes reales req̄rūt terminos re
aliter distictos. sed p̄nitās r spiratō actiua
sūt disticte relatōes. ḡ dato q spūscūs n̄ pce
dat a filio. adhuc ille due disticte relatōes i p
sona p̄ris exites termiābunt ad duos termi
nos reali distictos. q̄ nō poterūt eē aliq; fili?
r spūscūs. ḡ rē. P. vnūq; dōz mag; r forma
li? distinguit ab alijs p illud qd̄ ē sibi mag; p
p̄riū. sed nūc i filio tria p̄sidero. s. eētā. spira
tione actiua. r filiātōz. Eētā aut̄ ē cōis tri/
bus. spiratō cōis duob; puta sibi r p̄ri. s; fili
atō ē sibi p̄pria. p̄sonal r incōicabil p̄p̄tas.
ḡ fili? p̄ suā filiatiōnē distinguit ab oib; alijs

4. Dato ḡ q nō procederet spūscūtūs a filio. ad
huc distingueret ab eo. ḡ rē. P. impossibi
le est q vnā p̄sona accipiēs vnā r eandē natu
rā duab; processioib; pcedat. Nā r si fili? p
cedit generatiōe eterna r tpali. hoc tñ non est
fm eandē naturā. S; i diuis sūt due proces
siōes. ḡ dato q spūscūs nō procedat a filio.
adhuc p̄sone pcedētes erūt disticte realiter. ḡ
rē. P. relatōes eterne i diuis nō sunt acce
dētes nec assistētes sed subsistētes p̄sone. illd̄
ḡ qd̄ sufficit ad h̄ q̄ sint p̄les relatōes i diuis
h̄ sufficit ad distinctionē p̄sonaz i diuis. sed
diuersitas illaz actionū. i. generatōis r spira
tōis sufficit ad diuersitatē relationū. qz ad il
lā q̄ ē generatiō sequit p̄nitās i producēte. et
filiatiō i producto rē. P. fili? p hoc q a pa
tre generat est p̄sona in diuis. ergo spūscūtūs
p hoc q a patre spirat erit p̄sona distincta cir
cumscripto quocūq; alio. psequētia p̄z a fili.

7. P. illud quod i diuis in vna p̄sona stat cū
vno oppositoz. in alia p̄sona pōt stare cū alte
ro oppositōz. nisi ex se habeat ad ipm natu
ralem repugnātiām. vñ eadem cōmūnis no
tatio stans i patre cū paternitate stat in filio cū

filiatiōe. eo q ad filiatiōnē nō habēt natura
lem repugnātiām. Sed generari in p̄sona fi
lii stat cū spirare. r i nulla p̄sona generari pōt
stare cū spirari. quod est oppositū ipsius spi
rare. ergo generari r spirari ex se sibi mutuo re
pugnāt r ab inuicē distinguunt. r p̄ sequēs
p̄sonam filij r spūscūtū p̄nt distinguere. da
to q vnā ab alia nō procedat. P. si spūscūtūs
ctus pcederet a solo filio r nō a patre adhuc
distingueret a patre. ḡ dato q procedat a solo
p̄re r nō a filio. adhuc distingueret a filio. cō
sequētia p̄z a fili. ancedēs probaf. qz si spūscūtūs
ctus non differret a p̄re. tūc ipse eēt pater filij
a quo tamē supponit processisse. que non so
lū sunt impossibilia. verum etiā incompos
sibilia. P. disticte relatōes reales incōi
cables r incōpossibiles i eodē supposito suffi
ciūt ad realē distinctionē p̄sonaz. sed genera
ri r spirari sūt h̄moi. Q. em sint disticte re
latōes p̄z. qz vnā formalr nō includit aliam.
Sūt etiā reales. qz constitutiue sūt realiū p̄so
naz. s. filij r spūscūtū. Q. sint incōicabiles p̄z.
qz oīs p̄sonalis p̄p̄tas est incōicabilis. sed
ipse sūt proprietates p̄sonales. Sūt etiā i eo
dē supposito incōpossibiles. qz ipossibile ē idē
suppositū p̄duci duab; productōib; simplr
r eiq; p̄fectis. P. illa vt dicūt ē in tercio Ansel.
el. in de processione spūscūtū vbi sic ait. Habēt
vniq; eē a patre r fili? r spūscūtū. alter nascē/
do r aliter procedēdo vt aliq; sint p hoc ab inui
cem. Et subdit. Nā si p aliud nō eēt diuer/
si p hoc solum eēt diuersi. Sed illa non
cludūt. qz omnis incōpossibilitas r repu
gnātia aliquoz optet q innascat ex aliq; op
pōne. S; incōpossibilitas dinaz p̄sonaz n̄
p̄ innascat ex oppōne p̄traria aut p̄uatiua. qz
tales nō sunt i diuis. nec ad hoc sufficit oppō
affirmationis r negatiōis. qz pura negatiō n̄
pōt suppositū p̄stituire. etiā oppositō illa po
test eē inter ea que sola ratione differūt. p̄sone
autē diuie realiter differūt. ḡ sola relatiua op
positio faciet distinctionē diuinaz p̄sonaz. r
p̄ sequēs vbiq; illa deficit i diuis ibi neces
sario deficit p̄sonal distinctio. Et hec ē inten
tio ansel. i de p̄cessione spūscūtū. vbi ait. Dia i
diuis sūt idē vbi nō obuiat relatōnis opposi
tū. P. si i diuis eēt aliq; due disticte
p̄sone. quaz vnā non eēt ab alia. tūc in diuis
eēt aliq; inordinatio siue ordinis defectio.
psequēs ē impossibile. ḡ r ancedēs. falsitas con
sequētis p̄z r apud p̄fos r apud theologos
p̄bō p̄nitiam. qz oīs ordo quē nos possumus
imaginari possibilē in diuinis. vel erit ordo

8

9

10

Contra hācopi.

1

2

beat p̄ni p̄ncipiū
i quib; illa solū
s. verbis r amor r ab
guū. puta p̄sent
veto r amor r p̄sent
unt. optet necessitas q̄
on ar q̄ etiā ab iplo p̄
ione innascat r distic
tū responderet quidiā
io ad ambas suas p̄
nē dicunt q̄ filij r spū
aura i diuis r volūta
formalr in amaro. ḡ
rā eēt. adhuc nō in
sola ratione disticte
distinctione esse in p̄
ians. Dne nā ḡ disticte
mente diuina. r tamē
erūt. Ad p̄sonam
i q̄ nō optet relatōis
guere illud i quo sūt
icipiatis. r ad dicit q̄
possibile eādē p̄sona
fecerit p̄duciōes. s; nō
onā p̄duciōes duos p̄
s p̄duciōes. r idē q̄
rōz p̄stituit disticte p̄
is q̄ sūt i producēte.
no nō valet. qz in p̄
diuis inter absolute nō
i solā rōis. Nec s; dicit
roduci q̄ in disticte
p̄duciōib; ac etiā inter
maior disticte i p̄duciō
Sed supposita diuis p̄
amare r inter se r eaz p̄
qd̄ etiā eē p̄la nō sūt ad
inter se disticte nā
ideatis cōicant p̄ncipiū
ḡquūt. r quibus vnā
nō fieret i p̄p̄tis. sicut p̄
i illud quod dicit rā
onē. duo q̄ vñ volo q̄ i
guat relatōnes r p̄p̄tas. ḡ
istinguūt i modo p̄
p̄ tunc necessario disticte
do amō. quia cū actus
possibile est videt q̄
sunt magis disticte
nodum. puta fm sui
allatur. Et eaz disticte
le. q̄ idē produceret
p̄fectis. Dico q̄ p̄

Ad 677

Quartus p̄ncipale. P̄pi. 27a

perfectiois vel ordo originis. Sz primus ibi da
 ri non potest cum omnes tres persone sint eque perfecte. et
 ergo si est ibi ordo. oportet quod sit ordo originis qui
 est huius ab hoc. vel hoc esse ab hoc. et hoc est
 Aug. intentio in Maximinū. ubi ait. quod ordo
 originis solū est inter personas quarum una est ex al-
 3 tera. non tamen prior altera. P. ansel. in de
 processione spiritus sancti. c. ij. circa principium. ait.
 Supradicta relatio opposita quod ex hoc innascit.
 quod deus est de deo. prohibet patrem et filium et spiritum sanctum
 propria singularum attribui alijs. quod auctas si bene
 attendit manifeste concludit propositum. Illud autem
 quod superius fuit adductum per contraria. hoc dicit
 ansel. disputative in adversarium. quod per hoc quod
 post illa verba concludit oppositum illorum verbo-
 rum ex intentione propria sic dicit. Itaque filius et
 spiritus sanctus quod sunt ab invicem speculemur. intel-
 ligamus spiritum sanctum esse de filio. quod filius non
 est de illo. et converso filium non esse de spiritu sancto.
 quia spiritus sanctus est de illo. Ad primum ergo
 argumentum istius opinionis dicendum quod minor non
 est vera. quod si spiritus sanctus non procederet a filio spiritus
 sanctus non esset. nec esset aliquid divini productio nisi sola
 generatio. nec esset dare duas divinitas quibus sup-
 positum patris producens differret a duobus pro-
 ductis. Ad quorum omnem intelligentiam est no-
 tandum quod persona producens in divinis persone pro-
 ducte communicat omne communicabile in quo produ-
 cto non opponit nec repugnat. Si enim aliquid
 communicabile producens producto non commu-
 nicat. tunc inter duo necessario dabitur unum. scilicet
 quod productio non est simpliciter utriusque perfecta.
 vel illud tale in producere non habetur.
 Sed manifestum est quod communis spiratio est com-
 munitatis. cum non sit proprietas personalis patris. Et
 iam nunc tenemus quod de facto comunicata sit filio. Et
 iam in illa comunicata spiratione patris non opponit filio. quia
 sola paternitas et filiatione opponit. etiam si oppo-
 neret patris filio secundum eam. de facto nunc non possit sibi
 comunicare eam. quod sequitur necio si patris filio non comunicat
 communem spirationem. vel quod productio filij non sit sim-
 pliciter perfecta. vel quod patris non habeat illam communem spira-
 tionem. Cum igitur primum dari non possit. quod tunc filius
 non esset deus. quod nulla divina persona potest produ-
 ci productione imperfecta. quod dabitur secundum. scilicet quod si
 filius non recipit a patre communem spirationem. quod
 tunc pater non habet eam. Sed planum est quod si fi-
 lius non spiraret spiritum sanctum. ipse non haberet a
 patre communem spirationem. quod de primo ad ultimum
 si spiritus sanctus non procederet a filio. spiritus sanctus non
 esset. quod essentia divina in patre non esset coniuncta
 communi spirationi sive spirationi active. et per
 consequens pater non posset producere spiritum sanctum.

Solutio
rationum
Ad 1

Nota

Quibus bene intellectus plane patet quod tunc etiam
 am in divinis non esset aliqua productio nisi sola
 generatio. et quod non esset dare duas reales dif-
 ferentias quibus duo producta realiter differ-
 rent ab uno producere. Est etiam in illa mino-
 ri petito principij. quod presupponit illa producta
 esse plura. et per consequens cum omnis pluralitas
 innascat ex distinctio presupponit ea esse distin-
 cta. hoc autem est quod hic querit. puta si fili-
 us non produceret spiritum sanctum. verum tunc duo
 producta supposita possint esse in divinis ab in-
 vicem vere distincta. ergo non valet. Ad 2
 cunctum patet per iam dicta. quod posito quod spiritus san-
 ctus non procedat a filio. tunc non essent in patre
 tales distincte relationes. Dato etiam quod essent
 adhuc non haberent distinctos terminos. quia
 non maiore distinctione requirunt due relatio-
 nes passive in suis immediatis fundamentis quod
 due relationes active directe opposite illi pas-
 sive. Ad tertium dicendum quod maior non est
 vera de relativis relative sumptis. quibus vera
 sit de absolutis. Absolutum enim per unam naturam
 suam absolutam differt a quocumque ad quod po-
 terit comparari. Sed relativum ut relativum cum
 suo esse ut sic consistat in respectu ad alterum. nisi
 per unam relationem referat ad plura. non potest
 per unam relationem differre a pluribus. et ideo
 quibus eodem relativo sint plures relationes quibus
 una convenit sibi magis proprie et alia minus pro-
 prie. illud tamen relativum per illam quod sibi minus pro-
 prie convenit distinguit a sibi opposito secundum illam
 relationem. et non secundum eam quod magis proprie sibi
 convenit. quod ut relativum est tunc per illam communem rela-
 tionem refert ad illud et non per propria. Ad 4
 tunc concedo maiorem. quod si impossibile sit unam personam
 accipientem unam naturam procedere duabus perfectis
 processibus. sed hec impossibilitas non sequitur ex po-
 sito meo. sed ex tuo ut supra dixi. Etiam suppo-
 nit falsum. quod si filius non produceret spiritum sanctum.
 tunc non essent plures processiones in divinis. pro-
 ut declaravi in solutio primi argumenti. Ad 5
 dicendum ad minorem. quod si filius non produceret spiritum
 sanctum. tunc non esset diversitas actionum in divinis. Et
 dato quod esset. sicut non argueret ex parte productis
 pluralitates supposito in divinis. sic nec ex parte
 producti. Ad sextum dicendum quod in contrariis suppo-
 nit falsum. puta quod patris spiraret spiritum sanctum. dato quod
 spiritus sanctus a filio non procederet. quod ego constanter
 nego. quod dico quod hoc posito pater nec spiraret
 nec spirare posset. quia spiratio virtute cuius
 respectu active spirationis non habet. Ad 7
 primum dicendum quod generare et spirari non potest pro
 tunc requiri in una persona. non propter aliquam na-

Ad 2

Ad 3

Ad 4

Ad 5

Ad 6

Ad 7

quatuor sunt videnda. Primo de eo quod querit
Secundo quatuor ad dist. sequente videndum est. vtz ge-
neratio et spiratio differat realiter. Tercio vtz
eaz distinctio magis affilet distinctioi specificice vel
numerati. Et quarto vtz spiritus sanctus possit dici ge-
nitus sicut videt dicere. b. Hiero.

Primum
principale.

Quantus ad primum

Opinio

vitz generatio filij sit prior spiratio et spiritus sancti. di-
ctum est superius in distinctioe. ix. Sz vnu est quod di-
stuli vsqz mo. vitz qz sunt quatuor ad prius et
posterius in diuis tria ponunt. qz non reputo esse ve-
ra. Primum est qz generatio filij est prior spirati-
one spiritus sancti naturali presuppo. Et posset
probari secundum eos. qz sicut se habet terminus processio-
nis vnus ad terminum processiois alterius. sic se
habet processio ad processionem. Sz spiritus sanctus presup-
ponit filium cum sit tertia persona in diuis. et filius
secunda. qz processio spiritus sancti presupponit processionem
filij.

Instantia

Secundo idem dicitur de prinitate vel quatuor
quod alia diuina relatio per comparisonem ad funda-
mentum. quia sicut ipsi dicunt in creaturis non
plus differt relatio a fundamentum quod in diuis. qz
vtrobiqz reperitur absolutum et relatum. vtriusque
secundum propria rationem vtriusque. sed in creaturis
est ordo nature secundum prius et posterius inter fun-
damentum et relationem. ergo et in diuis. Et si
dicat eis. si in diuinis fundamentum est prius
natura quod respectus. tunc erunt in diuinis due
nature. Ipsi respondet qz licet in diuinis non
sint due nature facientes compositionem. sunt ta-
men in diuinis due res extendendo nomen rei
ad absolutum et relatum. Tercio idem dicitur de
communis spiratioe respectu paternitatis. Nam
cum paternitas sit persone patris constitutiva. et com-
munis spiratio non constituat. sed patris personam
constituat presupponat. sequitur qz prinitas sit na-
turaliter prior communis spiratioe. Sed illa
non videtur esse vera. quia summe primo nihil
potest esse prius naturaliter. sed quodlibet pater
et filius est summe primum. cum sit simpliciter eter-
num. ergo etc.

Solutio

Ad primum ergo dicendum qz non
quibuslibet presuppo arguit reale prioritate seu natura-
le. sed solum illa presuppo que est in diuersitate na-
ture. persona enim diuina que est pater presupponit
seipsum vt est deus. et tamen inter deum et patrem in
diuinis non est prius et posterius reale de quo
tu loqueris. falsum etiam in argumento assumit. qz
quoduis filius producat spiritum sanctum. et presupponat a
spiritu sancto. tamen non est realiter seu naturaliter prior
spiritu sancto. cum eadem habeat naturam penitus diuisam

Contra opi-
nionem

In secundo dicto sicut falsum assumit cum dicitur

Solutio
Ad 1

Ad 2

quod non plus differat relatio in creaturis a suo funda-
mento quod in diuis. Illa est falsissima. qz dato qz
relatio creata trahat quatuor ad eam suam fundamen-
tum ad ipsum comparata. non tamen recipit predicatioem funda-
menti. sed diuina eentia sibaliter et idcirco predicat
de quolibet diuina relatioe et predicatioe dicere. hoc est
hoc. Cum ergo talis predicatio vbiuis inuenit necio
concernat maiorem conuenientiam predicati ad subiectum
quod vbi inueniri non potest. ergo necio sequitur qz plus
differat relatio creata et suum fundamentum quod rela-
tio diuina. Etiam non est ille quod assumunt. qz cum re-
lationes creaturarum sint temporales. et quasi tota die
quatuor ad actualitatem et nominatum suum fundamentum
adueniant et recedant. quid mirum si suum fundamen-
tum tanquam naturaliter presupponunt. Relationes
vero diuine sunt simpliciter eterne et immutabiles.
ideo nihil est ad propositum quod assumunt.

Responsio etiam eorum cum dicunt qz in diuinis
sunt due res extendendo nomen rei ad absolutum
et relatum est periculosa valde. quia si res abso-
luta in diuis poneret numerum cum re relata cum
sint tres res relate et vna absoluta ponens cum
eis numerum. tunc esset realis quaternitas in diui-
nis. quod fuit error Joachim. qui error est ex-
presse damnatus extra de summa trinitate et
fide catholica. ca. damnamus etc. Nos autem
sacro approbante concilio. Nec tertium eorum
dictum valet. quia etiam secundum eos paternitas non
est prior filiatione. sed simul sunt natura et na-
turali intelligencia. Sed filiano non potest esse
prior spiratione actiua. ergo nec paternitas.
quia quoadmodum aliqua simul sunt que quid non
est posterius vno non potest esse posterius altero. pro-
bo minore. qz nihil eorum que potest conicari filio est
posterius filiatione. qz omne tale quod potest conicari in
se per habet. cum nihil det quod non habet. sed pater non
solum eentiam. verum etiam eadem notionem vel ipsam
spirationem filio conicari. qz huiusmodi spiratio non po-
terit esse posterior filiatione. Item cum talis eorum
notio equalis habeat relatiua oppositum et simul-
tate cum spiratioe passiuam que est spiritus sancti constitutiva
proprietatem. que habet paternitatem et filiano. liquido
apparet qz in diuis nulla potest esse realis prioritas
nec personarum nec relationum. siue oppositarum. nec
disparatarum. nec processionum siue originum. Et cum
dicunt qz communis notio non constituit. de hoc sunt
opiniones. vt infra poterit patere. cum tracta-
bo de constitutivis principijs personarum. Ad prius
tamen dico qz dato qz non constituat patris personam
in eadem distinctio quo ad filium. non tamen est po-
sterior paternitate. sicut nec eentia diuina que
personam patris non constituit in eadem distinctio respectu
cum filio diuine persone.

Commu-
nitas eoz.

Ad 3

Quātū ad secundū

principale. vtz generatio et spiratio differant realiter. Dicendum quod omnes catholici doctores in huiusmodi conveniunt quod duae sint vere et reales productiones in divinis. puta productio filii quae dicitur generatio. et productio spiritus sancti quae dicitur spiratio. Sed in modo declarandi istarum processio[n]um distinctio et doctores variant. Dicit enim doctor noster quod relationes oppositae in divinis distinguuntur secundum se. supposita vero distinguuntur per tales oppositas relationes. despatate vero relationes distinguuntur. eo quod immediate fundantur in suppositis distinctis oppositis relationibus. et ideo cum generatio et spiratio sint in duobus suppositis relationibus oppositis realiter distinctis. puta in filio et spiritu sancto. ideo huiusmodi processiones realiter sunt distinctae. Sed contra istum modum quem credo esse verum. arguit quidam doctor sic. Quia tu alibi dixisti quod tota causa quare generatio et spiratio possunt stare simul. est quod non habent ad invicem oppositionem. sed non plus opponuntur generari et spirari quam generare et spirare. et illa poterit stare simul si illa est causa sufficiens quare assumis. Praeterea plures dixisti quod relationes despatate non multiplicatur seu distinguuntur nisi assit distinctio secundum esse. cum ergo in divinis etiam secundum te non sit distinctio secundum esse. ergo secundum dicta tua processiones siue despatate relationes non erunt ibi distinctae. Praeterea relationes despatate distinguuntur realiter ex hoc quod sunt in distinctis suppositis. tunc communis notio erit realiter distincta a seipsa. eo quod sit in parte et filio. probatio consequens. quod existere eadem causa semper sequitur idem effectus. sed secundum te causa distinctio[n]is realiter relationum despatatarum in divinis est. quod sunt in distinctis suppositis. Sed istis non obstantibus dicta nostri doctoris manent inconvulsa. loquitur enim doctor de talibus despatatis quae ambe sunt personales proprietates et inco[m]municabiles. ex cuius ignorantia procedunt argumenta praedicta. Ad primum ergo dicendum quod causa quare generatio et spiratio stant simul est non oppositio. tamen hoc non est tota causa. etiam secundum dicta doctoris nostri. Est enim intentio doctoris nostri quod cum praedicta non opponantur. causa huiusmodi impossibilitatis est. quod spirare non est inco[m]municabilis personalis proprietatis. sed generari et spirari sunt duae personarum inco[m]municabiles et personales proprietates. Et tamen minor videtur esse falsa. quod eo ipso quod per ipsum generari communicatur filio ipsa spiratio activa quae directe opponitur spirationi passive. ergo saltem indirecte magis opponuntur generari et spirari quam generare et spirare. quod per generare nihil communicatur patri quod directe spirationi activa opponitur

Ad secundum dicendum quod esse dare gradus in relationibus despatatis. quod quaedam nec directe nec indirecte opponuntur. et ille ut rem dicunt non multiplicatur nisi multiplicato ipso esse rei in qua fundatur. quoniam multiplicari possunt ut relationes sunt. si ad distinctos terminos referantur. Alie sunt quae saltem indirecte aliquo modo opponuntur. sic iam patuit de generari et spirari. et hec non multiplicari etiam ut res sunt distinctis et multiplicatis suppositis in quibus sunt non multiplicato ipso esse. Ad tertium dicendum quod compositio notio non est in parte et filio ut duo sunt. sed ut unum principium sunt ipsi spiritus sancti. ut patuit superius distinctio. et. et. et. Doctor etiam compositio in diversis suis dictis et scriptis diversimode nititur declarare modum distinctionis illarum processio[n]um. quandoque namque dicit quod distinguuntur per comparationes ad terminos. quia processiones se habent per modum motus. omnes autem motus et mutationes specificantur et distinguuntur ex terminis. ergo cum illarum processio[n]um termini sunt realiter distincti. puta filius et spiritus sanctus. ergo et ipse processiones realiter distinguuntur.

Sed istud impugnat primo a doctore nostro sic. Quod motus non sonat secundum terminum ad quem in quantum suppositum habet rationem termini quod ut sic realbari et denigrari continentur eiusdem speciei. quando realbari terminaret ad suppositum sonis. et denigrari ad suppositum platonis. Item due albedines differunt specie cum terminaret una ad hominem. alia ad lapidem. Distinguuntur ergo motus ex terminis in quantum forma seu natura habet rationem termini. ut patet in physicorum. Differunt enim denigratio et realbario specie. quia albedo et nigredo quae sunt termini formales illorum motuum differunt specie. et realbario et realbario differunt numero. quod albedo et albedo differunt numero. Cum igitur in divinis terminus formalis sit unus puta natura divina. quoniam terminus suppositales differant. ergo ex termino quod motus specificat non possumus probare realem distinctionem processio[n]um in divinis. Etiam illud potest probari sic. sicut se habent emanationes ad terminos emanationum. sic se habent principia emanationum. puta intellectus et voluntas ad ipsas emanationes. quod emanationes mediant inter principia et terminos. sed in divinis principia non distinguuntur realiter ex emanationibus. ergo nec emanationes distinguuntur realiter ex terminis. Praeterea ab eodem res habet esse et distinctum esse. sed ipsi motus non habent esse ex terminis. quod secundum suum esse ipsi motus procedunt terminos. ergo etc. Praeterea si omnis motus specificaretur

relatio i creaturis a finit
illa est falsissima. quod
sear quia ad dei finitudo
no in tempore pariter
ntia solum in tempore
clato episcopatus dicitur
licatio vbius in tempore
pueritiam potestatem
no pt. ego uero loquor
reari et in finitudo
no esse quod assumit. et
sunt spales. quod
et in omni tempore
edat. quid mirum si finitudo
aliter p[ro]p[ri]etate
et similes et in
t ad p[ro]p[ri]etate quod
na eo. cu[m] dicitur quod
ad idem nomen ad
p[ro]p[ri]etate valde. quod
meret nomen. cur
late et vna ab omni p[ro]p[ri]etate
ecce realiter quatuor
ro: Joachum. qui
tus extra de summa
ca. Damianus et
ante coelis. Nec
quia etiam in eo patet
non. sed simul in
gria. Sed filius non
one actus. ergo nec p[ro]p[ri]etate
etiam aliqua simul in
vno no p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate. quod p[ro]p[ri]etate
lino. quod omne talis quod
inhibet quod non habet
veritatem eam notio[n]em
do co[m]municat. et huiusmodi
no: filiarum. Ita
i habeat relationem
de passiva quod p[ro]p[ri]etate
et habeat p[ro]p[ri]etate
divinis nulla p[ro]p[ri]etate
nec relationem siue
et processio[n]um siue
unus notio no p[ro]p[ri]etate
vni in parte patet. et
unus p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate. et
aro quod no p[ro]p[ri]etate
tino qua ad filium
mutare. sicut nec
s no p[ro]p[ri]etate et
et dicitur p[ro]p[ri]etate.

Secundum principale.

Egidius.

Contra egi
huius arguit
dam do/
tor.

do Egi
to.

Solutio
Ad 1

Ad 2

Ad 3

Opi. tho.

Egidius
thoma

2

3

4

m 5

ex termino. tūc motus curuus z motus rectus
 eēt eiusdē speciei. sequēs est falsum. qz non
 minus dicit q̄ distinguunt diuisione p̄ncipa/
 li q̄s q̄ sc̄daria. puta q̄ dicit ex s̄b diuisione vni/
 us mēbrū p̄mē diuisionis Sz motus fm̄ locuz
 p̄mo diuidit in motū rectū z circularē. motus
 aut̄ rectus diuidit in motū sursum z deorsū. z
 qui dicit specie. q̄ zc. sequētia p̄z. quia mo/
 tus rectus z motus curuus siue circularis p̄nt

Thomas

ad idem vbi terminari Propter quod do
 ctor p̄dic̄t ponit adhuc tres alios modos p̄/
 ter iam dictū modum. Primo em̄ ait q̄ ta
 lis distinctio emanationū sit ratione modorū
 emanandi. puta quia vna ē modo intellectus
 siue nature. z alia modo voluntatis Sc̄do
 qz vna emanatio est ab vno puta generatio. z
 alia ēa duobus. puta ipsa spiratio siue spūsā
 ctī p̄cessio. Tercio dicit q̄ distinguūt rōe
 ordīs. ex eo vīz q̄ velle hēt ordinē ad intelli/
 gere. Sed p̄mus illoz triū modoz nō va
 let. qz cū natura z voluntas ī diuinis sola rati/
 one differāt. nisi aliud dicat. ex eaz dīa que
 est p̄ modūz nō s̄t̄ intelligēdi nō poterimus
 arguere realem differētiam ipsaz p̄cessionū

Contra p̄
mū.

Contra se
cūdum

Contra ter
cium.

Opi. scia.

Nec secūdus modus valet. qz procedere ab
 vno vel a pluribus nō in eo q̄ plura sed ma/
 gis in eo q̄ vnū. hoc p̄ se non facit dīctam.

Nec tercius modus valet. qz talis ordo q̄
 est inter velle z intelligere diuinū. nō potest eē
 ordo realis. quia ordo realis p̄supponit ordi
 nata realiter distincta. s̄z intelligere z velle dī
 sunt idem realiter. ergo zc. Dixerūt ergo q̄
 dam alij q̄ ille emanationes non p̄nt distin/
 gui. nisi ponatur q̄ earum p̄ncipia puta in/
 tellectus siue natura z voluntas sint formaliter

distincta ex natura rei. quod probāt sic. Qz
 idem manēs idem semp̄ facit idem. ij. de gene
 ratione. ergo si p̄ncipiū illarū emanationū
 eēt indistinctū realiter z formaliter. tūc soluz
 vnam emanationē produceret. P̄. impos
 sibile est q̄ vnuz indistinctū realiter z forma
 liter duoz productozū sit p̄ncipiū. quozum
 vnū procedat libere z aliez necessario. s̄z spūs
 sanctus procedit libere z filius necessario. er/
 go zc. P̄. agēs quodcūq̄ fm̄ p̄ncipiū in/
 distinctū formaliter nō determinat sibi certū
 numerū productoz. sicut patet tam in agente
 vniuoco puta in igne producēte ignem. q̄z in
 agēte equiuoco. puta de sole producēte ignē.
 Si igit̄ p̄ncipiū productiū in diuinis es
 set indistinctū formaliter. tūc immoderata es
 set diuina productio Sed quīs illa disti
 ctio formalis sit sup̄ius reprobata. tamē q̄stū

Contra cā.

ad p̄ns spectat negotium arguo p̄tra eam sic
 Ubicūq̄ reperitur ratio om̄is entitatis s̄b vna
 ratione entitatis vnitissime z simplicissime q̄z
 tum est ex natura rei et ab intra. ibi nulla ca/
 dit distinctio formalis ex natura rei. z p̄ con/
 sequēs oīs ratio actiuitatis ibidē poterit vni/
 tissime rep̄ri. sed ī diuinis est h̄m̄or. vt declara/
 tū est sup̄ius. ergo zc. P̄. nō minus ē mira
 bile z singulare oppositas relatiōes fūdari in
 vno penitus indistincto fūdamento q̄z idēz sim
 plex z formaliter indistinctū eēt p̄ncipiū dua/
 rum emanationū realiter distinctaz. maxime
 cū motus z emanationes etiā naturalr loque
 do nō numerētur p̄ ea a quibz sūt. motus eēt
 vnus nauis vnus existens posset esse a mille
 viris. Sed ī diuinis opposite relatiōes sunt ī
 eodē simplicissimo z indistincto fūdamento.
 ergo zc. Ad p̄mū p̄t dīci q̄ p̄hs p̄ illā pro/
 positionē nō intēdit excludere ab eodē p̄du/
 cētē q̄n possit plura p̄ducere. sed intēdit p̄clu
 dere p̄ductōis p̄petuitatē. puta si tale agēs est
 inuariabile. tūc si semel p̄ducit sp̄z produceret.
 z sub illo sensu tūc p̄cedo p̄p̄tem enaz ī diuinis.
 qz p̄ inuariabilr sp̄z genuit. generat z ī semp̄
 ternū generabit filiū suū. Et eodē mō dico de
 p̄re z filio quo ad sp̄m̄ sc̄m̄. Ad sc̄m̄ dī
 cēdū q̄ filius sic p̄cedit naturalr z nccio. q̄ tū
 p̄cedit liberrime. qz nullaten p̄cedit coactē. z
 spūs sc̄s sic p̄cedit libere q̄ tū. p̄cedit determi/
 nate z necessario. determinate quidē. qz p̄ suaz
 p̄cessionē sibi cōicat eadē natura que z filio
 p̄municat p̄ generationē. z necessario p̄cedit.
 qz inuariabilr p̄cedit. z impossibile est cū nō
 procedere. Ad terciū dīcēdū q̄ quīs ma/
 ior aliquā veritatē hēt de agētibz sc̄dis. non
 est tū vera de agēte p̄mo. Agētia nāq̄ secūda
 determinātur ad distincte agēdum per certa
 p̄ncipia sibi indita ab agēte p̄mo. P̄mū
 autē agēs nō expectās impressionē seu deter
 minationē cuiuscūq̄ alterius agentis p̄ vnā
 suam simplicē entitatē ex seipso est determina
 tum ad producendū om̄ia que producit taz
 ad intra q̄z ad extra. vnde ex infinitate perfe
 ctionis diuine nature p̄tingit q̄ ipsa om̄ino
 existēs indistincta est p̄ncipiū distinctozū.
 Etiam ipsa diuina eētia in q̄stum est secur
 dū p̄ncipiū illaz duarū emanationū sic con/
 notat paternitatē z p̄munē notionē. que z si
 nō sint distincte res. sunt tamen distincte re/
 lationes. Posito enim q̄ voluntas z intelle
 ctus in diuinis essent distincti modo quo ipsi
 ponunt. adhuc talis distinctio oporteret q̄
 immediatē oīretur ab ipsa diuina essentia

Solutio
Adi

Adz

Adz

Quomodo
 Solutio
 Adz
 Solutio
 Adz

di pductōe quiscūq; vniuoeca producēs r p
ductū dnt penes hmoi actōz r passiōz. s; sic
ē i diuis teste Dama. qui ait l. i. c. i. q; i diuis
omīa sūt idem pter generatōem. in generatōz
4 r processione. P. supposita omīno eiusdes
r equalis perfectōis nō differūt specie. quia i
simplr differētib; specie nō possūt dari due
species equalis perfectōis. sed supposita diui
na sunt omīno equalis immo eiusdē perfecti
onis. quia cuiuscūq; suppositoꝝ r fieriꝝ aliqua
perfectio illud nō esset reus. cum hoc intelli
5 ligatur nomie rei quod est pfectū omni perfe
ctōe. vt patz p mētorē. v. metaphice P
illa est expressa in tērio Damal. l. ij. c. vi. vbi
ait. Numero r nō natura dicuntur differre
hypostasēs. Ad primū ergo p rarie opini
onis dicēdum ad minores. q; quis paterni
tas r filiatio fm se p sderate distinguūt speci
fice. tñ vt pstitūt diuina supposita induūt
modū individualiū p pueratū. igit vt sic di
stinguūt ipsa pstituta supposita solū indiu
6 dualr. Hoc etiā videm⁹ i creatur. puta q; ali
qua individualia pncipia fm se considerata
specie differūt. attñ vt distinguūt sua indiu
dua sub vna cōi natura nō distinguūt ea spē
7 s; solo nūero. Ad scdm dicēdū q; maior so
lū verificat de talib; pncipijs distinctiōis q; di
stinctz p ipsa dāt eē simplr. nō autē de his que
8 dāt eē individualē r incōdicabile Ad. ij. di
cēdū q; dato q; duo hoies nascerēt quoz vn⁹
eēt triāgularis. r alter quadrāgularis. nō ob
stāte q; tales figure differāt spē fm se p sdera
te. tñ hī duo hoies p tales figuras tāq; p sua
pncipia individualia differēt solo nūero r
9 individualr. sic rē. Ad qrtū p; p idē Ad
qntū dicēdū q; Aug. loquit de pductōib; rōe
q; sūt idē relatiōib; pstitutiuis. qd cū diligētia
q̄sim i illo caplo. s; nec hec vba nec aliq; iphis
silia inueni. Si tñ alicubi talia vba vel his
silia inuenirēt i dictis Aug. tūc dico q; si p
10 terēt fm se. tūc differūt spē sicut iā dictū est.

Solutio
Ad 1

Ad 2

Ad 3

Ad 4 r 5

Quartus
pncipale.

Ad pnci
pale argu
mentum.

Quātus ad quartū

pncipale. vtz spūsanctus possit dici ingeni
tus. Dicēdū q; quis hec sit falsa. spūscūs est
genitus. hec tñ nō est vera. spūscūs ē ingeni
tus. accipiēdo ingentū p uatiue. q; affirma
tina de p dīcato p uatiuo nō sequit ad negati
uam de p dīcato finito. nisi p supposita p stāna
subiecti cū aptitudine ad formā oppositā illi
p uatiōi. s; spūscūs nō sic caret generatōe q;
hēat aptitudinē ad eā. Ad argumētū pnci

pale dicēdum q; quis termin⁹ generatōis sit
pncipiū spiratōis. tñ q; spiratio r generatio
sūt psonales p puctates duoz suppositoꝝ
simplr coeternoz r relatiue oppositoꝝ. ideo
nō est ibi prioritas nisi rōis.

Distinctio. xiiij.

P Reterea dili

gēter. Ista ē distinctio. xiiij. in q
magr postq; tractauit supius de
spūscū emanatōe eternali. h; r terminat d; eius
dē spūscū pcellōe t pali. Et diuidit i tres p
tes. q; primo magister tractat de istius t palis
processionis seu missionis pncipio. Secdo d
ei modo. Tercio de quodā spūscū p pno vo
cabulo. Secda incipit distinctio. xvi. ibi. Nūc
de spūscū rē. Tercia distinctio. xvij. ibi. Pre
terea diligēter p sderandū. Prima in duas.
q; pmo oñdit quō spūscūs t p aliter pcedit a
pre r filio. Secdo quō etiā pcedit a seipo. di.
xv. ibi. Dic p sderādū. Pua i duas. q; pmo
oñdit quō spūscūs t p aliter pcedit a pre et
filio. Secdo inqrit vtz dari possit ab aliq; ho
mie scō. Secda ibi. Dic qnt vtz viri sancti.
Pua i duas. q; pmo q̄nt ad pncipiū t p alis
processionis ponit suā rē smiationē. Secun
do excludit a suo proposito quādā falsaz opi
monē. ibi. Sūt autē aliqui. Sequit illa
pars. Dic querit vtrū viri sancti. Et diuidi
tur in tres ptes. q; primo ostēdit q; spiritus s; a
ctus non datur nec dari possit ab aliq; pura
creatura. Secdo ostēdit quomō huius verita
ti auctoritas apli videt esse p rana. Et tercio
manifestat q̄liter illa auctas sit intelligenda.
Secda ibi. Sed huic videt s; iū. Tercia ibi.
Sed intelligendū est aplm dixisse. Circa
istā distinctionē qro hāc questionē.

Trū spūscō ueniat t p al pcellio.
v Et videt q; nō. q; ei qd ē simplr eter
nū nō uenit pcedere t p alr. s; spū
scūs ē simplr eter⁹. s; rē. Maior pbat. q; sic
se h; illud qd ē simplr t pale ad eternā proces
sionē. sic illud qd est simplr eternū ad t palem
processionē. sed impossibile ē simplr tempale
eternaliter pcedere. s; impossibile videt sim
plr eternū t p aliter pcedere. mior p; ex fide
In dñū ē magr i lra q; dicit q; gemia ē spūscū
pcellio. eterna. s; r t p alis. In illa qōe q̄nt
or sunt vidēda Primo de eo quod querit.
Secdo vtz pcedere seu processio sit pro
p riu spiritus sancto. vel sit p mune sibi r filio.

[Marginal notes in a smaller hand, partially illegible]

Tercio vtz pcessio tpalis ipse spūscī ponat
numez cū eterna sua pcessioe. Et q̄to vtz ī
tali rēpali pcessione det spūscī psonaliter.
vel dona sua tm̄.

Quantuz ad primū

pncipale. s. vtz spūscīto ueniat pcessio tpa/
lis. sic proceda. P̄mo em̄ ponā illud qd̄ te/
nere propono circa istud q̄sitū. Sc̄do du/
cas aliquas instātas contra me r̄ m̄ debto ad
eas. Tercio adducā modos dicēdi aliq̄nū
doctoz ī ista materia. r̄ dicet̄ eoz obuiato in/
q̄tū mibi vident̄ contraria. Quo ad p̄mū
dico q̄ spūscīto uenit tpalis pcessio. q̄ illa
pcessio q̄ est ad terminū tpalem seu ad ter/
minū qui in tpe cepit eē. dicit̄ debet tpalis. sed
spūscīto cōuenit pcessio ad terminū q̄ in
tpe cepit eē. q̄ r̄. Maior p̄z. q̄ om̄e qd̄ se h̄z
p̄ modū fluxus siue pcessus inter duos ter/
minos. quoz vnus se habet vt terminū a quo
r̄ alius vt terminū ad quem. semp̄ illud r̄/
nominat̄ a termino ad quē est. r̄ ideo motus
r̄ mutatiōes semp̄ denominat̄ a terminis ad quos
sunt. vt pater p̄ phm. v. phisicoz. sed p̄ces/
sio vt p̄z ex vi vocabulī mediat̄ inter duos ter/
minos. requirit̄ em̄ aliquid a quo pcedat. et
aliquid ad quod pcedat. Minor etiaz p̄z.
q̄ pater r̄ filius diligunt nos spūscīto. ergo
amor qui est spūscīctus procedēs eternaliter
a p̄re r̄ filio. aliquo mō te.minat̄ ad nos qui
cepimus eē in tpe. r̄ sequētia p̄z. sed ancedēs
ponit̄ mgr̄ ī s̄ra infra distinctiōe. xxxij. vbi eti
am intēdo aliqua circa illā materiā tenosī tra
ctare. Et illa pcessio pōt sic describi. Pro
cessio tpalis spūscīcti est progressus amoris
a patre r̄ filio ad creaturā pro sanctificatione
eius. In hac descriptiōe progressus ponit̄ pro
genere. cetera aut̄ ponit̄ pro d̄nit̄is. Et quia
pcessio ad tria potest compari. s. ad termi/
nū a quo. r̄ ad terminū ad quē r̄ ad effectuz q̄
sequit̄ h̄mōi pcessiōz. q̄ vt ab oibus h̄mōi
d̄nit̄ie cernent̄. igit̄ q̄ ad p̄mū ponit̄ p̄r et fil
us. quo ad sc̄dm ad creaturā. r̄ quo ad terciū
ponit̄ p̄r et sanctificatione. His p̄missis p̄mo
p̄ h̄ic instari p̄tra celdem. Sc̄do p̄ iā dictaz
descriptiōe. Cōtra cōclusionem arguit̄ sic
Spūscīcti spiratio nō ē tpalis. q̄ nec eius pro
cessio. ancedēs ab om̄ibz cedit. n̄a probat̄.
q̄ q̄ idē sunt quicqd̄ uenit vni r̄ alteri. s̄z spi
ritus sc̄i spiratio est idē qd̄ eius pcessio.
P̄. spūscīctus nō cepit eē in tpe. ergo eius
pcessio non potest eē tpalis. ancedēs p̄z.

q̄ in symbolo dicit̄. Eternus pater eternus fi
lius eternus spūscīctus. sed nullū eternum
capit eē in tpe. n̄tia etiā p̄z. quia spūscīctus
sua pcessione accipit eē. P̄. illud p̄ quod
creatura eleuat̄ supra tempus nō debz dici tē
porale. sed p̄ virtutē spūscīcti procedētis in
nos eleuamur supra tempus. q̄ r̄. Maior ē
nota. q̄ p̄ tpale nō trāscendit̄ t̄pus. Minor ē
p̄z. q̄ fm̄ Aug. ī li. de tri. cū aliqd̄ eternū men
te capimus. iam nō in hoc mūdo sumus.

P̄. omne tempale est mutabile. q̄ spūscīctō
nō uenit tpalis pcessio. n̄tia p̄z. q̄z cui cō
uenit hoc qd̄ est mutabile hoc r̄ se ē mutabi
le. n̄a mutabile nō p̄t eē p̄ditio immutabilis.

P̄. nullū mutabile pōt eē idē reālī cū cō
tradiuina. sed pcessio spūscīcti ē reālī idē qd̄
cōntia diuina. q̄ fm̄ Ansel. oīa in diuīs sunt
idē. vbi nō obuiat relationis oppō. s̄z inter es
sentīā r̄ pcessiōe nō est oppositio relatiua.

P̄. pcessio sic se h̄z ad spūscīctū sicut gene
ratio ad filiū. sed filiū nō d̄r generari tpalī n̄
si rōne assumeptē h̄ūanitatē. q̄ spūscīctō non
d̄r attribui pcessio tpalis ex q̄ nullā naturā
assumpsit. Cōtra descriptiōe pōt argui sic
Si pcessiōis spūscīcti ad creaturā effectus
est sanctificatio. tunc columba que apparuit
christo baptisato fuisse sanctificata. r̄ s̄līr nu
bes que apparuit in monte thabor. vbi assū
pto Petro. iacobo r̄ Johāne christus transfi
guratus est an̄ eos. sed illud nullus poneret
cōsequētia probat̄. quia spūscīctus appuit
in illis creatur̄. sed nisi pcessisset ad eos nō
apparuisset in eis. P̄. sanctificatio creature
ē effectus totius trinitatis. q̄ nō bene attribui
tur pcessiōi. que uenit soli spūscīctō.

P̄. in dono pphētie spūscīctus videt̄ proce
dere. r̄ t̄m hoc donū stat q̄nqz sine sc̄tificatiōe.
vt apparuit in Balaā pphēta q̄ nō fuit san
ctus. Sed illa nō cōcludūt. Ad p̄mū
q̄ dicendū q̄ licet spiratio r̄ pcessio sint idēz ī
significato. t̄m d̄nt ī mō significandi. ex eo q̄
aliqd̄ n̄notat pcessio qd̄ non n̄notat spiratio.
Nam spiratio solū n̄notat pncipiū a quo. sed
pcessio etiā n̄notat terminū ad quē. q̄ si eter
nus ē pcessio dicit̄ eterna. sicut cū amor pro
cedit a patre in filiū r̄ cōuerso. r̄ si est tempo
ralis. pcessio potest dici tpalis. Ad sc̄cū
dum nego r̄ sequentiā. Ad probationē dico.
q̄z si spūscīctus accipit eē sua pcessiōe put̄ etna
ē. nō vt tpalis ē. Possz etiā dici q̄ tpali pro
cessiōe licet nō accipiat eē nouū. accipit tamē
quendā modū eēndi nouū. puta esse qualiter
uō erat. s. sanctificādo creaturam. nō tamē p̄

quis terminus generat
bis an q̄spiratio r̄ gene
raturus dicit̄ sup̄p̄o
r̄ r̄ relatiua oppositio
itas nisi rōis.
distincio p̄m̄.
rimus
ticulus.
Reterea d
ter. Ita d̄ distincio
mgr̄ postq̄ tractat̄ de
nōe eternali. h̄ t̄m
s̄re tpali. Et d̄ d̄
magister tractat̄ de
ca m̄litionis pncipio
rao r̄ quodā spūscīcti
ca in capite distincio
Tercia distincio
p̄sideran dū. P̄mū
r̄ quo spūscīctus tpalis
sc̄do quō etiā p̄cedit
p̄siderā dū. P̄mū
ūscīctis tpaliter procedit
n̄gr̄ vt d̄m p̄cedit
da s̄bi. Dic̄ q̄n̄ vt
q̄ p̄mo q̄n̄ ad p̄mū
ponit̄ suā d̄nit̄ionē
a suo p̄cedit quōdā
Sūt aut̄ aliqui
quēnt̄ vni vni lant̄. Et
p̄z. q̄ p̄mo d̄ d̄nt
am̄ nec d̄m p̄cedit
sc̄do ostēdit̄ quomō
s̄ apli videt̄ esse p̄cedit
q̄nt̄ illa auētas s̄r
Sed h̄nc videt̄ s̄m̄
q̄ndū est aplm̄ d̄nt̄.
non ē q̄ro h̄ac quēstio
r̄ spūscīctō ueniat tpalis
videt̄ q̄ nō q̄z ei qd̄
nō uenit p̄cedit
s̄ et̄m̄ q̄ n̄. Maior p̄z
qd̄ ē simp̄lī tpale ad et̄m̄
ad qd̄ est simp̄lī et̄m̄
ē. sed impossibile ē simp̄lī
p̄cedit. q̄ impossibile ē
tpaliter p̄cedit
mgr̄ s̄ra q̄ dicit̄ q̄
ma. s. r̄ tpalis. In
s̄da P̄mo de et̄m̄
vt p̄cedit seu p̄cedit
illat̄. vt s̄r p̄cedit

Contra de
sc̄ptōz pro
cessiōis.

Solutio
rōnū p̄ cō
clusionēz.
Ad 1

Ad 2

rima p̄
articuli

uid ē p̄
tio tpal

cōda ps
articuli
tra cō/
sionem

1

2

mutatioz sui. s; tmmō pmutatōz z nouitatē
 setenentē ex pte creature. Sicut. n. de ex tpe
 d; creator z dñs. nō p mutatiōē sui. sed p so
 lam nouitatē se tenentē ex pte creature. sic ex
 tpe p̄t spūsc̄i p̄cessio terminari ad creaturaz.
 z p cōsequēs ipse incipiet eē in creatura aliter
 q̄s fuit. seu qualiter non fuit. sine om̄i mutati/
 one z nouitate sui sed solius creature. ita q̄ na
 scit quodāmodo quedā mutua relatio. q̄ q̄s/
 uis sit realis ex pte creature. tñ solū ē rōnis ex
 p̄t spūsc̄i. eo q̄ h̄mōi relatio reducat ad rela
 tiōē terciū modi. q̄ vt p̄z p̄ ph̄m. v. metaph.
 q̄uis sit realis ex pte mēlurati tamē est rōnis
 tñ ex parte ipsius mēlure. Ad terciū dicē/
 dum q̄ aliquid potest dici temporale dupl̄r.
 Uno modo eo q̄ ipm sit subiectū t̄p̄z z motui
 celesti. Alio modo eo q̄ ipm sit vel est quādo
 tempus est. Primo mō nō est t̄p̄alis proces/
 sio spūsc̄i sed sc̄do mō. q̄uis autē p̄ primū
 nō eleuatur sup̄ tempus. p̄ sc̄dū tamē pos
 sumus eleuari. Ad quartū p̄z p̄ iam dicta
 quia tempale sc̄do modo dictuz nō optet esse
 mutabile. nam ad solam mutatiōē alterius
 tale t̄p̄ale potest incipere z cessare. vt patuit i so
 lutione sc̄dū argumēti. Ad quintū dicē/
 dū q̄ q̄uis oīa que i diuinis sūt sint idē diui/
 ne eēntie. tamen p̄pter hoc q̄ aliqua habitu/
 do z uenit alijs que nō z uenit eēntie se p̄t cō/
 cedit aliquid de alijs quod non p̄cedit de eēn
 tia. Etā maior nō est vera loquēdo de t̄p̄a
 li sc̄do modo dicto sup̄ius. de quo semp loq̄r
 in p̄posito Ad sextū dicēdum q̄ minor nō
 est vera. q̄ filius dei mente spūaliter concipit
 z spūaliter gignit. Unde de beata uirgine di
 cit beatus Bernardus. q̄ p̄n̄ concepit dei fu
 lium mēte q̄s ventre. Et sic spūaliter genitus
 etiā ipse filius dicit spūs salutis. iuxta illd
 Jsaie. xxvi. A timore tuo dñe cōcepimus. et
 quasi parturimus spiritū salutis. Ad p̄
 mū ztra des̄ptionē dicēdū. q̄ p̄cessio spū/
 sc̄i nō fuit i illa columba vel nube. vel etiam i
 igne cū mittebat spūsc̄i actus apostolis in lin/
 guis igneis tāq̄ i termino. sed solū tāq̄ in si/
 gno. z ideo nō oportebat talia recipere hunc ef
 fectū sanctificatiōis. q̄ talis effectus tmmō
 do relinquit ex vi processiois i creatura rati
 onali seu intellectuali que est illius processio
 nis termin⁹ susceptiuus Un sic doctrina ma
 gistr̄i seu doctoris aliter est i uerbo docētis. z
 aliter in mēte discipuli audiētis. q̄ i uerbo est
 trāsitorie tanq̄ in signo. sed in mēte discipuli
 suum effectū relinquit. sic i p̄posito zc. Ad
 sc̄dm dicēdum. q̄ q̄uis s̄ctificatio sit effect⁹

Ad 3

Ad 4

Ad 5

Ad 6

Solutio
 rōnū 3 de
 scrip̄tiōē.
 Ad 1

Ad 2

toti trinitati. tñ appropriat spūsc̄i sancto. Nā
 sicut opa i quibus claret sapia diuina appro
 priant filio. eo q̄ filius sit sapia genita i diui
 nis. sic illa i quibus bonitas z misericordia eluce
 scit appropriant spūsc̄i actō. eo q̄ spūsc̄i act⁹ sit
 amor procedēs in diuinis. Posset etiaz dici
 q̄ q̄uis simpl̄r loquēdo sanctificatio sit toti⁹
 trinitatis effect⁹. tamē isto modo sanctificare
 puta p̄ modū amoris procedētis terminati ad
 mentē hoīs est p̄p̄iū ipsius spūsc̄i. q̄ i diui
 nis non est amor procedēs seu amor notiona
 lis nisi amor qui ē ipse spūsc̄i actus. Ad ter/
 cium dicēdum q̄ licet donū gratuitū gratuz
 faciēs. puta gratia seu caritas nō dēt nisi spūsc̄i
 p̄cessione. alia tamē dona nō gratuita seu
 nō gratū facientia sic dari p̄nt q̄ in eoz dona
 tione spūsc̄i actus nō dicit procedere. sicut in
 fra patebit. ideo talia dona possūt alicui con
 ueniri absq̄ sanctificatiōē. De numero autē ta
 lium donoz est p̄phetia. ideo argumētuz nō
 p̄cludit. Quo ad terciū promissuz in isto
 articulo ē sciēdū. q̄ multi doctores multipl̄r
 loquunt̄ circa istud quesitū. quoz vn⁹ ponit
 hāc p̄positōz. q̄ spūsc̄i i tot p̄cedit tanq̄ i
 terminū. in quot p̄cedit amor diuin⁹ tanq̄ i
 obiectū. Et ad declaratiōē istius p̄positi
 onis ipse ponit ordinē obiectoz ipsius diuini
 amoris dicēs. q̄ diuin⁹ amor dedit p̄mo z p̄n
 cipaliter in eēntiam diuinā z in p̄sonas diui
 nas. que vt ait idē t̄p̄e participāt eēntiam. se/
 cū dante uero z p̄cipatiue. immutabiliter ta
 mē z formaliter dedit in quidditatiuas rōnes
 oīm creaturaz z in p̄fectiones eaz. sed muta
 biliter z zrangēt z nō formaliter dedit in epi
 stētiās creaturaz s̄m eē q̄ deditatiuū. ac etiam
 s̄m eē accidētale quod capiūt p̄ proprietates
 naturales. z s̄m eē morale quod capiūt ex p̄
 sectionibus s̄tuosis. z s̄m eē gratuitū qd̄ ca
 piūt ex p̄ticipatione donoz gratuitoz. Et sc̄
 dit. q̄ s̄m hoc spūsc̄i qd̄ā generali p̄cessiōē
 p̄cedit in omnē realitatē creature imutabil̄.
 quia tanq̄ terminū formalez respicit omnes
 realitates rerum. processione uero spūali pro
 cedit in p̄fectiones gratificantes tanq̄ in ter
 minū i quē dedit immutabil̄ z ab eterno. In
 aīas uero s̄ctas procedit mutabiliter. prout
 participare incipiūt dona gratuita q̄ sunt ter
 mini imutabiles eterne processiois. S; z
 in his dictis multi uidentur esse defectus.
 Primo in hoc q̄ dicit p̄sonas diuinas idē
 t̄p̄e participare eēntiam diuinam. quia illud
 quod habet in se totam eēntiam diuinaz s̄m
 omnem suam uirtutem z p̄fectionem. z est

Ad 3

Tercia p̄
h̄ articuli
Zurcolus

Contra au
reolum

ipsa eētia diuina hoc nō picipat eētia diuina sed quelibet psona diuina ē hmoi. ergo rē. Maior probat. qz picipare est partē capere. dicit em a pte. r capio capis. ergo ubi totum fm omnē suam virtutē r pfectionē habetur ibi nihil participat. Minor etiam patz. quia nō omne dei intelligit ens pfectū vniuersali seu omni pfectione. vt pz. v. methaphice ergo si aliqua diuina psona totam diuinā essentia fm omnē suam virtutē r pfectionē nō haberet. illa nō eēt deus. Item si aliqua persona non eēt diuina eētia illa non eēt deus. sed participās nō est participatum. Nec unatur illud dicitur p hoc qz adiungitur idēce. quia nihil participat seipsum Albedo em nō participat albedinem. sed subiectum participat albedinem. quādo quasi partes capit albedinis. sumpta albedine fm totā suam intensionē. Unde si aliquod eēt subiectuz habens in se albedinē fm omnē gradum r pfectionē albedinis. hoc nō participaret albedinē. eo qz ipsam haberet fm omnē totalitatē sue virtutis. Sic in pposito rē. Unde illa duo vocabula. s. participare idēce vident sibi mutuo repugnare. Secūdo in hoc qz ponit pma rium r secundariū obiectū diuini amoris. et dicit diuinū amorē secundario terminari ad rationes quidditatuas creaturaz r ad pfectiones earū r ad existētiās. nō concordat cum alijs dicitis suis que ponit inferius distinctione. xxxv. vbi dicit qz diuina cognitio nō terminat ad aliquā creaturā tanqz ad obiectuz secundario cognitū. Et ibidē ait qz cū diuinus intuitus fert in diuinā eētiam r creaturaz. nō fertur tanqz in duo cognita seu duo inuenta: sed tñ modo in vni. Ex his arguat sic. Diuinus amor non fertur in aliqua obiecta. nec terminat ad aliqua. nisi in ea ferat et terminet diuina cognitio. quia amor psumponit cognitionē. r bonū cognitū est obiectū voluntatis. sed fm illum doctozē cognitio diuina nō tendit i aliquid tāqz obiectū secundariū. nec terminat ad aliquam creaturaz. ergo quidditates creaturaz r pfectiones eaz non possunt eē obiectū secundariū diuini amoris ad quod diuinus amor immutabiliter terminet. cuius ppositū hic asserit ille doctoz Ter cio deficiūt illa dicta. quia sibi mutuo vidēt repugnare Dicit em ille doctoz qz spiritus sanctus procedit immutabiliter in omnē realitatem creature. tūc pono sub illa maiori hāc minorem. sed existētie creature r anime sacre sūt aliqz realitates creature. ergo spūssanctus i

rerum existētiās r animas sacras pcedit immutabilr. Oppositū aut illius pclusiois ille doctoz hic ponit. vt pz in pdictis. Lū igit maior sit sua r vera. addita mion i debita forma syllogistica. inferat oppositū dicti p ipm immediate. qz pz qz dicta sua mutuo sibi repugnāt. Qz aut minor illi syllogismu sit vera pz. quia qd nulla res est omnino nihil est. sicut dicit beatus Aug. sed nequaqz est dicēdū qz aīe sacre r rez existētie omnino nihil sint. qz rē. Quarta ille doctoz videt incidere in opinionē quā ipse met reprobat. Erat em opinio que dicit. qz spūssanctus dicit procedere in animā solū inqstum dona sua recipiunt in aīa. Hāc opinione ipse reprobat dices. qz sic dicēdo pater r filius dicerent pcedere. quia talia dona sūt a tota trinitate. cum in diuina sint opa trinitatis. Sed qzuis pclusio sua verbis dissonet a pdicta opinione. reali tñ videt eē eadez. quia si spūssanctus nō procedit in aīam sanctā nisi inqstum aīa picipat dona gratuita qz sunt terminus immutabilis eterne pcessiois. tūc de plano sequit qz spūssanctus nō procedit in aīas sanctas nisi in qstum dona sua recipiuntur in aīa. quod fuit pclusio opiniois p eam reprobate. Et illud euidenter apparet ex dictis suis dis. xiiij. arti. ij. questionis sue. vbi sic ait. Nō est aliud spūssanctus i aīas sacras pcedere qz terminū processionis eterne i animabus eē r ponit ex rpe. Patz igit qz finaliter hic aliud nō ponit qz illd quod antea reprobauit. ergo rē. Alia opinio i isto pposito eē qz spūssanctus pcedit in animas p modum amātis r dirigētis r p modū amari r cognitū. Sed nec illud valet. qz in hoc nō consistit rō processionis spūssancti. qz cōe ē oibz diuis psonis. sed qlibet diuina psona amat aīam sanctā r amat ab ea. r cognoscit animā sanctaz. r modulo humane capacitatis cognoscit ab ea. Etiam quelibet diuina persona dirigit r gubernat animas sanctā. ergo rē.

Quātū ad secundū articulū. s. vtrū processio pueniat tñ spiritui sancto. Est aduertēdum qz qzuis cōmuniter r large loquendo quelibet diuine psonē emanatio possit dici processio. iuxta qd etiam filius loquēs d seipso ait Johānis. viij. Ego autem ex deo processū r veni in mundū. tamen illud vocabulum pro emanatione spūssancti tenet tanqz pprrium. eo qz emanatio filij pprrium nomē habeat r dōr generatio. r hoc iuxta

4

Tho. Contra eū.

Secūds articulus

in appropiat spūssanctus
ne claret spūssanctus
r filius sit spūssanctus
obus tonitas r mētia
r spūssanctus r spūssanctus
in diuis. Postea r
loquēdo sanctificati
r. tamē isto modo
moris procedētia
ppriū ipsius spūssancti
os procedis seu amorem
ui ē ipse spūssanctus.
r licet dona gratuita
aria seu caritas nō p
alia tamē dona nō gra
entia sic donā pnt qz
entis nō dicit procedētia
deo tāia dona possit
sanctificatiōe. Deum
est ppheta. idō argu
Duo ad tertiū p
idū. qz multi doctoz
a istud quēstū. qz
r spūssanctus i rō p
nor pcedit amorē diuini
r ad rēclarationē
ut ordinē obiectū
is. qz diuini amoris
eētiam diuinā r
ait idēce participat
r pncipatū. immutabiliter
alter r dicit in quidditate
rāz r pfectiones eaz
angit r nō formalitē
rāz fm eē qd dicitur
liale quod caput p
r fm eē morale quod caput
r rōsis. r fm eē grauit
patione donoz gratia
oc spūssanctus qdā general
mūc realitatē creature
terminū formalē r p
rerum. processio vero spū
ectiōnes gratificantes rāz
ē rōdū immutabilē r ab
sacras pcedit immutabiliter
r incipit dona gratuita
tabulis eterne processionis
rāz multi videntur
in hoc qz dicit psona
ipare eētiam diuinā
et in se totam eētiam
nam virtutem r pfectionem

regulā topicā q̄ dicit. q̄ q̄n vnū nomē ē omni
 ne duobz quoz vnū habet nomen p̄prium z
 nō altez. tunc p̄ altero tenet nomē comune tā
 q̄z p̄prium. Exemplū de diffinitōe z p̄pria pas
 sione quoz vtrūq̄ dicebat p̄prium. qz tamē
 diffinitio habuit nomē distinctū. ipsa passio
 retinuit hoc nomē comune tāq̄ p̄prium. Si au
 tem arrat hoc nomē processio ad processionē
 amoris. tūc dico q̄ nō solum appropriate ve
 rūctā p̄prie zuenit sp̄sūctō. siue accipiat p̄
 cessio eterna siue tpalis. De eterna pz. quia si
 cut se habz generatio in diuis ad filiū. sic pro
 cessio amoris ad sp̄m̄sanctū. sed illa est p̄prie
 tas filiū. qz est idēz quod filiatio. ergo illa erit
 p̄prietas sp̄sūcti. qz est idem qd sp̄ratio pas
 siua. De tpali autē processionē possum⁹ loqui
 duplr. Uno mō fm̄ actū. Alio mō fm̄ apti
 tudinē. Primo mō nō est p̄prietas sp̄sūcti.
 qz illud qd̄ alicui nō sp̄ zuenit hoc nō ē eius
 p̄prietas. loquēdo de vltimo mō p̄prietatis.
 quo mō dicit Porzphir⁹ q̄ aliqd̄ dicit p̄prie
 p̄prium. Sed tpalis processio fm̄ actū non sp̄
 zueniebat sp̄ritūctō. qz non sp̄ fuerūt crea
 ture sanete qne h̄m̄oi processionē terminaret
 ḡ zc. Secdo mō p̄t dicit p̄prietas sp̄sūcti.
 qz sibi soli z sp̄ zuenit z zuerfue se h̄z ad ip̄z.
 Forsan dicit q̄ nullū tpale p̄t dicit p̄prie
 etas er⁹ qd̄ ē simplr̄ eternū. sed illa processio ē
 z dicit tpalis. z sp̄sūctus est simplr̄ eternus. ḡ
 zc. P̄. qd̄ sp̄ zuenit eterno hoc est eternus.
 sed tpalis processio nō est eterna. ḡ nō pōt sp̄
 zuenire eterno. P̄. quod zuenit p̄ri z filio
 hoc nō zuenit soli sp̄sūctō. sed tpaliter proce
 dere ad creaturā zuenit p̄ri z filio. iuxta illud
 quod ait Johis. xij. Qui diligit me manda
 ta mea seruabit. z p̄r meus diliget eū. z ad eū
 veniem⁹ z māsiōz ap̄d eū faciem⁹ P̄. nullū
 tpale zuertit eū eterno. deficit. n. subsistētia tē
 poralis respectu eterni. sed vt sepe dicitū ē sp̄sū
 ctus est eternus. ḡ tpalis processio non h̄z se
 zuerfim ad sp̄m̄scūm. Ad primū dicitū
 q̄ quis tpale actualr̄ sumptū nō possit eē pro
 prietas eterni. tñ tpale sumptū fm̄ aptitudi
 nē p̄t esse coeternū eterno z p̄prie sibi zuenire
 z ideo licz processio actualis sp̄sūcti ad creatu
 ram nō possit esse eius p̄prietas. tñ qz ab eter
 no sic processit a p̄re z filio q̄ aptitudinez ha
 buir̄ procedēdi in creaturā posita aliqua crea
 tura q̄ terminare possz eius processioz. z q̄ pos
 set ipm̄ cū donis suis recipe. ḡ talis processio
 sic aptitudinalr̄ sumpta zueniebat ab eterno
 ipsi sp̄sūctō. Et hec est intētio. b. Aug. xv. d̄
 trini. c. xvij. vbi ait. Ab eterno procedebat vt

Instantia

Ad 1

erēt quoddā donabile. ideo donū erat etiā an
 q̄s eēt cui daret Ad scdm̄ dicendū q̄ tpalis
 processio sumpta fm̄ aptitudinē est eterna. id
 sp̄ pōt zuenire eterno. Ad. iij. dicitū q̄ p
 cedere vt amor. nec cōuenit nec p̄ri z filio. sed
 tm̄modo sp̄sūctō. Et nā nulla processio pro
 prie dicta zuenit p̄ri. qz sicut sup̄ius dicitū est
 procedere znotat terminū a quo z terminuz
 ad quē. mō p̄r nō h̄z terminuz a quo. cū ipse
 nō sit ab aliquo. Ad quartū dicitū q̄ illd̄
 tpale de quo loquimur fm̄ aptitudinez sum
 pta vēdicat sibi p̄ditōem eterni. z p̄ zns po
 terit zuertit cum eterno

Ad 2

Ad 3

Ad 4

Quantū ad terciū

articulū. vtz p̄cessio tpalis sp̄sūcti ponat
 numerz cū eterna sua processioē. Breviter di
 co q̄ processio tpalis sp̄sūcti p̄prie loquēdo
 nō ponit numerz cū eterna sua processioē. ita
 q̄ dicant due processioēs. qz idē nō ponit nu
 merz cū seipo p̄prie loquēdo. sed p̄cessio sp̄sū
 sancti q̄ dicit tpalis est idē qd̄ eterna z sola ra
 tione differēs ab ea. ḡ zc. Maior pz. minor
 probat. qz eadē processio sp̄sūcti fm̄ q̄ termi
 nat ad obiectū eternū sic dicit eterna. z fm̄ q̄ ter
 minat ad tpale dicit tpalis. Forte dicit q̄
 ex vi istius probatōis sequit̄ oppositū istius
 cōclusionis. qz motus z processionēs nume
 rant ex terminis ad q̄s sunt z specificant ex eis.
 vt pz. iij. phicoz. sed termin⁹ etern⁹ z termin⁹
 tpalis nō solū differūt numero. imo differūt
 plus q̄ genere. qz dicit zomen. r. metaph. cov
 ruptibile z incorruptibile differūt plus q̄ ge
 nere. ḡ zc. Rūdeo q̄ licz processioēs nume
 rant ex terminis q̄n procedēs realr̄ referat ad il
 los distinctos terminos realibz z distinctz re
 latōibz. tñ si aliqd̄ illoz defecerit. nō optet q̄
 numerent. s̄z fm̄ Aug. v. de tri. c. vi. sp̄sūctus
 ad obiectū eternū referat fm̄ eē. ad tpale fm̄ ra
 tionē. ḡ processio eterna fm̄ quaz referat ad ob
 iectū eternū. z tpalis fm̄ quam referat ad obie
 ctū tpale nō debet dicit due processionēs pro
 prie loquendo. sed vna p̄cessio duplr̄ dicta.

Terce⁹ arti
culus.

Lonclo 1

Instantia

Solutio.

Secda cō
clusio

Si quis tñ veller adeo large z improprie
 accipe numerari. mō quo ea q̄ sola rōne diffe
 rūt dicunt̄ znumerari. tūc possent dicit due p
 cessioēs. Quia eadē p̄cessio sp̄sūcti vt tpalis
 dicit zcernit quēdā respectū fm̄ rōem. ad ter
 minū tpalē. Nā ex hoc q̄ h̄m̄oi termin⁹ d̄ no
 uo realiter referat ad sp̄m̄scūm. sequit̄ q̄ sp̄sū
 sanctus q̄ talē relationē terminat q̄ realis ē ex
 p̄t̄ istius termi tpalis ad minus fm̄ rationē

[Marginal notes on the right side of the page, partially obscured and difficult to read.]

ecōtra referat. Exemplū de scibili et scia. et vlt
 de mēsurā et mēsurato. Dūc autē respectū ratio
 nis eadē processio vt eterna est nō p̄cēmit. id
 eadē processio a seipsa differt fm rōem. et q̄a
 fm q̄ aliq̄ differunt sic p̄nt p̄nūerari saltē lar
 ge loquēdo. igit ille processioes p̄nt dici due
 fm rationē. Et hoc tñ non d̄z inferri. ergo
 sūt due. q̄ ex positione alicuius cū additione
 distrahete non licet inferre simplr. quia nō se
 quit. est homo pictus vel mortuus. ergo est
 hō. sed cōfm rationē tñ est eē distractū. ergo
 nō sequit. sunt due fm rationē. ergo sūt due.
 Forte dicit adhuc q̄ quīs illud sit bñ di
 ctum vbi vtrūq̄ differentū est tempale. tamē
 si vnū est eternū et altēz tempale. tūc licz sim
 pliciter inferre q̄ duo sūt. q̄uis sola ratōe dif
 ferāt. maxime cum eternū et tempale differāt
 plus q̄ genere. vt patet. x. methaph. Re
 spōdeo q̄ his q̄ fm rationē tñ modo habet eē
 nō competit genus ppriū. nec spēs ppria. s̄z
 reducūtur ad genus et spēm illaz rerū a quib̄
 bus p̄cēntur. et ideo dato q̄ eternus et tēpo
 rale sola ratōe differāt. tūc simpliciter loquē
 do nec differūt genere nec specie nec numero.
 q̄ illud quod est ibi fm rationē. reducūt ad il
 lud quod est fm rē. Forte dices q̄ impossī
 bile est q̄ eternū et tempale sola ratione diffe
 rāt. ideo in declaratione tua semp p̄supponis
 fallum. Rñdeo q̄ aliquid eē tempale pō
 test dupliciter intelligi. Uno mō intrin se ce
 pura q̄ id ipm qd̄ est cepit eē in tpe. Alio mō
 extrin se ce. puta q̄ aliqd̄ aliud cepit eē i tpe qd̄
 vere referat ad ipm. cui⁹ relationē incipit termi
 nare i tpe. Primo mō impossibile ē eternū et tpa
 le sola rōe differre. S̄z scdo mō ē valde possī
 bile. Sic em̄ eternus deus dñs cepit eē i tpe.
 et tñ illud qd̄ est deus a seipso differt sola rōe
 vt deus dicit dñs puta p̄ respectū ratiois quē
 p̄cēnt ex eo q̄ terminat relationē serui qui ce
 pit eē in tempore.

Quātuz ad quartū
 articulū. s. vtrū in processioe tempali spūscū
 ipse det p̄sonaliter vel dona sua. ponaz duas
 conclusiones. Prima est q̄ sanctis homibz
 non solum dant dona spūscū. verū etiā ipse
 spūscū p̄sonaliter dat eis. q̄ illd̄ cui ppriū
 sime p̄uenit nomē doni hoc homibz sanctis
 nō debet negari. sed spūscū factō ppriū sime cō
 uenit nomē doni. Maior p̄z. minorē decla
 ro. Ubi est aduertēdū q̄ donū et datū dif
 ferūt i tribus. Primo q̄ datū cū sit p̄cipi

um p̄teriti t̄pis. ideo necio p̄ significat tēpus?
 Sed donū cū sit nomē iō n̄ significat cū tpe
 et p̄ dñs cuz abstrahat a tpe eternitas sibi nō
 repugnat. Scdo q̄ donū literalr procedit
 a donare. ideo i pprio suo significato p̄cēndit
 a retributione. Sed datū ab h̄mōi retributi
 one nō p̄cēndit. Tercio quia donū cuz sit
 nomē significat p̄ modū qualitatis et aptitu
 dinis. significat. n. rē tales q̄ ex sua natura ha
 bet aptitudinē ad hoc q̄ det. Sed datū cū sit
 p̄cipiū significat p̄ modū act⁹ siue sit talis
 aptitudo i eo quod dat siue nō. Ex his po
 test inferri talis descriptio doni. Donū est
 quod liberaliter est tribuibile sine temp. ex se
 habēs aptitudinē ad hoc vt tribuat. Et quia
 illa descriptio pprie cōuenit spūscū sancto. ideo
 patet illa minor q̄ fuit declarāda. P̄ illud
 donū quo singulis mēbris christi ppria do
 na datur hoc vere dat ipsis homibz sc̄is. s̄z
 spūscū ē h̄mōi donū. vt patz p̄ Aug. xv. de
 tri. c. xiiij. vbi sic ait. Per donū quod est spū
 scū om̄ibus mēbris xp̄i quibuscūq̄ dona p̄
 pria diuidunt. P̄z etiā illa conclusio p̄ apo
 stolū ad Ro. v. vbi ait. Caritas dei diffusa ē i
 cordibus nostris p̄ spūscū sanctū qui datus ē
 nobis. Quod verbū p̄tractās brūs Augus.
 xv. de tri. c. xvij. ait. q̄ spūscū dat nobis vt
 nos faciat dei et proximi amatores. Et subdit
 infra. q̄ spūscū p̄ quē diffundit in cordibz
 caritas cū sit deus etiā vocatur donū. For
 te dicit p̄tra illam conclusioem. Illud qd̄ da
 tum est alicui. hoc est in p̄tate illius qui reci
 pit ipm. sed spūscū nō est in p̄tate homis.
 ergo p̄sonaliter nō dat homi. Rñ. q̄ donū
 pōt esse duplex. Uno mō naturale. Alio mō
 supnaturalē simplr supeminēs. De p̄mo p̄
 cedit argumētum. sed nō de secūdo. q̄ quīs
 donū naturale trāfferat in p̄tate recipiētis. tñ
 donū supeminēs hoc opat vt recipiēs quod
 ammodo extra se trāfferat in p̄tate largiētis.
 Et q̄ spūscū cū sit amor et caritas p̄fectissi
 me nobis datur quādo p̄fecte deū diligim⁹.
 ideo plene nobis dat spūscū cū p̄ extati
 cum amore in h̄mōi doni largitorē supnatu
 raliter trāformamur. Qd̄ attēdēs. b. Dyoni
 sius. iij. de di. nomi. ait. Amor si fortis fuerit
 extasim facies trāformat amātem i amatur.
 Posset etiā minor illi⁹ instātie aliquo mō
 negari. quia hoc agit vis feruentis amoris q̄
 nō relinquit amatorē eē sui ipsius sed amati.
 vt ait Hugo de sancto victore in libro de ar
 ra sponse. Et beatus Augu. ait. Dania mea
 attēde quid diligas. Si diligis terram terra

Quid est donū.

2

3

Instantia

Solutio

4

5

6

7

8

Ido demū erat
 scdm dicitur q̄
 apud dicitur
 d. Ad in dicitur
 omnia nec p̄tā
 rā nulla procedit
 q̄ sicut sup̄
 minū a quo r̄
 terminuz a quo
 Ad quāto dicitur
 ur fm apud dicitur
 rōem etiam q̄
 no

Correlari
 im.

Instantia
 ū ad tere

Solutio
 io t̄pali spūscū
 na processioe. Bō
 lū spūscū ppria
 ū eterna sua p̄
 ellioes. q̄ idē p̄
 elōquēdo. sed p̄
 is est idē qd̄
 ra. q̄ r̄. Dicitur
 processio spūscū
 t̄m sic dicitur
 icit t̄pali. For
 atōis sequit q̄
 notus et processio
 d̄s sunt et specifi
 . sed termin⁹
 offerit numer⁹
 q̄ dicit p̄m et
 r̄pabile differt
 deo q̄ h̄z processio
 i processioe reali
 tm mos realibz
 illoz referat. nō
 Aug. v. de tri. c. v.
 ū referat fm eē. ad
 o eterna fm quāz
 talis fm quāz
 t̄ dicit due processio
 sed vna processio
 velle ad eo large
 imō quo ea q̄ sola
 meran. tūc p̄tate
 adē processio spūscū
 rā respectū fm
 a et hoc q̄ dicitur
 ad spūscū. t̄z p̄
 etatōis termin⁹
 t̄pali ad mōs

tid's 4

apelo

Es. si diligis celum. celum es. Audeo dicere qd si diligis deum deus es. Talibus .n. dedit deus potestatem filios dei fieri. ut patet Joh. i. Et ideo tales perfecte diligentes aliquantulum habent potestatem in patre. iuxta quod ait filius in euangelio. Si manseritis in me. et verba mea in vobis manserint. quodcumque petieritis a patre in nomine meo fiet vobis. Ergo pie potest dici quod tales habent amabilem potestatem etiam in spiritu sancto. Secunda conclusio est quod spiritus sanctus non datur nisi in dono suo. quod quicumque spiritus sanctus datur. tunc recipiens sanctificatur. vel si sanctus est in sanctitate augmentatur. illa pars est descriptio processionis spiritus sancti superius habita. Sed quedam sunt dona spiritus sancti in quibus nunquam deservitur sanctitas. quedam quibus nunquam deservitur sanctitas. quedam quibus nunquam deservitur sanctitas. In primis pale sciendo nunquam datur spiritus sanctus. In secundis nunquam sic et nunquam no. Sed in domo tertio modo dicitur spiritus datur. Minor hic assumptio patet. quod fides informis et timor servilis quibus sunt dona spiritus sancti. tamen in ipsis pale sistendo nulla deservitur sanctitas. In operatio miraculorum. gratia linguarum. prophetia. et his similia nunquam collata sunt malis. nunquam bonis. et ideo nunquam sine sanctitate. nunquam cum sanctitate. Sed caritas et gratia nunquam deservunt nisi cum sanctitate. ideo et. Et illa est intentio beati Augustini. xv. de trinitate. c. xvij. ubi loquens de hoc dono spiritus sancti quod est caritas. sic ait. Nullum donum est illo dono excellentius. Sola enim est quod dividit iter filios regni eterni et filios perditionis eterne. Et vix ibidem innuit. solum cum hoc dono datur spiritus sanctus.

Instantia Forte illa conclusio dicitur quod nullum bonum potest esse in nobis nisi ex eo quod deus nos diligit. sed omne donum spiritus sancti quod datur hominibus est aliud bonum. ergo nullum donum spiritus sancti datur hominibus nisi auctoritate dei dilectione. cum spiritus sanctus sit dilectio. igitur videtur quod spiritus sanctus datur in omni suo dono.

Solutio Rideo quod argumentum procedit de amore eorum alii qui est communis tribus personis. Et hoc non conclusio quod amor procedens est spiritus sanctus in omni dono datur nobis. sed solum in donis gratuitis.

Dubium. Sed forte dubitaretur hic aliquis. dato quod spiritus sanctus datur in omni suo dono gratuito. quid plus datur dona an spiritus sanctus? Respondeo quod dicitur potest quod dicitur respectibus utriusque datur prius. Nam quantum est ex parte donantis prius datur spiritus sanctus. Sed quantum est ex parte recipientis prius recipitur dona. Nam pater et filius non dant nobis dona gratuita nisi dando nobis amorem suum qui est spiritus sanctus. Amor enim est primum donum mediante quo amans datur omne quod datur. Et anima sancta non recipit tamen donum nisi mediante dispositione gratia que fit per dona

Secda conclusio.

Instantia

Solutio

Dubium.

gratuita. Sicut enim si aliquis clavum infirmum ligno expelleret alium clavum impellendo. quibus impulsio et expulsio eorum sunt duratione. tamen quantum est ex parte agentis prius naturali intelligentia est impulsio quam expulsio. quod non expellitur nisi impellendo. tamen quantum est ex parte recipientis prius fit expulsio quam impulsio. quod non recipit nisi dimittendo. sic in proposito etc. Ratio prima est quod cum naturaliter est per effectum. Sed spiritus sancti processio ad nos est causa gratuitorum donorum in nobis. ergo etc. Ratio secunda est quod dona gratuita spiritus sancti sunt quasi quedam medium per quod coniungimur spiritus sancto. sed prius pervenit ad medium quam attrigat extremum. ergo etc. Ad argumentum principale dicitur quod quibus illud quod est simpliciter eternum non possit procedere temporaliter mutatione sui. tamen si potest sibi competere sine sui mutatione. et ad sola mutatione illi ad quod procedit. Ad probationes dicitur quod non est simile. quod temporaliter non potest competere eterna processio. quod nihil procedit nisi dum vel fuit. sed temporaliter nec ab eterno nec fuit ab eterno. sed temporaliter potest competere eterno non intrinsece sed extrinsece sive appellatio extrinseca. per superius plenus est declaratum. ideo etc.

Ad argumta pncipale.

Distinctio decimaquinta.

Hic consideranda sunt. Postquam ostendit magister spiritus sanctum non solum eternaliter. verum etiam temporaliter procedere a patre et filio. hoc ostendit eundem spiritus sanctum temporaliter procedere a seipso. Et dividit in tres partes. quod primo magister ostendit spiritus sanctum nunquam mutare seipsum. Secundo declarat hoc per simile ex missione filii sui modo exemplum. Tercio inquit utrumque patet vere possumus dicere et missionem. Secunda ibi. Ne autem mirens Tercia ibi. Hic inquit cur patet. Istas primum secunda dividit in duas. quod primo magister quantum ad missionem filii ostendit missionem multiplex esse principium. Secundo ostendit eiusdem missionis diversum esse modum ibi. Hic inquit utrumque selectum. Prima in duas. quod primo principium sua intentione. Secundo persequitur eam. ibi. De spiritu sancto est legit. Et hec in quantum. quod primo ostendit patrem mittere filium et spiritus sanctum. Secundo ostendit patrem et spiritus sanctum mittere filium. Tercio probat spiritualiter spiritus sanctus mittere filium. Quarto ostendit filium dare et mittere seipsum. Secunda ibi. Quo circa quod reduitur. Tercia ibi. Et quod a spiritu sancto. Quarta ibi. Deinde ostendit esse datum. Et hec in quantum. quod primo ostendit filium dare seipsum. Secundo ostendit quod filius mittit seipsum. Tercio obijcit in quantum. Quarto ponit recapitulatio predictorum. Secunda ibi. Quod autem a se mittat. Tercia ibi. Sed ad hoc opponit.

[Marginal notes in a smaller script, partially legible, including phrases like 'Quoniam...', 'Ad argumta...', and 'Quoniam...']

Quarta ibi. Et supradictis. Tunc sequitur illa pars. Dicuntur cur per. Et dividit in duas partes. quia primo excludit a patre omnem passionem missionis. Secundo remouet unam falsam opinionem. ibi. Iohannes putauerunt etc. Circa istam distinctionem. xv. quod

Vtrum cuiuslibet diuine persone ueniat mitti. Et videtur quod sic. quia secundum b. aug. iij. d. tri. c. xvij. Duo sunt modi missionis diuinarum personarum. Unus uisibilis. cuius persona diuina apparet in aliquo uisibili creatura. Alius inuisibilis. dum persona diuina percipitur et cognoscitur in mente deuota. Sed omnes diuine persone apparuerunt in uisibili creatura abrahe. cum ipse tres uidit et unum adorauit. Et sicut in modo transfiguratio. scilicet per uocem. spiritus sanctus in nube. et sicut in humana carne. Et etiam omnes tres persone quibus precepte sunt a deuota matre. sunt uisibilis et inuisibilis missionis modi uidentur uenire cuiuslibet diuine persone contra secundum b. aug. iij. d. tri. c. vi. illi repugnat mitti quod habet auctorem uel principium. sed pater in diuinis habet auctorem uel principium. ergo patri repugnet mitti.

Circa istam distinctionem. xv. quatuor sunt uidebenda. Primo an missio sit in diuis. Secundo quid sit huiusmodi missio. puta utrum sit aliquid essentialiter uel notionale. Tercio. utrum cuiuslibet diuine persone ueniat missio actiue. Quarto utrum cuiuslibet diuine persone ueniat missio passiuè.

Quantum ad primum

principale. utrum missio sit in diuis. Dicendum quod uere procedere possumus missionem esse in diuinis. quia ubi cumque daretur plures personas quare una habet uirtutem et auctorem ab alia. ibi uera preter dicitur missio. sed filius in diuis uirtutem et auctorem habet a patre. et spiritus sanctus ab utroque. ergo etc. Maior pars. propter hoc. n. radius solis dicitur mitti a sole. quia uirtutem habet a sole. et legatur dicitur mitti a papa. quia habet auctorem a papa. Minor etiam pars. quia quicquid habet persona producta hoc habet a producente. Unde de missione filij dicitur ad gal. iij. Misit deus filium suum etc. Et de missione spiritus sancti dicitur Joh. xvi. Si ego non abiero pacificus non ueniet ad uos. si autem abiero mittam eum ad uos. forte dicitur quod secundum dyonem. i. de ange. hierar. angeli superiores semper assistunt deo. et non mittunt propter sui dignitatem. sed quilibet diuina persona est dignior omni angelo. ergo inter personas diuinas nulla erit missio. Dicendum quod licet in creaturis mitti se implicet aliquid indignitatis et mutabilitatis. quia cum creatura mittitur. tunc cum sui aliquid mutatione mouet illic ubi prius non erat. id est ratione

nale est ut superiores angeli non mittantur. Sed quia deus ubique est. id est sine sui mutatione. et prius absque omni imperfectioe persona diuina mitti potest. quia non mittitur ubi non erat. sed solum quod non erat. nouum. scilicet effectum causas in creatura sine sui mutatione. sed mutatione solius creature. ergo mitti nihil indignitatis dicitur in persona diuina.

Quantum ad secundum

principale. utrum missio sit aliquid essentialiter uel notionale. est aduertendum quod notia in diuis uideatur esse tripartita. Nam quedam sunt pure notionalia. ut pater filius. quedam pure essentialia. ut deus. ueritas. essentia. et filia. quedam uero quibus secundum se sunt essentialia. non tamen respectu ad personarum rationem cuius aliquo modo notio alia dicitur potest. sic potentia generandi. de qua dicitur est superius dist. vij. Et de nominibus istius tertij ordinis uidetur esse missio. Importat enim respectu persone misse ad sui principium productum. maxime si missio sit principalis et auctoritativa. talis autem respectus est notionalis. Importat etiam respectu cause ad effectum tempore quod respectus essentialis. quia compositus est tribus personis. Et quia nomen missionis ab effectu temporalis potest esse impositum quod ab emanatione eterna persone a personam. id est missio in diuis potius dicitur quod essentialiter uel notionale. Sed illud est quod optimo quod dicitur quod missio principalis importat in intellectu notionis quod essentie. quia missio spiritus sancti est effectus processio. ergo notionalis. contra patet. quia processio est quod notionale. Illud quod importat originem ab altero notionale est. missio est huiusmodi. quia. uij. d. tri. c. xx. dicit Aug. Misit filium esse cognoscere quod ab alio sit. Et ibidem ait filium missum a patre non quia ille maior est. iste minor. sed quia ille genitor est. et iste genitus. Dicendum ad hec et cetera consilia. quod quis concludant missionem dicere quod notionale et notatiue. tamen non concludunt quod principale suum significatum. missio. n. significat effectum reale ex parte creature. et originale est essentialiter ut patet per dyonem. in multis locis. Item omne quod est compositum diuis personis est essentialiter. sed missio actiue sumpta est compositus tribus diuis personis. ut patebit in tercio articulo. ergo etc.

Quantum ad tertium

utrum cuiuslibet diuine persone conueniat missio actiue. sic procedat. Primo enim ponatur illud quod in illo articulo mihi uidetur esse tenendum. Secundo uidebitur utrum spiritus sancto ueniat mitti se ipsum. Tercio utrum spiritus sancto ueniat mitti se ipsum. Quo ad primum igitur cum pertinet utrum

Articulus 2

Opus prima

Solutio

Articulus 3

...lanu infirmo...
...impellendo...
...duracione...
...naturali...
...no recipit...
...Ratio pmi...
...sed spū...
...oe i nob...
...sunt qd...
...s; pus...
...ū. g. r...
...is illud...
...et pal...
...a murato...
...edit. Ad...
...no pot...
...nisi dū...
...fuit ab...
...non intr...
...et in se...
...leo etc.

Je confide

stantia

Solutio

a solo patre. sed tercio mo mittit a spu sancto.

1 Ro quo ad h e. qz missi auctas dependet a mittete. sed filius dei i nullo dependet a spu san

2 cto nisi fm assumpra huanā naturā fm quaz pdicauit i mundo. g. r. p. mitti z mittere sūt opposita relatiue. z sūt p duci z producere tūc arguit sic. Qñcūqz vnus termin⁹ relatiu⁹ includit alterz terminū relatiu⁹. tūc termin⁹ correlatiu⁹ includētis includit terminū corre

3 latiuū inclusi. sed mitti includit p duci. g. mittere icludit p ducere. cū g spūscū nō producat filiū. ergo nō mittit eū. P. si opposituz in opposito. z ppositū i pposito. Sz mittere z mitti sūt opposita. z mitti fm Aug. est ori

4 ginari. ergo mittere est originare. sed spūsanctus nō originat filiū. g. neqz mittit ipsum.

5 P. si nō est de ratione mittētis psonē qz originet missam. z ppter hoc spūscū pōt mittere filiū. tūc pari rōne filius pōset mittere patre. quod est tra omnē veritatē. P. psona mittēs dicit operari p psonam missam. pater em dicit diffundere caritatē p spūsanctū. z illustrare ac erudire p filiu. sed spūsanct⁹ nō opatur p filiū. ergo r. Sed bñ intellecta distinctōe quā pmissi supius. illa oia laborāt i equoco. oia em arguūt de mittente pncipalr z auctoritatiue. nō autē de mittete psequēter z de terminatiue seu ad vsūm destinatiue.

Solutio

Ad 1

Ad 2

Ad 3

Ad 4

Ad p mū g dicēdū q maior nō est vera loquēdo de mittete scdo mo dicto Ad scdm dicēdū q quis mitti includat p duci. tñ nō includit p duci a mittete determinatiue z destiatuue. sz in cludit p duci a mittete pncipalr z auctoritati ue. ois igit psona q mittit illa etiā p ducit. sz nō p ducit a quibz mittete sed solū a pncipali

Et p idē pz ad terciū. qz dato q mitti a pncipali mittete eēt originari. nō tñ a psequēti z determinatiuo mittete. Ad quartū nego cō sequētiā. qz cū de rōne legati sit q ab alio habeat pntem z nō precise a seipso. pater autē pncise a seipso z nō ab aliquo alio habet pntem. ergo repugnat patri q mittat. hoc autē nō repugnat filio. cum filius nō seipso sed ab alio puta a patre habeat potestātē delegatā. patri igit repugnat vterqz missionis modus passiuē sumptus. Prim⁹ quidē qz nō habz auctoritatē ab alio. z scds qz nō cuiuscūqz aucto ritatis determinatio dicit missi. sed solū deter minatio auctis seu pntē delegate ab alio. Da to. n. q impator a seipso vel ab alio determinat retur ad exercitiū sue potestatis. ex hoc tñ nō dicere q mitti vel legari. maxime si ille imperator esset salis q a nullo penitus dependeret in

cuiuscūqz pfectionis collatōe. sic de psona patris r. Ad quintū dicendū q maior nō ē

Ad 5

Conclō 3

Scot⁹ r q

dā aliq.

1

2

3

Artic⁹ 4

Quantum ad quar

tū. vtrum cuiuslibet diuine psonē pueniat missio passiuē. tenco pclusionē negatiuā. qz pater nō mittit. ergo mitti nō puenit cuiuslibet psonē diuine. psequētia patet. Anteceds ponit. b. Aug. iij. de trini. ca. vlti. z probatū est etiā supius. z adhuc potest probari sic. Persona habēs in se auctoritatē vniuersalis pncipij. al la nō potest mitti. pater est hmoi. ergo r.

P. si pater mitteret. vel ipse mitteret pmo mo supius dicto vel scdo. Nō primo. qz non hz pntem ab alio. Nec scdo. qz missio scdo mo dicta psupponit pntē. quecūqz em psona mittit vel destinat determinatiue. eadē mittit auctoritatiue. qz vt supius dictū est pntē determinabilis in missio vel in legato non est pntē primordialis p se autērica. sed est potestas de legata. z p psequēs habēs talē potestātē mitti tur a delegate qui ei contulit potestātē Sz

Contra.

1

forte dicit q actio reciproca puenit cuiuslibz psonē diuine actiue z passiuē. sed mittere ē actio reciproca. g. Maior patet. qz p tanto q intel ligere est actio reciproca. ideo puenit pntē actiue z passiuē. Nam pater intelligit se z intelligit a se. Minor patet. qz illa actio est reciproca que cōuenit alicui reflexe supra seipm. sed sic puenit missio psonē diuine. qz vt patuit i tercia pclusionē terciq articuli. diuina psona mittit seipsā. P. beatus Aug. iij. de trini.

2

Solutio
Ad 1

Ad 2

Ad argu-
mentū pnci-
pale.

ca. xx. ait. q. fili⁹ mitti dicit ex eo q. cuiusq. mē-
te ex tpe pcpit. si igit illa est cā sufficiēs missi-
onis. cū pater nō minus q. filius mēte peca-
piat. sequit q. etiā pater mittat. Ad pumoz
dicenduz q. licet missio possit aliquo mō dici
actio reciproca. tamē passiuē nō pōt uenire
nisi psonē habēti auctoritatē delegatā seu ab
altero cōicatā. hoc est em̄ de rōne missi seu de
legati. q. habeat auctoritatē delegatā. 7 iō mis-
sio passiuē patri uenire non potest. cū ipse a
nullo habeat potestātē. Ad scdm̄ dicēdum
q. ad hoc vt psona vere dicat missa: nō suffi-
cit talis mentalis pceptio. sed oportet q. sic p-
cipiat q. ab alio aliq. mō esse cognoscat. Pro-
pter qd̄ in eodē ca. dicit Aug⁹. Pater cum ex
tpe a quoq. cognoscat nō dicit missus. Et s̄
dit cām dices. Nō em̄ habet d̄ quo sit. aut ex
quo pcedat. Ut ergo de illa inuisibili mis-
sione finalr̄ pcludamus. est aduertēdū q. i il-
la materia nouē pōnes pnt formari. quarū
tres sūt om̄i mō false. tres om̄i mō vere. 7 tres
vno mō vere. 7 alio mō false. Iste tres. p̄
mittit seipm̄. filius mittit patrē. spūscūs mit-
tit patrē. sūt oīno false. qz p̄ nec pōt mitti au-
toritatē nec determinatiue. S̄ iste tres
p̄ mittit filiū. p̄ mittit spūscm̄. fili⁹ mittit
spūscū. sūt oīno vere. s. auctoritatē 7 de-
terminatiue. Iste autē tres. fili⁹ mittit seipm̄.
spūscūs mittit seipz. spūscūs mittit filiū. sūt
vno mō vere. s. determinatiue. 7 alio mō false. s.
auctoratiue. Ad argumētū pncipale pz ex his
q. dicta sūt supius. qz nō oīs appetitō diuine
psonē est missio. Nam apparitio q. debet esse
missio p̄supponit emanatiōē psonē apparen-
tis. qz nisi eet psona producta. tūc nō haberet
auctē delegatā 7 ab altero cōicatā. quod eet
p̄ra ratiōē missi seu delegati. 7 sic argumētū
nō pcludit quod intrēdit.

Distinctio decimasexta.

Nunc de spū
scō rē. Postqz mgr̄ determina-
uit de tpal̄ missionis pncipio. h̄
incipit determinare de eiusdē missiōis mō. Et
diuidit i duas ptes. fm̄ q. duplr̄ mittit spūscū
et. s. visibilr̄ 7 inuisibilr̄. P̄io igit h̄ determi-
nat de spūscū missione visibili. Scdo de in-
uisibili. di. xvij. ibi. Jā nūc accedam⁹ p̄ma i
duas. qz p̄mo p̄missa distinctiōe de visibili 7
inuisibili missiōe. mgr̄ psequit p̄mū membz
scz visibilē missiōē. Scdo iter missiōz filij 7

missiōē spūscū facit 3 patōz. ibi. S̄ p̄us
qr̄dū ē. Et hec diuidit i tres. qz p̄mo ondit
q. spūscūs ex h̄ q. mittit nō dz dici minor pa-
tre. Scdo q. fili⁹ fm̄ q. hō ē minor tota trini-
tate. Et tercio ondit q. de p̄ etiā p̄siderata dei
tate maior ē filio ex donātis auctē. Scda ibi
Norādū autē q. filius. Tercia ibi. Dylarius
ait. Circa istā distinctiōē quero.

Vtrum species in quibus spūscū
tempaliter missus apparuit fuerint
imaginarię vel vere reales seu corpo-
rales. Et videt q. fuerint imaginarię. Dz
fm̄ Augustinū. ij. de trini. ca. v. Missio visi-
bilis ppter hoc fit. vt corda hominū 7 mota
exterioribus visis 7 uertatur fm̄ intellectum
ad occultam eternitatē. sed a fantasmatibus
et imaginarijs speciebus mouet intellectus.
igit rē. Contra. in euāgelio dicit q. colum-
ba in qua apparuit spūscūs descendit corpali
specie. 7 habuit rez corpus 7 nō fantasticum
seu imaginariū. Sic quattuor sūt videnda.
Primo vtruz missio visibilis ueniat ali-
cui diuine psonē. Scdo vtruz psona visibi-
liter missa fm̄ q. apparet i corpali specie sit mi-
nor psona que mittit eā. Tercio de eo quod
querit. Quarto vtruz tales species formantur
misterio angeloz.

Quantū ad p̄mū Articls 1

vtruz missio visibilis conueniat alicui diuine
personē. est aduertendū q. missio predicta sic
describi potest. Missio visibilis est diuine p-
sonē ad aliquem hominēz destinatio sub tali
visibili signo quo manifestat vel manifesta-
ri potest aliquo mō emanatio psonē que mit-
tatur. 7 sc̄tas homis ad quē mittit. Ex qui-
bus patet q. missio visibilis tria includit. scz
diuine psonē eternā emanatiōē. 7 anime reuo-
te internā sanctificationē. 7 vtriusqz. s. emana-
tionis 7 sanctificationis eternā apparitiōē
seu manifestatiōē. 7 hoc de facto vel fm̄ apr̄
tudinē. quia licet tali signo hec duo nō semp
manifestentur. tū h̄mōi signū est apr̄tū natum
ad hoc vt mediante ipso hec manifestent.

Ex his etiam apparet quid dicēdū sit ad
illud quod querit in isto articulo. Nā p̄ri nō
pōt p̄tere visibilis missio. qz cui repugnat
inuisibilis missio. eidē repugnat visibil̄ mis-
sio. sed patri repugnat inuisibilis missio. vt
patet ex p̄cedētibz. 7 rē. Maior patet. quia
cui repugnat inclusam eidē repugnat inclu-
dens. sed missio visibilis includit missiōē in

Scdo 1

2 uisibile. sicut ex iā dictis patet. P. cui repu-
gnat emanatio ei non competit uisibilis mis-
sio. Illa patet. quia cui repugnat emanatio ei
deus repugnat potestatis delegatio passiva seu
comunicatio que necessaria est in misso uel le-
gato. Sed patri repugnat emanatio. cuz nō
habeat personā originē priorem se a qua pos-
sit emanare. Unde si quādoq; legitur q; per
sona patris manifestauerit se in aliquo sensi-
bili signo. hoc nō debet dici missio sed potius
apparitio. quia quāuis ei qui habet auctorita-
tem autenticā a se et nō ab alio repugnat mit-
ti uel legari. sibi tamē nō repugnat apparere
uel manifestari. De filio autē et spiritus san-
cto planū est in scripturis q; eis cōpetat mis-
sio uisibilis. De filio enim dicit apostolus ad
Galath. iij. Misit deus filiu suum factū ex
muliere factū sub lege. ut eos qui sub lege erāt
redimeret. Et Baruch. iij. dicitur de filio dei.
Post hec in terris uisus est: et cū hominibus
uersatus est. Etiaz spiritus sanctus in sancto
euāgelio quater legit missus uisibiliter. scz in
colūbe specie circa christi baptizatiōē Joh.
i. In nube circa christi trāsfuratiōē Nat.
xvij. In statu post christi resurrectionē. cū in-
sufflauit i discipulos dicēs. Accipite spiritum
sanctum. Jo. xx. Et i linguīs igneis post christi ascē-
sionē Actū. ij. Ratio autē illarū uisibilitū
apparitionū ex causa finali potest assignari
Apparuit. n. circa baptizatiōē i specie columbe
in signū innocētie quaz debemus recipere cum
baptizamur uirtute illius qui tunc baptiza-
bat. qui erat agnus dei qui tollit peccata mū-
di. Circa trāsfuratiōē apparuit in similitudī-
ne nubis lucide ut signū haberemus future
glorie que reuelabit in nobis. dona enī gratie
et glorie appropriant spūi sancto. Post resurre-
ctionē autē cū xps dedit aplīs potestātē remitte-
re peccata. missus ē eis spūi sanctus i specie uerū seu
status. i. signū q; aplī tūc potētie receperūt ibi
uirtutē qua oīa peccā nra possēt exuillare. Cū
dicitū est eis a christo. Accipite spiritum san-
ctum: quoz remiserit peccata remittunt eis. et quoz
retinueritis retenta sunt. Sed post ascē-
sionē missus est aplīs i linguīs igneis. ut ex ui-
sibili signo appareret q; apo stoli eē debebant
uerbis pluri et caritate feruidi. qz in oēs terrā
debat exire sonus eoz: et in fines orbis terre
uerba eoz. Sed forte illā obloem dicit
sic. Illud qd oīno ē inuisibile. h nō pōt uisibi-
liter apparere sine fictiōe. sz spūi sancti psona est
simplr inuisibil. iuxta illud qd dicit ad I Th.
vi. Lucē inhabitat iaccessibile. que null' hoīm

vidit. sed nec videre pot. Et spūi sancto nō pue-
nit aliq fictio. cū ipse sit spūs ueritatis. ut dicit
in euāg. et spūi sanctus discipline effugiet fictū.
ut dicit Sap. i. P. si spūi sanctus eēt missus i ali-
qua uisibili creatura. tūc p̄ter modos cōes
quibus deus est in omī creatura p̄ cēntiaz. po-
tentia et p̄ntiam spūi sanctus eēt in illa creatura
in qua mitteret. hoc autē eēt uel p̄ gratie insti-
tionem. uel p̄ illius creature in uinitatē suppo-
siti assumptionē. uel p̄ rēpresentationē. puta
q; eēt in re sicut in signo. Non primo modo
quia talis creatura cū non sit rationalis non
est capax gratie. Nec secūdo mō. quia tūc cre-
atura irrationalis eēt assumpra a diuino sup-
posito. quod null' sane mentis poneret. Nec
tercio modo. quia uel eēt i ea sicut in signo na-
turali uel uniuersali. et tūc mitteret in omī cre-
atura. qz in omī creatura reperitur uestigiu cre-
atoris. ut patuit supius distinctiōe. i. uel sicut
in signo gratuito. et tunc in omni sacramento
mitteret spūi sanctus. cū sacramentū sit signū
gratuitū. Rūdeo. ad p̄mū dicitū q; aliqd
uisibiliter apparere pot̄ intelligi duplr. Uno
mō formaliter denotatōe intrinseca. Alio mō
denotatōe solā denotatōe extrinseca. sic cā qm
qz denotat ab effectu. Primo mō maior ē ue-
ra. sed nō secūdo mō. Un spūi sanctus dicit uisibilē
apparere. nō q; ipse uideat. sed qz aliqd aliud
uideret p̄ cur' rēplationē nos manu ducimur
i cognitōē aliqd emanatiōis spūi sancti. et mani-
festatōis scitatis illi' ad que mittit. g. zc. Ad
secūdo dicitū q; appet̄ ibi sicut i signo. Ad p̄-
batiōis dicitū q; deus tanq; i signo multipl̄
pot̄ apparere. P̄tio sicut in signo naturali. et
sic relucet in oī creatura tanq; i uestigio. Sei-
cūdo sic i signo reuelatiuo seu illuminatiuo. et
sic apparuit p̄tib; in ueteri testō. Tercio sicut i
signo gratuito. et h̄ tripl̄. Quz uel illud signū
nullo mō est causa gratie. licet ipm cōsequat
gratia. et tale signū fuit circūcisio et aliqua sa-
cramēta ueteris legis. Uel aliqd mō est cā grē
et tale signū ē sacrm noue legis. quod aliquo
mō efficit qd figurat. ut p̄z p̄ mgrm lu. iij. di.
i. Uel h̄mōi signū p̄supponit gratiā quā de-
mōstrat seu ostēdit. et tale est signū quo fieri
dicit p̄sone diuine uisibilis missio

Quantus ad secundum
dū articulū. utz p̄sona uisibiliter missa sim q;
apparet i corpali spūe sit minor p̄sona que mit-
tit eā. distinguendū est de creatura i q; appa-
ret p̄sona. Uel qz illa creatura est assumpta i

Solutio
Ad 1

Ad 2

Articls. 2

at p̄sone dicitur
dit i. ms. q; p̄mū
q; hō i. ms. q; p̄mū
q; hō i. ms. q; p̄mū
donana anca. Sed
is. Tercio. Dym
nctione quoz
cies in quibus spūi
missus apparere
e uel uere reales
q; fuerit imago
de trini. ca. v. M
ut corda hominū
p̄ueritū fm
nates. sed a famē
ciebus meēt
an euāgelio dicit q;
ut spūi sanctus
q; corpus et nō
hic quāto: ut
missio uisibilis
Secūdo ut
apparat i corpali
uit cā. Loco
o utz talē p̄sona

tū ad p̄mū
bilis conuenit
ertendi q; missio
Dicit uisibilis
m̄ hominū
uo manifestat
mō emanatiō
omnis ad que
lio uisibilis
nā emanatiō
ficationē. et
caritatis
onē. et hoc
et talē signū
h̄mōi signū
ante p̄lo
n̄ apparet
n̄ in isto
bilis missio.
o. adē repugnat
pugnat inuisibilis
bo. g. zc. M
nclam eē dē
uisibilis

tra cō-
sionē.

ignē. sed vise sunt eis. Nō em̄ sub eadē signi-
 ficatione solemus dicere. visum ē mihi. q̄ di-
 cim⁹ vidi. Et in illis quidē spūalibus visis
 imaginū corpaliū solet dici. et visum ē mihi et
 vidi. In illis s̄o que p̄ expressam corpalem
 spēm oculis demonstrātur nō solet dici. visū
 est mihi sed vidi. Et quōvis beatus Augu-
 neutra partē hic asserat determinate. sunt ta-
 mē quidā qui dicūt q̄ ille lingue ignee nō fu-
 erunt imaginarie sed reales. qz vt dicunt veri-
 tas nō d̄z fictōibz manifestari. nā i opibz s̄i-
 tatis nulla d̄z ē fictio. sed appetōes s̄a sticte
 sūt qdā fictōes. P̄ illud qd̄ ē imaginatōe
 vni⁹ nō apparet alteri. s̄z ille lingue nō solū ap-
 paruerūt aplis q̄bz i illo signo mitebat spūs
 scūs. sed et plibz alijs apparuerūt q̄ cuz aplis
 in illa domo fuerūt. Sed quid sit hic tenē-
 dum. determinate asserere nō presumo. maxi-
 time cū tār⁹ doctor sicut erat Aug. neutra p̄-
 tem determinate asseruerit. Sed nec rōes
 illoz cludūt. igit ad primū dicēdū q̄ minor
 nō est vera. qz multi pphete receperūt verita-
 tē sue pphete p̄ spēs fantasticas et imagina-
 rias. i qua tñ ppheta nulla fuit fictio falsita-
 tis. Ad scdm dicēdū q̄ illd̄ signū d̄tute di-
 uīa vel angelica poterat multiplicari in fan-
 tasijs oīm illoz quibz apparuerūt ille lingue.
 De colūba s̄o i qua appuit spūscūs ba-
 ptizato dño. dicit beatus Aug. libro supius
 allegato. nō ē dubiū quin fuerit vez corpus
 reale. cū scriptura eam corporali specie asserat
 descēdisse.

Quantus ad quar-
 tum articulū. vtrum tales species in quibus
 spūs sanctus missus est formetur misterio an-
 geloz. Dicēdum q̄ qz deus ammittat corpo-
 ralem creaturā mediante spūali. Lex em̄ dei-
 tatis est infima p̄ mediā reducere i suprema.
 vt patet p̄ Dionisiū i de angelica hierarchia.
 ideo cōgrue dici potest omnes illas species i
 quibus modo p̄dicto diuine p̄sone apparēt.
 ita tamē q̄ nō sint assumptē in vnitatē suppo-
 siti diuini. ēē formatas ministerio angeloz.
 Si autē aliqua illaz rerum assumeret a diuī-
 no supposito. tūc ratione sue dignitatis sine
 aliquo creato agēte medio formaret immedi-
 ate p̄ ipm̄ deum. sicut factus fuisse creditur de
 humanitate dñi nostri iesu christi. forte
 dicitur p̄tra primā clusionem. q̄ cum ange-
 lus format aliquod corpus. tūc ipse angelus
 apparet in tali formato corpore. et ideo si ange-

lus formaret predictas species. tunc in talibus
 speciebus nō fieret missio diuine p̄sone. s̄z po-
 tius angeli qui in talibus speciebz apparet
 Rūdeo q̄ hoc nō sequit. quia licet angel⁹
 habeat causalitatē sup talis rei formatōe. nō
 tamē habet causalitatē sup dono gratuito qd̄
 a solo deo intus formatur. et efficitur in mēte
 illius ad quē dicit fieri h̄mōi missio. quod q̄/
 tem donuz significat p̄ specie extrinsecus mi-
 nisterialiter formatā p̄ angelū. et ideo licz an-
 gelus format h̄mōi corpus mediāte motu lo-
 cali facto in aere et ceteris elemētis ad hoc cō-
 gruitibz. tamē si donū significatū h̄mōi cor-
 pore seu specie nullo mō subest p̄tati angelice.
 sed tmmodo depēdet a diuina p̄tate. tūc non
 debet dici apparere vel mitti angelus. sed po-
 tius p̄sone diuina cuius appropriatur respici-
 cit h̄mōi donū. puta si illud donū se habet p̄
 modū sapiētie. tūc mittit filius. cuius appro-
 priatū est sapiētia. si p̄ modū amoris vel cari-
 tatis. tūc mittit spūscūs. cui bonitas appo-
 priat i diuīs Si autē tale donū respicit singu-
 lariter p̄tate vel maiestare diuinā. tūc qz po-
 testas appropriat p̄ri. pot̄ dici q̄ in specie tūc
 apparere pater apparet. tamen ex hoc non de-
 bet inferri q̄ pater sit missus. quia apparitio
 in plus se habet q̄ missio. qz sicut patet ex pre-
 cedētibz supius. p̄sone nō producte repu-
 gnat mitti. quōvis sibi nō repugnet apparere.
 apparuit em̄ p̄r in voce dicēte. Dic ē fili⁹ me-
 us dilectus. tamē ex hoc nō debet dici missus
 Ad argumēta p̄ncipalia p̄z. qz neutz est d̄
 ea que hic dicta sunt.

Solutio

Ad argu-
mēta p̄nci-
palia.

Distinctio decima septima.

Iam nūc acce-
 dam⁹ rē. Dic mgr̄ determinat de
 inuisibili missioe ipsi⁹ spūscūti
 Et diuidit i duas ptes. qz p̄mo circa h̄ ponit
 suā intētionē. Scdo recitat sibi suā opiniōz
 ibi. Sup̄ dictū ē. Quātū ad p̄mū ē sciēdū q̄
 tūc spūscūs inuisibilr̄ mittit cū caritas i cor-
 dibz nr̄is diffūdit. iō mgr̄ duo facit. qz p̄mo d̄
 caritate ponit suā p̄p̄uā opiniōz q̄stū ad eēn-
 tiā caritatē. Scdo q̄stū ad augmētū caritatē.
 Scda ibi. Dic q̄rit si caritas. P̄ria ps ē p̄ri-
 tis lectōis. Et diuidit i duas ptes. qz p̄mo p̄
 mittit suā intētiōz. Scdo remouet qndā ca-
 uillatiōez. ibi. Sed ne forte. Prima i duas.
 Nā p̄mo ponit suam opinionem. Secun-
 do adiungit suę opinionis cōfirmatiōē. ibi.

inordate. in p̄mā
 p̄fessiones a dno
 in dno. sed sic
 filius. qz rē. Cō-
 rē et filii qum
 omne p̄fessionē
 sed soluz d̄fessionē
 habet a patre. sed
 ep̄lo. Et illa em̄
 Quia vidēte au
 ās. sed nō m̄
 i tñ donat est
 us igit est copul
 ater dicit manifest
 hoc de prima con
 Lōclūso scdū
 paret p̄sone diuine
 et suppositi a tal
 minor ceteris p̄m
 i creatura appar
 sicut nō p̄m
 a. sed cum p̄sone
 reatura nō assu
 a illa creatura dō
 nūciat sibi m̄m
 is nō pot̄ inferri q̄
 is diuine p̄sone
 minor est. Et
 sicut q̄ de monar
 qz est q̄ deus pat̄r
 vel spūscūs
 ad tere
 m̄ species in quibus
 m̄paliter missus fuit
 reales seu corpales
 quibus speciebus in
 tus est magis dubiū
 vel fantastice seu imagi-
 nis i quibus apparuit
 q̄ mouet illam quē
 et tñ. ca. vi. Et p̄
 mittit em̄ in solutā. Cū
 illo igne d̄scēptare
 tu visus sit. Et casus
 rabo Augusti
 Obi em̄ nos dōm
 e d̄spartire lin
 Augustinus
 ue. Et ideo p̄
 Nō em̄ visus

Ad tere
 ticks 4
 dco 1
 dco 2
 stantia

Ne autem in reata. Et hec i duas. fm q duo p/ mult. s. q caritas e de. 7 q e spussctus. Na pri mo pbat q caritas sit de. Scdo q caritas sit spussctus. ibi. Cu aut frna re. Tunc sequit il la ps. Sz ne forte. Et diuidit i duas. qz pri mo ofndit q caritas no soluz causat dr de. vt qda dicere voluerunt. veruetia centrali dr de us. Scdo manifestat quod ex h spussctus inui sibiliter dr missus. ibi. Tunc. n. nobis Cir ca ista lectione qro.

Vtrum aliquis exis in caritate possit eui dter cogscere se eei caritate. Et videt q sic. qz. viij. de tri. dicit. s. Aug. q q diligit frz magz nouit dilectioez q diligit qz frz que diligit. 7 loquit d dilectoe caritatiua sed frz pt euideter cogscere. g. 7 caritate. Lo tra. ecces. ix. dr. Neo scit vtz odio vel amore dign sit. sz oia i futurz referuat incerta. Dic e aduertedu q sicut ait phs. ij. posteriorz. qsti ones sut eqles n uero his q se scim. Questi ones aut sunt qduplices sicut ibide pz. puta si e. an e. qd e. 7 ppter qd est. Illaz m questio nu duabus ad pns dimissis. duas tm de cari tate tractabo. Primo igit videdu est. vtruz possimus cognoscere qd e caritas. Scdo vtz possim cognoscere an i nobis sit caritas.

Tercio dato q in nobis sit caritas. vtrum p hmoi caritate possim exire in actu merito rium eterne bntudis sine speciali motoe spul sancti. Et quarto vtz caritas 7 gratia sine duo habitus realiter differetes.

Articul^o 1 **Quantus ad primu**

vtruz possimus cognoscere quid e caritas. e ad uertendu q duplex est noticia qtu ad qd est. Una qtu ad quid nomis. 7 illa est facilis. qz communis enti 7 no enti. 7 enti possibili 7 p/ hibito. et ideo quo ad id facilis est missio. qa caritas vt sic est quedā virtus. qua median/ te voluntas elicit pfectu actum meritoze di/ lectionis in via 7 pmiatoze in patria. Alia e noticia qtu ad quid rei. 7 hec de caritate est multu difficilis. 7 hoc pbat summa dispitas opinionu qtu ad istu articulu. qz quidam dicunt q sit virtus creata. q est habitus for/ maliter inheres voluntati. Alij dicunt q sit s/ tus increata. que est ipse spussct^o moues vo luntate ad actu dilectiois. Multitudini igit doctorz me ad pns confirmado teneo pma opinionē. que probat sic. Si caritas no esset habitus creatus formaliter inheres volunta ti. actus meritoze dilectionis non eet volun/

Q, cari/ tas sit hic/ creatus.

I

tarius. qz sicut motus rei naturalis no exis a principio intrinseco no pot dici naturalis sz violētus. sic mot^o voluntatis no pcedes a pn cipio intrinseco no poterit ee voluntari^o. P^o illd qd mouet tmmō a principio extrinseco. mo uet ad modū instrumenti. 7 p pns non moue/ tur libere. qz no est in ptate instrumenti agere vel no agere. sed de necessitate agit iuxta impe/ tum impelleris. Sed si caritas no eet habit^o inheres voluntati. tunc i actibus dilectionis meritoze voluntas moueret a principio extri/ seco no conferente aliquaz vim inherente ipsi voluntati. ergo actus volūtatis non possent ee meritoz. quia no eent liberi. P. sicut no potest aliquid no albu fieri albu formaliter nisi p albedinem sibi formaliter inherente. sic no potest aliquis deo no carus fieri deo carus formaliter nisi p caritate sibi formaliter inhe rente. sed pctōz pueris de non caro sit carus.

P. impossibile est de opposito transitū fieri i oppositu nisi mediate aliq mutatoe. sz i pu cto puerionis pctōz transit de eo qd est no car um ee deo. ad ee carz. aut ergo mutatio fieret ex parte dei. aut ex parte pctōis pueri. Non primū cū deus sit immutabilis. ergo erit alu quid intrinsece inheres formaliter ipsi puer/ so rōne cur^o nūc dicit ee car^o. qd nos appella/ mus habitum caritatis. qz si solus actus eet. tūc talis dormies no eet deo carus. cū ptunc actum caritatis no eliciat. P. si signū est acq/ suti habitus habere delectationē in ope. vtz p/ ij. ethicoz. sed i actibus diuine dilectiois emā rima delectatio. g. i nobis erit habitus carita/ tis rōe cur^o in hmoi opibz delectemur. Sed opposituz illi^o conclusiois tenet m gr sniaz di ces hic in lra. q caritas e ipse spussctus afficti bone volūtati ad elicien dū actu dilectiois si ue caritat^o. qd ipse 7 aliq sui sequaces probat multipl^r. Primo sic. qz no mun^o de imedi ate opat in nobis q ad ea q sunt grē qz q ad ea que sunt nature. sed deus non vtz aliquo me dio in opere creationis qn naturaz instruit. g. nec i ope recreatiois 7 gratie vtz aliquo me dio. P. si ad actu meritoze dilectionis no moueret immediate humana volūtas a spū/ sācto. tunc tali actui de pdigno seu de iusticia no daret vita eterna. pns est falsum. iuxta il lud. ij. ad Thimo. iij. De reliq reposita emi hi corona iusticie. qua reddet mihi in illum die iustus iudex. pbat pntia. qz cum volun/ tas nra sit finita. 7 act^o suus finit^o. g. si habit^o seu virtus qua median te actum meritorem elicit etiam eet finita. tunc in nullo meritum

Opio ma/ gistri.

Marginal notes on the right side of the page, including the name 'D. B.' at the top and various lines of text.

notus rei naturalis
 seco no potest
 volun... no potest
 mo a pncipio
 strum...
 est in pte
 d r nccitate
 Sed si caritas
 ari. tunc i actibus
 ntas mouet
 ne aliquas
 o actus volun
 ia no eunt
 no alid fieri
 m si bi formal
 us deo no caritas
 ip caritate
 s ueritas de non caritas
 bile est de
 mediate alio
 pcedo: trahit
 e e car. aut ergo
 te ex parte
 s sit immutabilis
 ce inheret
 ue dicit e car
 m caritatis
 umis no caritas
 ans no dicit
 habere delatione
 ed i actibus
 ano. qd nos
 in hmoi opibz
 h d d d d d d
 r q caritas
 ad elacien
 q ipse r ali
 pmo sic. qz
 obis q ad
 ture. sed reus
 e creationis
 recreationis
 i ad actum
 mediate huma
 tali actu r
 ara eterna
 hmo. iij. De
 isticie. qua
 uider. pof
 finita. r ac
 qua mediant
 a ea finita

notus rei naturalis
 seco no potest
 volun... no potest
 mo a pncipio
 strum...
 est in pte
 d r nccitate
 Sed si caritas
 ari. tunc i actibus
 ntas mouet
 ne aliquas
 o actus volun
 ia no eunt
 no alid fieri
 m si bi formal
 us deo no caritas
 ip caritate
 s ueritas de non caritas
 bile est de
 mediate alio
 pcedo: trahit
 e e car. aut ergo
 te ex parte
 s sit immutabilis
 ce inheret
 ue dicit e car
 m caritatis
 umis no caritas
 ans no dicit
 habere delatione
 ed i actibus
 ano. qd nos
 in hmoi opibz
 h d d d d d d
 r q caritas
 ad elacien
 q ipse r ali
 pmo sic. qz
 obis q ad
 ture. sed reus
 e creationis
 recreationis
 i ad actum
 mediate huma
 tali actu r
 ara eterna
 hmo. iij. De
 isticie. qua
 uider. pof
 finita. r ac
 qua mediant

3 nostrum ad equat de digno ipsam vitam eternam
 siue donum glorie. qd oportet qd talis actus imme
 diate sit a spiritu sancto. P. sicut deus i creatioe p
 duxit aliqua p seipm immediate ppter eoz ex
 cellentiam. puta angelos seu substantias sepa
 ras. aliqua vero mediate vi productiua natu
 re concitata. sic congruū esse videt vt in gratui
 tis opibus nostre recreationis ad ea q sunt ex
 cellētissima nos moueat immediate. hec autē
 sunt actus dilectionis et caritatis. P. fru
 stra sit p plura qd eque bn fieri potest p pau
 ciora. sed posteo habitu creato ipsius caritatis
 adhuc vt cōter dicit nō possumus mereri si
 ne speciali motioe spūs sancti. Eū igit nō ma
 gis possit spūs scūs nos mouere stāte tali ha
 bitu qz ipso nō cōtē. quia eius virtus a nul
 lo creato dependet. r deus r natura nihil faci
 4 ant frustra. ergo rē. P. actum ppheticū rati
 one sue excellētie immediate sine aliquo ha
 bitu medio elicit spūs scūs i mēte ipi pphete.
 sed actus diuine dilectiois ē excellētior qz act
 5 pphetic. illa minor p. quia ap. i. ad Co
 rinth. xij. pfert actū caritatis r ipsam carita
 tem ipsi pphetic. Maior etiaz patet. qd nul
 lus habitus creatus potest intellectū pphete du
 6 cere i noticiā futuroz. P. si caritas p cuius
 diuisiones ad nos dicimur deo cari. ēē aliqz
 habitus creatus. tūc aliquod accidēs existēs
 in anima sancta ēē carius deo qz ipsa anima.
 sed sequens est falsum sū omēs doctores.
 7 sequētia pbat. qz ppter qd vnūqz tale et
 illud magis. vt patet. i. posterior. P. nihil
 est bonū p eētiaz nisi solus deus. sed caritas
 est bona p eētiaz. Maior patet. qz omē qd
 est citra deum sicut est ens p participationē.
 sic est etiā bonū p participationē. Maior p
 bat. quia illud est bonū p eētiaz qd non po
 test intelligi nō bonū. sed quis omnis alia r
 tus possit intelligi nō bona cū possit ēē infor
 8 mis. sola tamen caritas nō potest intelligi nō
 bona. cui impossibile sit eam esse infor
 mis. P. vij. de trini. ca. vij. ait August. Deus
 diligit qui dilectionē diligit. qz deus est dile
 ctio. sed illud nō sequeret nisi ois gratia di
 lectio ēē deus. sicut nō sequit. hoc est sensu
 uū. ergo ē aīal. nisi omne sensitiuū sit animal
 Multas etiā alias auctes adducit magi
 ster tam de sacro canone qz de dictis sanctor.
 quas ad p̄sens dimitto. qz vna r̄sione p̄ter
 ad oēs r̄ndet. Sed quis illā opinioz nō
 teneā ob reuerentiaz multoz doctoz opposi
 tā partē tenentiū. fateor tamē qz predicta opi
 9 o non est adeo piculosa sicut multi eam vi

dent estimare. tria in cōueniētia magistro mi
 nus iuste imponētes. P̄mo vtz qz act⁹ dile
 ctionis a volūate elicitus sit spūs sanctus. cū
 talis actus caritas siue dilectio dicat. Se
 cūdo qz ex puris naturalibz mereri possemus
 si sine habitu caritatis infuso elicerem⁹ actuz
 meritoe dilectionis. quod fuit error pelagii.
 Tercio qz spūs sanctus assumeret aīam rōna
 lē in vnitatē suppositi. si ipse ēē immediatus
 principiu actus nostre volūtatē. quod dicitur
 tur fuisse error manicheoz. P̄mū nō est
 1 extra magistrū. qz vt p. i. textu istius. xvij. di
 stinctionis. ipse expresse ponit dilectionē in qz
 tum sumit p actu nre volūtatē ēē quid crea
 tū. quis ad eliciendū hmoi actū nō requira
 tur fm eū habitus creatus qui caritas nomi
 net i ipsa volūate. ad hoc em fm magistruz
 2 sufficit immediate ipse spūs scūs. q sine aliq car
 itat⁹ hitu ipsa volūate ad eliciendū hmoi actū
 pfectissime poterit incliare. Nec scdm est
 mgrm ppter duo. P̄mo qz mgr nō posuit qz
 ex nris pur⁹ naturalibz possem⁹ elicere hmoi
 actū. s. r̄tute spūs scūs. h aut nō posuit pelagi⁹
 3 Sedo qz quis mgr nō posuit hitū caritatis
 creatū. posuit tñ hitū grē a deo creatū r aīe
 infusū. dantē ipi anime ēē spirituale. r ipsaz
 eleuante sup omia sua naturalia. Propter qd
 appet q nō valeat illud cōe argumentuz qd
 fit tra mgrm. q aīa exis in pur⁹ naturalibz
 non pot⁹ attingere obiectū simplr sup naturale
 Nec potest aliqū actū sup naturale elicere cir
 ca hmoi obiectū. sed si nō haberet in se habi
 tū caritatis create. tunc ēē in puris naturali
 bus. hic magister diceret q ista minor est fal
 sa. qz aīa talis nō est i puris naturalibus. qz
 p hitū grē r̄stituit in eē sup naturali. iuxta
 illud apli. Gratia dei sum id qd sum Nec
 3 terciū ē mgrm. qz ad positionē mgrī nō seq
 tur q spūs scūs assumat talē aīaz in vnitatem
 suppositi. s. solū q iūgat hmoi anie sic motor
 supeminēs iūgat ipi mobili. Quāuis igit
 his bn intellectis rōes q cūqz fiūt mgrstrū
 solubiles appareāt. r ei⁹ vt mihi videt positō
 sine piculo possz sustineri. tñ vt me p̄formē po
 sitōibz modernoz. ad r̄tōes inductas p ma
 gistro breuiter r̄ndet. quis r̄tōes alterius
 ptis eque reputē solubiles sicut istas q indu
 cte sunt pro magistro. Ad p̄mū q dicēdū
 q deus r i naturalibz r in spūalibz immediate ē
 cā i genere cause efficiētis. nō tamē in genere
 cause formalis Non. n. potest dare eē huma
 nū sine forma humana. r idō dicit p̄similiter
 q deus nō potest dare eē carum sine forma

Triplr 3
cū iuchūt.

Solutio

2

3

Solutio
rōnū q su
crūt p ma
gistro.
Ad 1

notus rei naturalis
 seco no potest
 volun... no potest
 mo a pncipio
 strum...
 est in pte
 d r nccitate
 Sed si caritas
 ari. tunc i actibus
 ntas mouet
 ne aliquas
 o actus volun
 ia no eunt
 no alid fieri
 m si bi formal
 us deo no caritas
 ip caritate
 s ueritas de non caritas
 bile est de
 mediate alio
 pcedo: trahit
 e e car. aut ergo
 te ex parte
 s sit immutabilis
 ce inheret
 ue dicit e car
 m caritatis
 umis no caritas
 ans no dicit
 habere delatione
 ed i actibus
 ano. qd nos
 in hmoi opibz
 h d d d d d d
 r q caritas
 ad elacien
 q ipse r ali
 pmo sic. qz
 obis q ad
 ture. sed reus
 e creationis
 recreationis
 i ad actum
 mediate huma
 tali actu r
 ara eterna
 hmo. iij. De
 isticie. qua
 uider. pof
 finita. r ac
 qua mediant

culatō
gistr.

caritatis dāris tale eē. sicut nec daret eē albuꝝ quod ē effectus formalis albedinis sine albe/

Ad 2 dne. Ad scdm dicendū q̄ nihil est sic pro puū amicoꝝ sicut diuere. vt dicit. viij. ethi coz. ideo lex iusticie ipsius amicitie hoc req̄/ rit. vt deus amicis suis firma caritate ipm di/ ligentibus suū impiat iocundū dū uictum qui est vita eterna. quā aplius appellat coronā iu/ sticie. Vel pōt dici q̄ qz talis habitus creat⁹ est donū spūs sancti. ac etiā qz spūs sancti mo/ tio specialis requirit ad actū meritorū. vt pa/ tebit i tercio pncipali. ideo virtute spūs sancti acquirimus de dīgno illam coronā iusticie glorie sempiternę. Ad terciū dicendū sicut

Ad 3 ad 4 ad pumū. Ad quartū dicendū q̄ illud non pōt eque bñ fieri sine caritate. Ad pbatōz di/ co q̄ q̄uis spūs sc̄s possit quēlibet effectū p/ ducere in eē sine agēte scdo. nō tñ potest dare quodlibet eē formale sine forma. ideo dicere tur q̄ nō posset dare eē carz sine caritate Ad

Ad 5 quintū dicendū q̄ maior nō ē vera. qz donum pphie fm doctores ē quidā habitualis influ/ rus factus a spūs sancto. rōne cui etiā cessante actu pphie. adhuc talis hō vere r formaliter ē ppheta. Ad pbatōne dico q̄ ppheta noti/ ciā futuroꝝ habet dispositiue p hmoi habitū s̄ effectiue p spm̄ sc̄m influēte sibi hmoi hitū

Ad 6 Ad sextū dicendū q̄ illa regula q̄ dicit. pro/ pter qd̄ vnū quodqz tale z illud magis. nō tenet i causis formalibz q̄tū ad denominatōes q̄ fiūt i effectibz formalibz. Nō ei sequit. lignū est albū ppter albedinē. ḡ albedo ē magis al/ ba. Sic pprie loquēdo caritas nō est cara. s̄ est illud quo aīa formaliter est cara. sicut simi/ tas nō est sima. sed ē illud quo nasus forma/ liter est simus. Ad septimū dicendū q̄ mi/ nor nō est vera si vniformiter sumit sub ma/ iori. Ad pbatōne dico q̄ nō sufficit q̄ nō pos/ sit intelligi nō bonū ad hoc q̄ tale sit p eētā sicut ē ipse deus. sed opter q̄ sit purz bonū i se comprehendēs omne bonū. Ad octauū dice/ dū q̄ de causaliter z exemplariter cōmnis dile/ ctio gratuita. qz ē ei⁹ ppriissima cā. Cū igit q̄ cūqz ordinata dilectioe diligit aliqū effectū quasi nccio hz diligere ppriā eius cām. ideo q̄cūqz diligit dilectionē deū diligit. qz deus ē ois dilectio. vel formalis si ē increata. vel cali/ ter si ē ab ipso influxa aīe amorose.

Articul⁹ 2 Quantū ad secūdū

pncipale. vtz possumus cognoscere an in no/ bis sit caritas. Dicendū q̄ q̄tū ex nobis ē. pur

ta sine dei specialī reuelatōe i possibile ē nos sci/ re certitudinaliter nos h̄re caritatē in fusā seu meritoꝝ dilectionē. qz in noticiā talis habi/ tus nō possumus reuenire nisi ex actibz dile/ ctionis. vel igit noticiā de tali habitu habere mus ex suba actus. vel ex mō actus. Nō p̄/ mo mō. qz etiā nuda potētia sine omī habitu pōt in subam actus. p nuda em voluntatē si ne omī habitu infuso vel acq̄sito possum⁹ na/ turaliter diligere deū. Nec scdo modo. qz ille modus vel uenit actu rōne habitus. puta qz ex habitu inclināte ille actus dicitur facilis z delectabilis. vel ille modus uenit actu rari/ one ipsius dei. puta qz ex acceptatōne diuina ille actus dicitur gratis deo z acceptus. z p cō/ sequēs meritorū. Primū modū q̄uis i actu certitudinaliter possumus p̄cipe. nō tñ possum⁹ mus scire vtz illa facilitatio seu delectatio p/ ueniat ex habitu infuso vel acq̄sito. qz ha/ bit⁹ diuine dilectōis naturalr acq̄situs ex fre/ quētatis actibus faceret actus tales delectabi/ les etiā i pagano vel iudeo. Signū em ē acq̄/ sitū habit⁹ delectationē h̄re in ope. ij. ethicoꝝ. Sed scdm modū nō possum⁹ ex nobis ipsis aliquo mō scire nisi deo reuelate. ppter qd̄ di/ xit apls. i. Cor. iij. Nihil mihi sciens sū. s̄ nō in hoc iustificat⁹ sum. Sed forte dice/ ret aliq̄s q̄ fm p̄m questio qd̄ est p̄supponit questionē an est. cū ḡ sic se habeat scire ad sci/ re sicut q̄stio ad questionē. nos autē possum⁹ scire qd̄ ē caritas. cū sit quidā habit⁹ creatus vt patuit i pcedēti articulo. ḡ etiā poterimus scire an sit i nobis. P. ij. posteroꝝ dicit. qz impossibile ē nos h̄re nobilissimos habit⁹ et latere nos P. viij. de trin. c. iij. dicit beatus Aug. Sciri aliqd̄ z nō diligi pōt. diligit autē qd̄ nescit nequaqs. sed caritas diligit ab habē/ te caritatē. qz sicut pfectū scire ē scire se scire. sic pfectuz diligere siue pfecta dilectio ē diligere se diligere. caritas autē est pfecta dilectio.

Ad p̄mū dicendū q̄ scire qd̄ ē. loquēdo de qd̄ rei. p̄supponit scire an ē. z hoc vel i se vel i sua cā. Nō tñ scire qd̄ ē sp̄ p̄supponit rēcē in ppria exntia. possum em scire qd̄ ē rosa. nul/ la tñ rosa actu exnte. Etiā mittit fallacia figure dictionis. qz cū deberet inferri q̄ scire m⁹ caritatē eē. infer q̄ sciamus eam in nobis eē. Et sicut est ibi fallacia sequētis. puta caritas ē. ḡ est in me vel in nobis. Ad scdm dicen/ dū q̄ p̄hs loquit ibi de habitibz cognitiuis. illi em non pnt nos latere. r iō fm Aug. c. iij. de trin. c. ij. fidē videt vnusquisqz i semetipso. q̄uis nō possum⁹ cognoscere vtz hmoi fides

Instantia prima.

Solutio Ad 1

Ad 2

[Marginal notes in a smaller script, partially illegible]

Ad 3 sit in nobis informis aut formata, quia in hoc fides dependet a caritate. Ad tertium dicendum qd ad hoc qd caritas diligat, sufficit qd qd dicitur cognoscat. Dato etiam qd quis diligit se diligere, nescit tñ vtruz talis dilectio sit supnaturalis.

Articulus 3 Quātuz ad terciuz

principale, posito qd i nobis sit caritas, vtz per hmoi caritatē possum exire i actū meritoriuū eterne beatitudinis sine spālī motōe spūscī. p mo ponā dclustōz quā tenere ppono. Scdo adducā distinctōz cuiusdā doctōris i materia pposita. Distinctōis vñū mēbz qd ipse multupl rfirmat est 3 me. Tercio rñdebo ad sua motiua Quātū ad pñū dico qd hñs caritatē nō pt exire i actū meritoriuū sine spālī motōe spūscī. qz qstō finis alicui⁹ agētis ē altior z magis suā naturā excedēs. tāto hmoi agēs sublimior ac spālīor indiget mouētē siue dirigētē. sed finis rēfice diligētis siue caritatz habētis est sublimissimus. z totā suā naturā excedit. ergo nō obstātē qd habeat caritatz et gratiā indiget motione z directōne singulari ipsius spūscī. P. illud idē arguit doctor nīr exēplo satis familiari dicens. Sicut puer hñs pēnā i manu in actu scribēdi se habet ad magistrū ducentē manū suā. sic se videt habere hñs caritatē i opē meritorio ad ipm spūscm sed puer talis quōis pēnāz habeat in manu nō tamē ordinate scriberet nisi magister manū suāz duceret. g rē. P. plus requirit ad exercendū opa meritoria qz ad psequendū opa naturalia. sed hñs caritatē nō pōt exercere opa naturalia nisi sibi suffraget vñs in fluctiā. g qstū ad opa meritoria indiget spūscī scī assistētia z influētia spālī. g rē. P. ad Ro. viij. dicit. Qui spū rei agunt. hi filij rei sūt. Et Isaias ait. Omnia opa nostra opat⁹ es dñe. Sz qd ab aliq agūt ab eodē mouēt. Sz ē qdā doctor vtz pñm qd circa hāc materiā distinguir dices. qd vel intelligit qd illa influētia spālī sic sit necēta qd sine ea hñs caritatz nullo modo possit meritorie opari. vel qd sine ea nō possit firmiter z pseuerāter opari. Pñio mō negat p dicitā dclōez. scdo mō ipsaz affirmat. Pñmū pbat sic. Sicut res constitute in eē naturali cuz pncipijs naturalibz opatiuis se hñt ad opationē naturalē. sic res constitute i eē supnaturali cuz pncipijs supnaturalibz se hñt ad opatōz supnaturalē. Sz res naturalis rē. p supponūt solū influētia vlez. g rē.

Lonclio.

Sot frid⁹ tra.

prima pñctiois

P. nulla res ē constituta sua ppria opatiōe. 2 qz fm Aug. r. de ci. dei. c. xxxi. de sic res ammi strat vt eas pprios cursus agere sinat. sed de pōt illā ppriā motiōne subtrahere remanēte gratia z caritate. z p hñs gratia z caritas habebūt opationē sine hmoi motiōne. Sz qcu qz opatio pcedēs a gra z caritate ē meritoria. 3 rē. P. opa de genere bonoz sine caritate facta nō sunt meritoria. qd tñ si fiūt cū caritate meritoria sunt. Sed dicere qd hñs caritatē nō possit elicere talia opa sine spālī motōe. qd pñs sine caritate potuit elicere ē incōueniēs. g rē. P. qd hñs spūscm nō indiget spālī motiōne spūscī. Sz hñs caritatē hñs i se spūscm. iuxta illud ad Ro. v. Caritas dei diffusa ē i cordibz nris p spūscm qd dat⁹ ē nob. Scdo pte sue distinctōis pbat sic. Ad pmanēdū imobilit ac pseuerāter in talibz opibz i quibus magnā patimur difficultatē necio indigem⁹ spūscm auxiliio. Sed ppter corruptionē nature p pñm parētis peccatū. z inclinationēz fomitū. z multitudinē tēptationū. quōis hō sit in caritate. tñ patit magnā difficultatē in opibus meritorijs. ergo rē. Sed illā secū dā pte sue distinctōis rēcedo gra pncipal mee dclustōis. pñmā hō nego. qz sic illud qd ē pñmū disponēs ad introductionē forme naturalis puta celū. illud idē ē post introductionēz coadiuuās in oibus naturalibz opibus qd sunt fm illā formā. sic pñmū disponēs ad introductionē forme supnaturalis ē coadiuuās in oibus opibus que fiūt fm illā formā. Sz pñmū disponēs ad introductionē forme supnaturalis est ipse spūscm fm suā specialē motiōne z singularē influētia. qz ad hoc nō sufficit influētia generalis. als hō possit se naturaliter disponere sufficiēter ad infusiōne gratie dei z caritatis. cui⁹ oppositū pbat in li. ij. igit i oī opatiōne meritoria necio pcurrit spālī motio spūscī. sicut i oī opatiōne naturali necio pcurrit influētia celi. Ad pñmū dōz qd maior ē vera cū h aduūcto qd sic se hñt res naturales fm influētia vlez seu naturalē ad sua opatiōes naturales. sic se hñt res spūales fm influētia spūalē seu spālē ad opatiōes supnaturalis. z tūc sequit oppositū illi⁹ qd arguēs intēdit. Ad. ij. dōz qd si subtraheret influētia vlez dato qd forme naturales manerēt. res tñ fm eas nihil agerēt. sic i pposito. subtracra tali spālī motōe spūscī. dato qd caritas maneret. hō tñ fm ea nihil oparet. Ad. iij. dī cēdū qd talia opa sine p dicitō influētia nō eēt meritoria. Ille. n. in fluxus etoti⁹ trinitatis.

Scda ps distinctiois

Contra got fridū.

Ad i

Ad z

Ad 3

quis appropriet spūscō. Propter qđ qđtuz
ad personā prīs ait filius Joh. vi. Nō p̄ ve
nire ad mensū p̄r meus traxerit eū. Et qđtuz
ad seipm idē filius ait Joh. xv. Sine men
hil potestis facere. Et qđtuz ad spūscōm dicit
in ps. Spūs tuus bonus reducet me in ter
rā rectā. Et in Joh. ij. Spūs vbi vult spirat
Ad 4 Ad qđtū dđz ē qđ ē p nob. qz p inhabitatōz
spūscōi i nobis debem⁹ intelligere spālē influ
xū spūscōi q̄ spāluter assistit nobis.

Articls 4

Quantum ad quar

tū pncipale. vtz caritas ⁊ grā sint duo habi
tus realr dñtes. dico q̄ hie caritatis et grē sūt
duo hie realr dñtes. qz isti hie q̄rū vn⁹ p se
respiciat eēntiā aie tāqz sbiectū p̄p̄iū ⁊ imedia
tū. ⁊ alter respiciat potētiā. illi nō cōiō dñt. s; ha
bit⁹ grē sic imediatū ⁊ p̄p̄iū sbiectuz respiciat
eēntiā aie. ⁊ caritas volūtātē q̄ ē potētiā eius/
de eēntiē. ḡ rē. Maior pz. p̄bō miorē. qz grā
dat eē aie. iuxta illd apli. Grā dei sū id qđ sū.
Caritas dat opari fm opa s̄tutū. iuxta qđ ait
Sze. Magna qđdē opat si amor est rē. Lū ḡ
ē respiciat eēntiā ⁊ opari potētiā. iō rē. Ad
argumētū pncipale dđz q̄ ille q̄ diligit mag⁹
nōuit dilectiōz qz frēz qđtū ad eēntiā act⁹. nō
tñ qđtū ad modū act⁹ q̄ ē acceptatio dei. ⁊ qz si
ne tali mō quis dicat dilectio. nō tñ p̄p̄e dr
caritas. ideo quis aliqz possit se scire diligere
deū. n̄ tñ p̄ se scire vtz h̄mōi dilectio sit caritas
pp̄ue dicta siue dilectio meritoria. iō n̄ valet

Ad argu/
mētū pnci
pale.

Hic queritur

si caritas rē. In ista pte mgr in
q̄rit de augmēto caritat. Et tria
facit. qz p̄mo circa h̄ mouet qđem. Secdo po
nit suaz rñsionē. Et terciō addit rñsionis siue
p̄firmatōem. Secda ibi. Nis itaqz rñdemus
Tercia ibi. Ut aut̄ cert⁹ rē. Tūc sequit il
la ps. Sup̄ dictuz est rē. In q̄ mgr adducit
opiniōz supradicti dñā. Et diuidit in duas
pres. qz p̄mo ad h̄ q̄ caritas q̄ deū ⁊ primuz
diligim⁹ nō sit spūscōs adducit isti⁹ opinio
nis p̄batōz. Secdo ad iūgū quādā aliā q̄sti
onē. ibi. Dic q̄rit cū spūscōs. Prima diuidi
tur i tres. fm q̄ tenētes opiniōez istā triplr p
bāt suā intētiōz. Primo. s. ex caritat⁹ diuine ⁊
hūane distinctōe. Secdo ex spūscōi opatōe
seu causatōe. Et terciō ex caritat⁹ hūane descri
ptōe. Secda ibi. S; aliud ē inqunt. Tercia
ibi. Alis qz inducūt. Quelibet istaz p̄riū du
uidit i duas. fm qđ mgr p̄mo adducit isti⁹

opinionis p̄batōem. Secdo ecōtra opponit
suā rñsionē. Et partes de se patent. Circa
hāc lectionē quero.

Vtrū habit⁹ caritat⁹ augmētū possit
suscipe. Et videt q̄ nō. qz mot⁹ aug
mētū terminat ad q̄ntitatē. sed caritas
nō ē q̄ntitas. ḡ rē. Maior pz i li. pdicamētoz
⁊. v. meth. minor s̄lt pz. qz caritas cū sit habi
tus. oportz q̄ sit i p̄ma spē q̄lūatis. Cōtra
si caritas nō suscipet augmētū. tūc vna cari
tas nō esset maior alia. dñs est falsū. ḡ ⁊ aīce
dēs. falsitas p̄ntis pz. qz cū fm mensurā cari
tatis sit mēsurā p̄mū i vita brā. si vn⁹ nō h̄ret
maiorē caritatē alio. om̄s fm eandē mensurā
gliaz possiderēt. cui⁹ oppositū saluator infinu
at cū ait. In domo prīs mei māsiōes multe
sūt. Hic p̄mo videndū ē. vtz caritas possit
augeri. Secdo videndū de mō augendi seu
suscipiēdi magis ⁊ min⁹ tā caritatis qz cetera
rū formaz q̄ intēdunt ac remittūt. Tercio
vtz caritas augeri possit in infinitū. Et qz
to vtz possit minui.

Quantū ad primū

dicūt cōmuniter q̄ caritas potest augeri. qz for
ma cui⁹ p̄p̄iū pncipiū p̄ductiū ē liberū
⁊ pncipiū suscepitiū est variabile. ⁊ poterit eē
aliter ⁊ aliter dispositū q̄tum ad receptōez il
lius forme. illa poterit augeri. sed caritas est
h̄mōi. ḡ rē. Maior pz. Nā agēs p̄pter sui li
bertatē p̄t aliter ⁊ aliter influere. ⁊ sbiectū p
pter sui variabilitatē p̄t aliter ⁊ aliter influere
agētis suscipe. ⁊ p̄ p̄lequēs forma poterit vari
ari seu augeri. Minor de se nota ē. qz deus est
p̄p̄iū pncipiū p̄ductiū caritatis q̄ in oī sua
p̄ductōe ad extra agit cōtingēt ⁊ libere. Et iā
q̄ aīa nostra siue voluntas sit variatōi subie
cta experimur quasi om̄i hora. P̄ oīs for
ma creata habēs modū quātitatiū potest su
scipere augmētū. sed caritas habet modū q̄
titatiū. ergo. Maior patz. Minorē probō
qz oīs virtus p̄t compari vel ad sbiectū ut
quo est. ⁊ sic dicit qualitas. ⁊ vt sic p̄t susci
pere magis ⁊ min⁹ fm q̄ sbiecto dat magis
seu intēsius ⁊ remissius esse. fm maiorē vel
minorē dispōem sbiecti. vel potest p̄pari ad
obiectū i quod rēdit. ⁊ sic induit quēdam mo
dum quātitatiū. eo q̄ mensuret ab obiecto
⁊ vt sic dicit vna virtus maior alia etiā in ea
dem specie. fm q̄ fortius rēdit in obiectū. Lū
igit caritas sit p̄fectissima virtus oīm virtutū
ergo rē. Sed p̄tra illud videt esse quedā

Primum
pncipale.

Cōtra cō
cōz opio.

opinio q̄ dicit q̄ motus ad caritatē nō d̄z di-
ci augmentū sed alteratio. qz ois mor⁹ ad q̄li-
tate est alteratio. sed caritas cū sit virt⁹ est bo-
na qualitas mētis. P. ois mor⁹ ad aliquē
terminū q̄ sit p̄ recessuz a d̄uo est pprie altera-
tio. vñ phs i topicis loquēs de alteratōe q̄ est
ad albedinē dicit albius eē qd̄ ē nigro imper-
mixtius. sed motus ad caritatez est hmōl. ḡ
zē. Probatio assūpre. qz ait aug. lxxxiij. q̄sti
onū. q. xxxvij. vel. xxxviij. fm̄ aliā capitulati
onē fm̄ q̄ auget caritas minuit cupiditas. qz
caritatis venenū ē spes adipiscēdoz. nutritiō
tuz ei⁹ minutio cupiditatis. p̄fectio aut̄ nul-
la cupiditas. Sed illa i nullo infrin̄gūt il-
lud qd̄ p̄mo dixi. Auctas etiā iā allegata ex-
p̄sse ē p̄ me. qz māifeste ponit augmentū fieri i
caritate. Un̄ idē Aug. ait ad Bonifaciū. z h̄f
in glo. i. Loz. xij. qz caritas meret̄ augeri vt
aucta mereat̄ p̄fici. Ad primū ḡ d̄icēdū q̄
motus augmenti p̄t̄ esse ad qualitatē fm̄ q̄
h̄z modū quantitatiū. caritas aut̄ vt iā pa-
tuit̄ habuit̄ modū quantitatiū. Propter n.
hmōi modū caritas nō solum dicit̄ intēsiōz
sed etiāz dicit̄ maior. iuxta quod ait saluator
Joh. xv. Maiorē caritatē nemo h̄z zē. Ad
scdm̄ paret p̄dicta.

Quātū ad secūduz

p̄ncipale. q̄liter auget̄ caritas. sūt diuisi mo-
di doctor. quibz de clarat̄ formas intēsiōes
z remissibiles suscipe magis z minus. Do-
ctor em̄ n̄ ponit formā magis z min⁹ suscipe
nō fm̄ gradus i eētia. qz illos nō habet. cuz
forma sit simplici z inuariabili eētia consi-
stens. vt ait auctor sex principioz. Sz vt ip̄e
ait forma suscipit magis z minus fm̄ diūsos
gradus inesse fm̄ q̄ dat magis z minus eē s̄b
iecto. p̄pter maiorē z minōrē dispōem̄ ipsius
subiecti Et confirmat̄ illa opinio sic. Sicut
se h̄z virtus ad agere. sic eētia ad eē. sed eadē
virt⁹ i nullo variata fm̄ grad⁹ eētie magis z
min⁹ agit i passū fm̄ q̄ ē mag⁹ z min⁹ disposi-
tū. ḡ eētia eētia l̄z intrinsece siue fm̄ grad⁹
in eētia i nullo variata. eidē subiecto dat ma-
gis z minus eē. fm̄ q̄ ip̄m̄ subiectū ē magis z
minus disposituz. P. grad⁹ forme mutat⁹
in eētia mutat̄ spēm. qz forme sunt sicut nu-
meri. vt p̄z. viij. metaph. Sicut. n. i numeris
q̄cūqz vnitare addita vel remota mutat̄ spēs
nūeri. sic quocūqz gradu mutato q̄tū ad eē-
tiā forme mutat̄ spēs fm̄ talē formā. sed cari-
tas vel albedo z cetera p̄similia accidētia i ea-

dem specie manētia suscipiūt magis z minus
ḡ hmōi susceptio nō erit q̄tū ad gradus s̄cl-
lentia. sed solū q̄tū ad gradus in eē. P. si
caritas z cetera hmōi forme susciperēt magis
z minus fm̄ eētia suaz. tūc in abstracto di-
cerent̄ fm̄ magis z minus. p̄ns ē falsū. ḡ z an-
cedēs. falsitas p̄ntis p̄z. qz dicit phs i pdica-
mētis qz iusticia nō d̄z magis z min⁹ iusticia.
pbat̄ p̄ntia. qz q̄cqd̄ p̄uenit forme fm̄ eētia
suā. h̄z p̄uenit sibi i abstracto. P. si caritas
augeret̄ fm̄ ptes eēntiales sibi additas succes-
siue. aut ille ptes differēt numero solū. z hoc
non. qz plura solo numero d̄ntia nō possunt
eē simul in eodē subiecto. aut differēt specie.
z tūc caritas aucta nō esset eisdē rōnis. quo-
rum vtrūqz est irrationabile P. simpliciū
sup̄ pdicamēta dicit. qz intētio Aristo. fuit qz
forme nō suscipiāt magis z minus in se. sed p̄
ut p̄cipiunt̄ i subiectis. Ad illas rationes
r̄ndet quidam doctor qui est p̄trarie opinio-
nis. Ad p̄mū dicit qz nō est simile de age-
re z virtute. z de eē z eētia. tū qz agere differt
a virtute. tuz qz plura requirunt̄ ad agere. vt
delicet subiectū dispositū. Sed illa solutō
nulla est q̄tū ad ambas suas ptes. quia si/
cut agere differt a virtute. sic esse differt ab es-
sentia. sicut doctor noster probauit in multis
suis questioibz z tractatibz. nec valet scda no-
ta solutōis. qz cū actus actiuoz sint i partē
p̄disposito. nō minus requirūt̄ dispositio i s̄b-
iecto ad hoc qz recipiat eē ab eētia q̄ ad hoc
qz recipiat agere a virtute siue potētia. sic ergo
nulla. Ad scdm̄ dicit qz pars adueniēs nō
facit caritatē auctā esse alterius speciei. qz nō
affert nouā rationē. sed ē aliqd̄ eiusdē rōis cū
p̄ma. Sed oppositū istū dicit̄ p̄babat rō.
iō nisi ad p̄batōnes r̄ndeat solutio nō valet.
Ad terciūz dicit qz forme in abstracto p̄nt̄
dici maiores. sicut dicit̄ maior iusticia i vno
q̄z in alio. sed magis et minus aduerbialiter
de ipsiis nō dicit̄. qz talia inherētia z pdicati
determināt. Nullū autē eēntiale pdicatū in-
est suo inferiori fm̄ magis z minus. Sed
nec illud valet. qz qz iusticia dicit̄ magna vel
maior vel maxima. hoc nō est propter aliquē
gradū essentialē qui sit in ipsa iusticia. sed est
propter modū quantitatiū quē s̄nt iusticia
i ordine ad obiectū. sicut dixi i primo articu-
lo illius questiois. Et cū addūt scdo qz nul-
lū eēntiale pdicatū inest suo subiecto fm̄ ma-
gis z minus. dico qz ver⁹ est. et cā illius veri-
tatis ē. qz nō habet gradus essentielles. si em̄
haberet hmōi gradus. tūc posset pdicari fm̄

Sed eōra oppo-
sita sequeant. Lxx
caritatē augmentū p̄nt
ideē qz nō qz mot⁹ ad
ad q̄ntitatē sed caritas
aior p̄z. iā p̄ntia caritas
p̄z. qz caritas cū sit bo-
na ip̄e q̄ntitas. Lxx
augmentū. tūc vñ
ia. p̄ns est falsū. ḡ z an-
cedēs. falsitas p̄ntis p̄z.
qz cū fm̄ mensurā
i vita b̄a. si vñ nō
oms fm̄ eadē mensurā
oppositū saluatiōis
p̄ns mō māifeste
dendū ē. vñ caritas
ad d̄m̄ z mō augēt̄
tūm̄ iā caritas eē
inf̄ ac remittit̄. Lxx
postū in inf̄m̄. Lxx
ū ad p̄mū
caritas potētiū augēt̄
n̄cipiū p̄ductiōis
iū est variabile. r̄ndet
vñ q̄m̄ ad remittit̄
vñ augēt̄. sed caritas
aior p̄z. Nā agēs p̄ntia
z alter inf̄m̄. z d̄ntia
itāt̄ p̄t̄ alter z alteriō
z sequis forme p̄ntis
d̄ntis z le nota. qz p̄ntia
ductiōis caritas p̄ntia
agit z n̄ ḡnt̄ z d̄ntis
voluntas sit variabile
tali om̄i b̄a. P̄ntia
modū quantitatiū p̄ntis
ū. sed caritas h̄t̄ eadē
d̄ntis p̄ntis. Nā d̄ntis
et compan vel ad subiectū
et qualitas. z vt sic p̄ntis
fm̄ qz subiecto d̄ntis
m̄ltis esse. fm̄ m̄ltis
subiecti. vel potētiū
d̄ntis. z sic d̄ntis p̄ntis
tū. co qz mensurā d̄ntis
a virtus maior. aliter
z forme r̄ndit̄ in p̄ntis
secūluma virtus p̄ntis
ad p̄ntia illud r̄ndit̄ p̄ntis

3
4
5
Aureolus soluit.
Ad 1
Cōtra au-
reolum.
Ad 2
Cōtra eū.
Ad 3
Cōtra eū.

Ad 4 eos etiam abstracto. Ad qrtu dicit q realitates fin quas sit formaz intensio nec distincti
 guunt specificice nec numeraliter. nec aliq mo
 pscindunt vt distincta in actu. sicut nec pres
 ctinui dicunt actu distingui. dicunt autē di
 stingu i potētia inqstū minor gradus potest
 ee exclusa realitate maior. Sed nec illa so
 lutio sufficit. qz qncunq aliqua sic se habent
 q ab invicē sunt sepabilia z ex pre añ z ex pre
 post. necessario pvincunt ab invicē realr dif
 ferre. sed fm te minor gradus pcedit hmoi re
 alitate addita z sequit eam. qz vt dicit potest
 manere exclusa tali realitate. q nccio sunt ali
 quo mo distincta. oia aut q differūt aut diffe
 rūt numero. aut specie. aut genere. aut anolo
 gia. qcuqz aut istoz dato: appet z stat argum
 2 tū i vigore suo P. vnūqz qz qstū hz de enti
 tate tm hz de vnitare. q cū hmoi graduz eēn
 tie supuenēte appelles realitatē. z ois realitas
 sit entitas. nccio dabis sibi aliquā vnitare. qd
 em nō significat vnū nihil significat. vt dicit
 iij. meth. Sic igit illud supuenēs dicit ad
 dita entitatē. sic dicit addita vnitare. z p nōs
 etia iuxta tua pncipia illa erūt se aliq mo di
 sticta Ad qrtū dicit sic ad terciū. z addit q
 Ad 5 rō albedis nō magis inest maiori albedini qz
 minori. nec pfecti inest qzuis pfectior sit albe
 do. Sz illud qd hic addit multiplicē iclu
 dit defectū. Primo qz vna albedo nō ē maior
 alia loqndo de magnitudine eēntiali de q ille
 doctor ad pns loqit. sz solū magnitudie ma
 teriali siue fūdamēntali. Propt qd dixit arist. i
 pdicamēt. Quāta ē superficies tantā albedinē
 dices. q. dicat. Nō ex magnitudie eēntie ppe
 tit talibz formis pdicatu h q dicāt magne. sz
 solū rōe extēsiōis quā fortitū ab extēsiōe suo
 rū subiectoz. sec. tū ē de vtutibz. vt parui su
 2 pen. P. dicere q rō albedis pfecti nō pue
 niat vni albedini qz alteri. posito q vna albe
 do pfectior sit alia. loqndo de pfectōe eēntiali
 de q ad pns ille loquit. ē tollere adeqntōz iter
 diffinitionē z diffinitū. z ē dicere q diffinitō
 nō sit sermo expssiu qd dicitatis z essentie rei. q
 oia sūt z arif. i. li. topicoz z multis alijs locis
 27. 3 egid. Sūt etiā quidā aliq q directe arguūt z p
 1 dicitā opiniōz nri doctoris. P. io sic. si cari
 tas qstuz ad eēntiā ē indiuisibilis. q quicūqz
 hō epns i caritate hret tantā caritate qstā hz
 2 xps. nōs ē falsū P. si caritas auget ppter
 dispōez subiecti cū tal dispositio intēdat. aut
 hmoi dispositio hz grad i eēntia. aut intēdit
 rōne alteri dispōnis. z sic vel erit pcellus i in
 finitū. vel dabis aliquā formā hntē grad in

eēntia. qua data eadē rōne qlibet alia forma
 gradus habebit i eēntia. P. si caritas possz
 augeri ppter dispōem subiecti. eadē rōne pos
 set in inui ppter indispōem subiecti. nōs ē sal
 sū. nōtia pz. qz vt dr. i. postē. Si affirmatio
 ē cā affirmatiōis. tūc negatio erit cā negatio
 nis. P. eē accidētis nō differt ab eēntia ac
 cidētis. q si suscipit aliqd accidēs magis et mi
 nus fm eē. etiā suscipiet fm eēntiā. qz sūt ea
 dē z indistincta. qcquid puenit vni z reliquo
 qz. P. si ex sola maiori vel minori dispō
 ne subiecti forma suscipet magis z min. tūc
 aer eqlit dispōsit eqliter illuminaret ad pntiā
 lunc sicut ad pntiā solis. cur ppositū euidē
 ter expimur. P. arguūt qdā aliq sic. Si ca
 ritas eē pfecte qstuz ad eēntiam eēnti quoli
 bet beato. tunc oēs eqliter pmiarent. nōs ē sal
 suz teste xpo q in Johe ait. In domo patris
 mei māshones multe sunt. pbat nōtia. qz pze
 miū nō nō det actui sed habitui caritaz. P.
 6 capacitas supioz angeloz est maior qz inferi
 orū. sz pfectio debet eē pportioata pfectibili.
 7 q si angelus supior nō hret maiore caritatez
 essentialiter qz inferior. tunc inferiori existēte
 beato ppter repletionē siue capacitatē. supior
 nō eēt beatus. qz pen es suā capacitatē non es
 set repletus. P. pmetator. vi. phisicoz ait.
 8 q cū aliquid mutat de albo in nigz. prim ha
 bet de termino a quo. z prim d termino ad quē.
 q hmoi forme essentialiter hnt ptes. P. ar
 guunt aliq hoc idē sic. Si tales forme nō ha
 9 berent gradus in eēntia. hoc esset pro tāto. qā
 essentie eaz sunt simplices. sed esse nō est mi
 nus simplex qz essentia. ergo nec haberēt gra
 dus in eē. P. ois realis alteratio terminat
 10 ad verā qualitātē. sed motus intēsiōis quo
 forma suscipit magis est vera alteratio. q ter
 minat ad aliquā qualitātē. sed talis qualitas
 nō potest esse illa que p fuit. qz ad illud quod
 est actu nō est motus. cū motus sit actus en
 tis i potētia fm q i potētia. vt pz. iij. phisicoz
 Nec pōt eē totaliter altera forma a pma. qz p
 hoc pma nō intēderet. etiā due forme solo nu
 11 mero dntes eēnt i eodē. q erit fm aliū gradū
 i eēntia eiusdē forme. qui vera qlitas dici po
 test. P. relatio nō pōt intēdi nisi intendat
 suū fundamētū. sed pncipatio forme ē qdā
 relatio cui fūdamētū ē ipsa forma. q non pōt
 maior vel minor pncipatio eē. nisi forma i es
 sentia sua habeat gradus z ptes. Sed illa
 qzuis sint difficilia. tm solui pnt ex dictis do
 12 ctoris nō snt bñ intellecti. Ad cui intellectū
 ē aduertēdū q nō p oia pnt ponit doctor nē

Alexander
 augustinus
 fis. 2. q. 12.
 6
 7
 Aliq ad id.

Materia
 solutiois.

susceptione fieri i caritate et ceteris formis. quia licet eadem aie magis disposite vno tepe qz alio eadem caritas ter magis esse. vt dixit ille doctor: distinctioe. xvij. q. viij. tamē deus rōe sue libertatis sine omī nra coopatōe pōt aie infū dere caritatē. et ipsā disponere iuxta libitū sue voluntatis. sicut dixit ille idē doctor: eadez di/ stinctioe. q. vl. Ad p̄mū igit argumētū di/ cēdū qz q̄uis i p̄po nō sint p̄les p̄tes eēntie ca ritatis. qz tales p̄tes caritas nō h̄z. ē tñ in eo eē carissimū et deo maxime gratū. qz sicut dicit doctor: noster dist. xvij. q. xi. aia xpi tantā re/ cepit gratiā et caritatem qua sic replebat eius capacitas taz actualis qz possibilis. qz si talis anima vltorius fuisset aucta in gratiā. nō re/ māssisset in eadē specie. Ad scdm dicēdum qz q̄uis illud argumētū aliquā apparētā ha beat de alijs accētibz magis et minus suscipiēti/ bus via naturali. de caritate tñ et grā et ceteris p̄tibus a deo p creationē infusis nihil p̄clu/ dit. quia oēm talē formā deus pōt fm magis et minus intumare subiecto nō ulla p̄ua requi/ sita dispositioe. ita qz eadē eēntia caritatis idi/ uisibilis fm grad⁹ essentialis fm qz magis a suo creatore intumaf subiecto et intumaf ra/ dicaē in eo. fm hoc dat magis et nobilius esse subiecto. et magis participat a subiecto. Sz q̄stū ad susceptionē magis et minus p̄out est i rebus naturalibz. tunc doctor n̄ met fa/ cit illud argumētū p̄tra se. ij. suo quolz. q. xiiij. Et m̄det ad ipsum sic. Dicit em̄ qz intentio et remissio que est in secūdis qualitibus redy/ cit i intensionē et remissionē que est i p̄mis q̄ litaribus. et illa reducit vltorius i intensionē et remissionē que est i raritate et densitate. hec autē que est in raro et denso nō reducit vltori/ us in aliquā accidentālē dispositionē. sed im/ mediate reducit i partes quātitatiuas mate/ rie. qz ex sua natura hoc habet qz p̄nt ab agen/ te p̄stringi. et sic intēditur densitas. et possunt ab eodem agēte distēdi et dilatarī. et sic inten/ ditur raritas. Et per hoc cessant multe cau/ lationes que a modernis doctoribus indu/ cūtur cōtra doctorē nostrū. que omnia proce/ dunt ex ignorātia istius solutiōis. Et si ali/ quis in stare dices qz calidū et frigidū. humi/ dū et siccum nō debet reduci ad rarum et den/ sum. quia qualitates prime nō debent reduci ad secūdas. Respondet doctor ibidem. qz q̄uis calidū et frigiduz tē. sint priora raro et denso p̄ compationē ad agens. quia agēs ca/ lesfaciedo rarefacit. raritas tamen et densitas sunt priorēs quātūm ad materiā. quia mate/

ria rarefaciedo calefit. Et quia illa solutio fit i ordine ad materiā. igitur tē. Ad tertium parebit i quarto isti⁹ questiois articulo Ad quartū. dicēdū qz esse accidētis ē quidā mod⁹ p̄fectius que fortit subiectū ex p̄iūctōne sui cū accidēte. qui quidē mod⁹ nō est essentia ac/ cidētis. quia ille modus intēditur et remitti/ tur fm qz ipm accidēs magis et minus subie/ cto intumaf. Ad quintuz respōdet noster doctor. i. sniaz. disti. xvij. q. viij. in solutiōne quarti argumēti dices. qz nō est silē et luce et de formis realibus de quibz ad p̄ns ē sermo. qz lumē intēntionaliter est in medio. qd p̄bat. qz due intēntōes solo numero d̄ntes a duabz cādēlis deriuatē p̄nt silē esse i eadē p̄te mediq. qz si tales cādele i eadē linea ex opposito po/ nātur. hō eēs in vna p̄te videt illā q̄ sibi op/ ponit. et eēs i alia p̄te eiusdē linee videt aliā. quod nō p̄tingeret nisi in omī p̄te illius linee eēt intēntōes ambaz cādēlay. que tamē solo numero differūt. Et qz talia intēntōalia repē/ dēt q̄si totaliter ab agēte. qz nō solum in fieri. sed etiā i facto esse et i p̄seruari dependēt a suis productiuis. hinc est qz a fortiori agente pu/ ta a sole aer etiā minus dispositus potest ma/ gis illuminari qz a luna vel debiliori agente aer purior et magis disposit⁹ illuminet. Hinc est etiā qz plura lumina simul p̄ntia eidem ae/ ri magis illuminat eū qz vnū lumē. Quo/ rum omnū oppositū videmus in formis re/ alibus. Forte dices qz idē videmus in for/ mis realibus realiter a suis agētibz inductis i subiectis. Positis em̄ duobus calefactibili/ bus p̄ oia eque dispositis. et vnū illoz ponat iuxta vnū solū cartonez. et aliud iuxta magi/ mū ignē. nō obstāte equalitate dispositiois i/ eis. illud i quod agit ille magis ignis magis calefit qz illud i quod agit solus carto. igitur nō solū rōne dispositiois subiecti maioris et minoris forma realis dat magis et minus eē verūctiā ex virtute agētis. stante eadē disposi/ tione subiecti. possumus q̄ dicere qz nō solum q̄stū ad formas intēntionales. verūctiam quā rū ad formas reales maior effectus inducitur ex virtute agētis i subiect⁹ eodē modo dispo/ sitis Respondet qz predicto casu posito qz us talia passa in principio sunt eodē modo disposita. p̄seuerante tamē actione predicto/ rum agentū circa hmōi passa immediate fit difformis dispositio. quia ille magnus ignis ratione sui predominij sup tale passum velo/ citer disponit ipsum et intense. propter quod tale passuz q̄uis nō recipiat plures gradus

Ad 3
Ad 4

Ad 5

Instantia

Solutio

a eadē rōne q̄ h̄t alia form
i eēntia. p̄ caritas p̄
ipōm subiecti. eadē rōne
indispōm subiecti. qz
vd. i. post. Et ista
s. nūc negatō et cā magis
accētis nō differt ab
ip̄t aliq̄d accidētis magis
suscipit fm eēntiā. qz
a. q̄ quid d̄m vltorius
sola maior vel minor
ma suscipit magis et
sū. q̄cliter illuminat
mā solis. cur op̄tōm
p̄ argūit d̄m in q̄
et q̄m ad eēntiam eēnti
eōs eōcliter p̄mānt. qz
q̄ in Jobe ait. In domo
s multe sunt. p̄bat p̄nt
actū sed habent carit
yoz angeloz et manū
tē et p̄pōntōm magis
yoz nō h̄t p̄nt. qz
inferior. tunc in oia
p̄tationē sue capacitate
qz p̄nt es sua capacitate
p̄mānt. et p̄pōntōm
mutat et alia in magis
no a quo. et p̄mānt
eēntialiter h̄t p̄nt
doctē sic. Si talis p̄nt
us in eēntia. hoc est p̄nt
sunt simplices. sed eēnti
et q̄ eēntia. ergo nec debent
p̄. ois realis alteratō
litate. sed motus intēntōis
ur magis est vera alteratō
quā qualitate. sed talis
illa que p̄nt. qz ad illud
et motus. cū motus sit actus
fm qz i q̄ntia. v. p̄. p̄pōntōm
totaliter alteratō forma a p̄nt
intēntōm. mā due forme
s eēnti eodē. qz eēnt fm alia
dē forme. qui vera q̄ntia
elano nō pot̄ intēdi. n̄t
nem. sed p̄ncipano forme
d̄mānti ē i pla forme. qz
unoz p̄ncipano eēnti
deat gradus et p̄nt. qz
difficilia. n̄t solum p̄nt
n̄t intellectū. Sed
qz nō p̄ oia p̄nt p̄nt

Solutio
Ad 1

Ad 2

actua/
m

Instantia

Solutio

quantū ad essentiā caliditatis q̄ passum alte-
rum. Illa tamē caliditas tribuit sibi magis
esse calidū ratione maioris dispositionis rece-
pre p̄ actionē ipsius ignis ipsū alterantis.

Instantia Forte iterū dicitur mihi. posito q̄ p̄dicta
duo calefactibilia ambo sint summe disposi-
ta. ita q̄ nullum illorū est vltterius disposibi-
le ad calozē. quia vtrunq̄ est summe disposi-
tum. **Solutio** Respondeo q̄ casu posito carbo ita p̄-
fectū daret calozē passū quod ipse contingere-
ret. sicut maximus ignis. immo vna sola scin-
tilla contingēs talē materiā summū calozem
in ea induceret. quia ipsam incenderet. et da-
ret formā ignis.

Ad 6 Ad sextū nego cōsequen-
tiā cū sua probatione. quia nō variat p̄mūz
eternū p̄pter variationē essentie ipsius cari-
tatis. sed variat h̄mōi p̄mūz penes maiorē
z minorēz intimationē ipsius essentie carita-
tis in mētibus beatorū. iuxta quā intimatio-
nē maiorē vel minorē quilibet beatorū est ma-
gis vel minus carus ipsi deo.

Ad 7 Ad septimū
dicendū q̄ si ex p̄portione angeloz vis argu-
ere p̄portionē caritatis eoz. tunc sicut angeli
differūt specie. sic oporteret te dicere q̄ carita-
tes eoz differēt specie. z tūc doctor noster cō-
cederet tibi gradus essentielles in caritate. q̄a
tales gradus ponit in omnibus differētibz spe-
cie. Sed illud nō oportet. q̄ dato q̄ nullus
sit gradus in essentia caritatis adhuc deus re-
plebit capacitates cuiuslibet angeli fm q̄ for-
mā caritatis creādo z influendo ipsam inten-
sivē vlt remissivē intimat cuiuslibet menti iux-
ta suā capacitātē. Posset etiā dici q̄ quilibet
fm q̄ habz maiorē capacitātē fm hoc etiā ha-
bet maiorē dispositionē. p̄pter qd̄ caritas eq̄-
lis quo ad gradus essentie dat talibus ange-
lis varios gradus q̄stū ad esse. p̄pter qd̄ vn⁹
carior est deo q̄ alter fm magis et minus esse
quo participat caritatē. ratione cui⁹ etiā a deo
diversimode p̄miant.

Ad 8 Ad octavū dicendū
q̄ omē. nō dicit p̄tē nōialiter sed p̄tē aduer-
biale. Ex quo p̄z q̄ nō est intētio omē. q̄ ipz
mobile habet partē vnius eēntie z p̄tē alteri-
us eēntie terminoz. sed intēdit dicere q̄ mo-
bile nō sit totaliter elongatū a termino ad quē
sicut fuit aq̄z incipet motus. nec sit totaliter
elongatū a termino a quo sicut erit postq̄z cō-
pletus est mot⁹. sed q̄ sit in quodā fluxu vtrū
q̄ aliquo modo cōtingere. Ad nonū dicendū
q̄ illud nō est p̄pter minorē simplicitatē ipsi-
us esse. sed p̄pter varietatē dispositionū ex q̄-
bus contingit q̄ eadē essentia forme virtuali-
us z minus virtualiter dat esse. sicut em̄ poss

to q̄ agere non sit minus simplex q̄ virtus a
qua procedit. eadē em̄ virtus nō mutata forti-
us ageret in materiā magis dispositā q̄ min⁹
dispositā. sic ē. Ad decimū dicendū q̄ mo-
tus intētionis terminat ad eandē qualitātē q̄
p̄fuit. q̄uis nō fm idē esse quo p̄fuit. sed fm
nobilius z virtualius esse quod tali motu ac-
quirit in subiecto. Ad vndecimū dicendū
q̄ forma est fundamentū illius p̄ticipationis
nō quocunq̄. sed vt virtualiter cōtinet plura
liratē gradū in esse. quos gradus formaliter
cōicat subiecto cū capax eoz efficiat p̄ cōgruen-
tē sui dispositionē. z idō vt sic sibi mutuo cor-
rēndēt fundamentū z relatō. puta eē fm grad⁹ i
esse. z ipsa p̄ticipatio. Sed 3̄ p̄dictā do-
ctoris nostri positōz sūt i hac materia etiā ml-
toz doctoroz opiniones. q̄uis aliq̄e mag⁹ di-
recte. aliq̄e nō minus. Dicit em̄ quidaz do-
ctor de nostris q̄ forma suscipiens mag⁹ z mi-
nus. suscipit nō soluz p̄ticipationē subiecti
magis z minus. sed etiā fm se. q̄ materia est
p̄pter formā. z nō eōverso. q̄ diversa disposi-
tio in materia ē p̄pter diversū gradū p̄fectio-
nis qui est i forma. puta q̄ forma sic requirit
ideo materia sic est disposita. ergo forma nō
suscipit magis z minus. q̄ p̄ticipat fm ma-
gis z minus a subiecto. s̄ eōverso. P̄. mo-
tus fm formā nō est aliud q̄ forma in cōple-
ta in ordine ad cōplementū. cui⁹ ergo motus
sit partibilis. igit forma que acquirit per mo-
tū fm se habet gradus fm magis et minus.
Unde ait cōmētator. q̄. physicoz. q̄ in alijs ge-
nerationibus a generatōe lubē partes oppo-
siti successivē recedūt a subiecto. z fiunt i ipso
partes generati. P̄. id quod dicitur alicui
fm suū eē actuale z fm suū eē potētiāle. h̄ cō-
uenit sibi fm se z fm eēntiā suā. s̄ suscipe ma-
gis z minus conuenit forme fm suū esse actu-
ale. quia actu sit in subiecto per actionē agen-
tis fm magis z minus. Nihil autē sit actu
nisi potētiā p̄ius fuerit. ergo fm suū eē po-
tētiāle etiā habuit p̄ius esse magis z minus.
z p̄ consequēs cū sibi conueniat fm vtrunq̄
esse. ducit sibi fm se z fm essentia suam.

Sed nec illa cōcludūt. Ad p̄mū 3̄ dicē
dū q̄ q̄uis materia dicat esse. p̄pter formā rō-
ne dignitatis z p̄fectōis q̄ magis sunt in for-
ma fm se considerata q̄ i materia. tū q̄stū ad
mutuā cōp̄gentiā nō solū materia est. p̄pter
formā. sed etiā forma p̄pter materiā. nec va-
let cōntia. q̄ q̄uis materia sit. p̄pter formāz.
tamē nō oportet q̄ diversi sint gradus in es-
sentia forme p̄pter diversos gradus q̄ sunt i

Ad 10

Ad 11

Jaco. d. vi
ter. q. 5. 2.

q. 3.

5

Solutio
Ad 1

dispositioe materie. qz hmoi dispoes sunt ad hoc vt ipsa materia diuersimode pficiat fm diuersos gradus i esse pualr pccetos in eade eentia forme.

Ad 2. Ad scdm dicendu qz motus p pze loquedo non est forma. sicut via no est terminus. qz mor e via i formaz. Et si aliq mo fm suu ee materiale motus diceret ide qd for ma. vt sic ipse mor no ee diuisibil. nec hret pres eentia lr disticta. Sz fm suu ee forma le mor e quida fluxus z e quid forma lr successi uu. z vt sic no est ide qd forma. cuz forma sit fm sua natura ens forma lr pmanes. Lome. etia videt ibi loq de pnbz qstatiuis. qz si ali qua magnitudo q est calida dz frige fieri. illa magnitudo no sil relinqt calore in oibz suis pnbz. sz successiue.

Ad 3. Ad terciu dicendu qz for ma fit p agens actione actu i subiecto fm ma gis z min. in qtu subiecto magis z min? di spolito p actione ipsius agens forma dat ma gis z minus ee. r isto mo fm magis z minus etia fuit in potetia anqz est z i actu. sed nec nuc actu suscipit magis et minus i eentia. nec tuc ad tales gradus fuit i potetia. Magis etia p pze diceret qz forma dat esse fm magis z mi nus. qz q suscipiat esse fm magis et minus. quia forma no suscipit esse sed dat esse. r sub iectu per forma suscipit esse. Minor ergo est neganda modo quo ille ponit ea. Est igitur alia opinio que ponit qz forma suscipiat magis z minus p additione partis eiusde ra tiotis cu pcedete. puta caritas per additione noue caritatis. z sic de alijs. Et probatur sic.

1 Sicut trahes siue tendes arcu curuitate ad dit curuitati. sic intedens albedine siue augel caritate. albedine addit albedini. et caritatem caritati. P. videmus ad sensuz qz plubuz addituz plumbz. totu efficitur ponderosius ex hoc qz grauitas addit grauitati. z ignis ad dituz igni totu efficitur calidius p additio ne vnus caloris ad aliu. Sic igitur eodem modo est in alijs. P. can dala superueniens

4 cacle magis illuminat aerē. P. sicut se ha bet augmentatio quantatiua ad quantate. sic se habet alteratio intesina ad qualitate. sed il la no potest fieri sine additoe noue quantate. g nec illa sine aductu noue qlitate. Sz illa opinio stare no pot. qz vel caritas supuenies faceret vnu cu caritate pexnte. z tuc vna cari tas est forma z pfectio alteri. z altera eet sb iectu istius. vel maneret ab ea disticta. z tunc duo accnta realia solo numero dria eent siml in eode. Ad pmu g dicendu qz qz p hmoi tractu subiectu curuitatis flectit in extremis

vltra suam medietate. et p psequens ad cur uitate melius disponit. ppter quod eadem q pzfuit sine aliqua alia de nouo superueniete dat tali subiecto magis esse curuu. Sivero p continuatione hmoi tractus extrema totali ter iungeretur. tunc dico qz prima curuitas tolleret z inducit forma circularis figure que

specie differt a prima curuitate. Ad ij. dice duz qz sicut si alba superficies adiugitur albe superfici. ex hoc no suscipit magis intesine. sic eode modo de plumbz z igne. In eade em parte plumbi nec est maior grauitas nec ma gis graue esse qz ante fuerat. Sicut em plu res homies simul iucti fortius trahut nauē. nullus tamē eoz propter iuctione talem ad alteru est fortioz in seipso intrinsece. Sic li cet illi plures ignes simul iucti extrinsece pos sent i fortioze actōem. intrinsece tū ex hoc nul lus eozū esset magis calidus. qz si oppositum. qnqz apparet hoc esset p tato. quia materia nullius eoz vel saltē alterius no erat perfecte intesa vel summe ad caliditatez disposita an hmoi iuctione. z facta iuctione perfecte di

sponit. z p psequens intesius ee recipit. Ad terciu dicendu qz no est ad pposituz. vt patuit quārtū dicendū qz no est simile de qntitate z alijs formis. qz sola quantitas e p se diuisibil ptes eiusd rationis. ideo ipsa fm tales ptes pprie augmentat. Nulla autē alia forma est diuisibilis in hmoi ptes nisi p accidēs. puta rone quantitate put fundat in quato. z ideo no pnt tales forme intedi vel augeri intrinse ce fm eentias. sed soluz fm esse intesum et re missum penes dispositione subiecti. Sed forte dices. Si de separet duos calores. quo ru vnus suo subiecto dat magis esse calidū. z alter minus esse caliduz. adhuc illi calores separati tenerent gradus suos qzuis essent sepa rati a subiecto. z p consequēs ab omni dispo sitione subiecti. Dic diceret doctor noster qz nulla qualitas pot separi etia p potetia rei ab oi subiecto. qz hoc implicaret dictione vt ipse pbat. ij. Iniaz. dist. xix. q. ij. Dato tamen qz ita fiat. tunc dico qz deus virtute sua cōser uans hmoi accidens supplet omne illud qd hmoi accidens in tali gradu perfectionis cō seruauit i subiecto anteqz separatur. ppter qd virtute diuina conseruante. tale esse et opera ri. aut saltem equiualeus habebit separū. qua le habuit cum erat subiecto z dispositioibus subiecti coniunctuz. Alij dicunt qz prima forma cedit et corrum pit. z perfectior forma

Ad 2

Ad 3

Ad 4

Instantia

Solutio

Op. qra

...nitas simplex...
...magis disposita...
...Ad terciu dicendu...
...id est esse quod...
...Ad vnde camā...
...ve virtualiter...
...sc. quos gradus...
...i capax eoz...
...e. r do vt sic...
...i relato. puta...
...ano. Sed p...
...ioz fuit i hac...
...nones. quia...
...minus. Dicit...
...forma suscipit...
...soluz participat...
...sed etia fm...
...no econfero...
...ppter diuersū...
...ma. puta qz...
...est disposita...
...z minus. qz...
...subiecto. sz...
...no est aliud...
...i complement...
...igit forma...
...gradus fm...
...tato. qz...
...a generatōe...
...recedit a sub...
...P. id quod...
...ale r fm suu...
...e r fm eentia...
...ma en ite...
...re in subiecto...
...z minus. P...
...cuis fuerit...
...abur pna...
...cu sub com...
...bi fm se...
...la occludit...
...Arma vocat...
...z pfectio...
...idrata qz...
...entia no...
...i forma p...
...nis materia...
...ter qz diuersi...
...ppter diuersos...

Scotus.

otra sco.

Solutio

Ad 1

introducitur primam continens in virtute. et sic suscipitur magis. quia in omni motu reali terminus a quo et terminus ad quem sunt incommpossibiles. ita quod necessario unus abijcit altero acquisito. Sed in omni motu intentionis terminus a quo est forma remissa. et terminus ad quem est forma intensa. ergo acquisita intentione abijcitur remissa. **1** P. non minus sunt incommpossibiles terminus a quo et terminus ad quem in motu ad formam quam in motu ad ubi. Sed in motu ad ubi cum terminus ad quem acquiritur necessario terminus a quo relinquuntur. ergo idem quod prius. **2** P. contraria non possunt esse simul. sed plus. v. plus corporum dicitur. quod minus albus et magis albus sunt contraria. Sed illud dictum non solum est falsum. verum etiam periculosum. quia fide credimus christi corpus manere tandem sub speciebus hostie quod diu manet ibi homo species et non ultra. sed planum est quod illa hostia in accidentibus siue speciebus suis suscipit magis et minus. ergo si in tali motu species prime corrumpitur. tunc intensus vel remissus huiusmodi speciebus non remaneret ulterius sacramentum. quod est contra fidem. **3** P. frigidum plus sensu calido remittit calorem. Si ergo calor remissus esset essentialiter alia forma a calore procedenti. tunc frigidum generaret calidum per se. quia agens naturale per accidentem corrumpit. non enim corrumpit nisi in quantum per se inducit aliquid in materia. ut patet per commentatores. xij. metaphysice. sed ipsum frigidum non potest inducere frigiditatem. quia illa stare non potest cum calore in illo secundo gradu remisso primo. nec tepiditate eadem ratione. ergo per se solum induceret calorem. quod est impossibile. Ad primum igitur dicendum quod terminus a quo non est essentia forme absolute simpliciter. sed est ipsa forma secundum esse quod dat subiecto penes dispositiones protulic in subiecto existentes antequam talis motus incipiatur. terminus autem ad quem est eadem forma essentialiter secundum esse acquisitum ex dispositionibus inductis per tale motum. non oportet ergo quod forma prima tollatur. sed sufficit quod cesset in materia quam ad eam primum. et incipiat ibi esse quod ad eam secundum.

Ad 2 Ad secundum dicendum quod maior est vera sumendum forme per terminum. etiam minor est falsa. quia in motu circulari idem punctus potest esse terminus a quo et terminus ad quem. Ad tertium dicendum quod quousque maneat eadem essentia albedinis quam primo statim cum imperfectionis dispositionibus dat minus esse albi. et postea in ductis perfectionibus dispositionibus dat magis esse albi. non tamen manet simul minus

Contra eam

Solutio Ad 1

Ad 2

Ad 3

albi et magis albi. eo quod iam esse transierit secundum quod erat minus albus. et tunc modo sit esse secundum quod actu est magis albus. Alii dicunt quod caritatem augeri quantum ad essentiam suam potest intelligi dupliciter. Uno modo secundum partes formales. et appellantur partes formales talia siue ne quibus impossibile est rem esse. sicut est differentia rei. vel genus. Alio modo secundum partes tales que adveniunt et recedunt. sicut dicuntur carne secundum formam que permanet. secundum materiam autem que fluit et desluit. Primo modo ut dicitur forma non recipit magis et minus. Secundo modo recipit magis et minus. Sed nec illud valet. quia forma simplex non habet partes materiales in essentia sua. nisi per accidentem sibi competant. puta ratione subiecti in quo fundatur. si illud est quantum tunc talis forma extenditur et habet partes accidentales sibi competentes. Sed caritas de qua ille loquitur in illa questione est forma simplex. et non fundatur in subiecto quanto.

Dpl. alex. augustini.

Contra alex. andri.

Aureolus

Contra alex. reoli.

Est igitur quidam alius qui ea que ponit videtur radicaliter ex iam dictis transisse. Dicit enim quod omnem formam que intenditur. necesse est intendi per acquisitionem alicuius realitatis participans forme illius specificam rationem. quod omne quod movetur est in potentia ad illud ad quod movetur. quod motus est actus eius in potentia secundum quod in potentia. ut dicitur. iij. physice. Omne autem quod est in potentia caret aliquo actu in quem tendit per motum. ut patet. ix. metaphysice. Sed subiectum est ista sub forma remissa. vere movetur ad realitatem aliquam pertinentem ad genus qualitatis. ergo necesse est quod aliqua realitas illius generis per intentionem acquiratur. Addit tamen postea quod realitas illa secundum quam minor caritas perficitur. non potest esse integra caritas. et precise distincte participans realitatem aut rationem specificam sicut unum individuum caritatis. sed participat rationem caritatis per quamdam reductionem. ita quod potest dici comcaritas. Est enim illa realitas omnino impossibilis et re et intellectu. unde nec per divinam potentiam est factibilis per se quod capiat esse precisum et demonstratum. nec est intuitively intelligibilis etiam ab angelico intellectu sed solum est cognitively intelligibilis. Sed illa non videtur esse vera. quod talis realitas augens essentiam caritatis. nec cessario a deo creabitur postquam creata fuit essentia caritatis. et per consequens ita terminabitur actus creationis ad hominum realitates. quod non terminabitur ad essentiam caritatis. quod nulla factio terminatur ad illud quod ante factum est quod incepit talis factio. sed essentia caritatis ante facta est quod incepit factio istius realitatis. Quare autem quod

requiescat i te. Sed act⁹ ppri⁹ caritat⁹ patrie est delectabilissima et beata fruitio et plena mentis quietatio. Sed planuz est q^d p^redict⁹ act⁹ caritatis vie. cuz nullo modo possit habere p^rfecta delectatione et plenaz quietatione. nullo modo poterit equari beate fruitioni. Qu^o aut^{em} h^umoi actus caritatis vie possit sp^{iritu} magis conformari actui caritatis patrie. patet. q^{uia} viator existens i statu p^rfectoz i suis opationibz n^{on} est minoris efficacie q^{uam} ex^{istens} i statu penitentium seu de nouo p^ruer^oz. sed existens i statu penitentium tante fuit efficacie gratia dei sibi cooperante. q^{uia} ex merito suo actus sue caritatis magis fuit depuratus. et p^rsequens actui patrie magis p^rformatus. quod patet. q^{uia} al^{is} de statu penitentium n^{on} peruenisset ad statum perfectorum. ergo ead^{em} ratione vel potiori hoc v^{el}terius continue poterit p^rmereri. **P** id^{em} confirmo sic. De r^{ati}one viatoris est q^{uod} diu manet viator si inutiliter ociosus n^{on} fuerit. semp suo termino poterit magis appropinquare. na^m quicquid n^{on} p^rtingit terminum poterit p^rpinquius accedere ad terminum. sed sola int^{er}io caritatis facit nos appropinquare termino nostre p^rerogationis. q^{uia} sicut sola caritas s^{ecundum} augm^{entum} tum diuidit inter filios p^rditionis et regni. sic sola caritas iuxta suum augmentum nos facit appropinquare ad h^umoi regnum. hoc em^{en} nulla virtus potest s^{ecundum} se excepta sola caritate. cum o^mnis alia virtus possit esse in formis. et p^rconsequens sine merito. Dato igit^{ur} q^{uod} deus iustum viatorem p^r infinitum tempus dimitteret viatorem. caritas i infinitum posset augm^{entari}. qu^{ia} n^{on} est q^{uod} ref^{er} caritati beatorum. Sed p^rtrarium p^rme conclusionis tenes quidam doctor ponit absolute q^{uod} caritas potest augeri i infinitum. q^{uia} nec s^{ecundum} rationem p^rspeciei caritas h^{ab}et terminum. cuz sit p^ricipatio q^{uod} caritatis infinite q^{uod} est sp^{iritu}alis. nec ex p^rte ag^{entis}. q^{uia} deus q^{uod} est infinitus p^rducit caritatem. nec ex p^rte subiecti. q^{uia} quanto magis caritas int^{er}dit tanto magis capacitas subiecti auget. nunq^{uam} em^{en} vas aliquod posset impleri liquore. si quanto plus susciperet tanto habil^{ius} fieret ad suscipiendum. p^rpter q^{uod} vt dicitur in infinitum pot^{est} fieri augmentum caritatis. **P** ead^{em} de conclusionem quidam alij probat sic. Sp^{iritu} et mensura habet^{ur} sumit^{ur} ab obiecto. cu^m igit^{ur} bonitas diuina q^{uod} est p^ripri⁹ obiectum caritatis sit i infinitum diligibilis. g^o r^{ati}o. **P** p^rfectibile p^r caritate pot^{est} fieri i infinitum sp^{iritu} nobilit^{er}. g^o caritas pot^{est} i infinitum semp augeri et int^{er}dit. p^rntia p^rter. quia sp^{iritu} debet esse p^rportio inter p^rfectibile et p^rfecti⁹ onem. antecedes p^rbat. q^{uia} de⁹ pot^{est} i infinitum crea-

Thōas 3

Alij ad id

1

2

re angelum nobilit^{er}. q^{uia} nulla creatura pot^{est} ex haurire p^rtertia creatoris. cu^m g^o volūtas ageli sit p^ripri⁹ subiectum caritatis. g^o r^{ati}o. **P** vbi termin^{us} ad quē accedit p^r int^{er}io^{ne} alicui⁹ forme distat i infinitum. ibi crementum illius int^{er}io^{is} potest esse i infinitum. s^{ed} termin^{us} p^r quē accedimus p^r int^{er}io^{ne} caritatis distat a nobis i infinitum. ergo r^{ati}o. Sed illa opinio exp^resse esse videt^{ur} Aug. ench. c. vl. vbi ait sic. Mitigat aut^{em} cupiditas caritate existēte. donec veniat ad tantam magnitudinē qua maior esse n^{on} possit. **P** nullus motus alteratōis pot^{est} est infinitus. vt pat^{et} viij. p^risicoz. s^{ed} o^mnis mot^{us} int^{er}io^{is} est motus alteratōis. g^o r^{ati}o. **P** si sp^{iritu} int^{er}io^{is} d^{er}et siue ex^{ter}d^{er}et volūtat^{is} capacitas s^{ecundum} int^{er}io^{ne} caritatis. tūc null^{us} posset est beatus. quia nunq^{uam} repleret capacitas. nullus aut^{em} beatus esse potest. nisi tota sua capacitas sit plene quietata. et p^rsequens repleta. ergo r^{ati}o. **P** causa formalis n^{on} potest dare materie seu subiecti causalitatem materialē seu p^rditō^{is} materialem. sed receptibilitas seu capacitas est cōditio materialis. ideo capacitas n^{on} potest augeri subiecto ex collatione caritatis. ergo r^{ati}o. **P** talis capacitas voluntatis quam ponis. vel est idē quod natura volūtat^{is}. et tūc sicut natura n^{on} potest crescere i infinitum. in p^rter illud aug^{mentum}. iij. super Gen. c. ij. Omnis natura est certis limitibus circumscripta. Et. ij. de anima. Omniū natura cōstantiuz est certa mensura magnitudinis et augm^{entum}. Sic talis capacitas idem existēs quod volūtas n^{on} poterit crescere i infinitum. Aut dicit p^rfectionē additaz volūtat^{is}. et tūc sequitur idē quod prius. quia p^rfectio et p^rfectibile sunt p^rportio^{is}. finitū aut^{em} et infinitum n^{on} sunt h^umoi. ergo r^{ati}o.

P n^{on} magis habet deus r^{ati}o^{is} i infinitum inq^{uam} tū est causa productiua caritatis. q^{uia} inq^{uam} est causa cuiuscūq^{ue} alterius creature. sed ratione infinitatis diuine n^{on} arguit aliq^{uod} productū a deo crescere i infinitum. ergo nec de caritate hoc arguere debemus p^rpter dei producentis infinitatem. **P** si caritas n^{on} haberet terminum s^{ecundum} rationem p^rspeciei ex hoc q^{uod} est quēdā participatio infinite caritatis tūc cū omnis creatura participet diuinā e^{ss}entia que est formaliter infinita. sequer^{et} q^{uod} nulla creatura est terminata s^{ecundum} r^{ati}o^{is} p^rspeciei. p^rntia p^rter. q^{uia} posita ead^{em} cā sequit^{ur} idē effectus. Ad p^rimum igit^{ur} dicendum q^{uod} ratio et mensura caritatis create sumitur ab obiecto n^{on} s^{ecundum} adequationem. quia sic deus solus habet caritatem. sed s^{ecundum} conformitatem obiecti ad potentiam. cu^m igit^{ur} capax

Contra thomā

1

2

3

4

5

6

7

Solutio Ad

Ad 2

caritas nostre voluntatis sit finita. ergo caritas
 non potest crescere in infinitum simpliciter. Ad secundum.
 Dicendum quod illi qui ponunt quod caritas est in diuer-
 sis angelis dicitur sic sicut in ipsi angelis. illi uero qui
 habent dicere quod si deus in infinitum semper produ-
 ceret nobilitate angelum. quod semper produceret nobili-
 ore caritate. Sed dato quod caritas eiusdem speci-
 ei sit in omnibus angelis. tunc potest negari prout
 quod cum eadem specie non possunt dari in finiti gra-
 dus neci eentia neci esse. non videtur quod aliquid
 possit in infinitum intendi simpliciter et absolute
 nisi mutet speciem. Propter quod dicunt solle-
 nes doctores. quod tanta fuerat gratia et caritas in
 christo. quod si amplius augeta fuisset non mansit
 ser in eadem specie. Ad probationem dicendum quod
 eius huiusmodi proportio perfectionis ad perfectibile re-
 quiritur in perfectioribus naturalibus. non tamen in su-
 pernaturaliter infusis. Unde quis antea christi quam
 tunc ad sua naturalia sit inferior quam quicquam angelo.
 in praesens illud per. Minus est enim paulo minus ab
 angelis. caritas tamen christi maior est quam sit caritas
 omnium angelorum simul et unite sumpta. Ad ter-
 tium dicendum quod maior est veraybi accessus ad
 terminum est successiuus. sed sic non est de accessu ad
 obiectum caritatis. quolibet enim actu caritatis
 tale obiectum attingit. Ad minus dicendum quod
 quis naturaliter et tentatiue re? distat a no-
 bis in infinitum. est tamen cuiuslibet creature in-
 terior quam creatura sub ipsi. sicut quod ait beatus Au-
 gustinus in libro confessionum. propter quod cuiuslibet cre-
 ature potest obiectiue iungi sicut huiusmodi placitum sicut
 voluntatis. Virtus etiam sed de conclusio in
 pugnat ab aliquibus sic. Omne finitum per
 non accessum attingi potest maxime ab eo quod est
 eiusdem rationis cum ipso. sed caritas cuiuslibet cri-
 stianis in patria est finita. et eiusdem rationis cum ca-
 ritate vite. ergo attingi potest quo ad sui equali-
 tatem per continuam intensioem caritatis ipsius vite

Ad 3

1. P. dato quod aliquis in patria habeat tres gra-
 dus. et unus viator habeat unum. et idem via-
 tor per opera meritoria acquirat secundum gra-
 dum. non apparet quare non possit illum ter-
 tium gradum attingere. maxime cum sit eiusdem ra-
 tionis cum isto secundo quem iam adeptus est.

Ad 2 et 3

1. P. quod doctor noster hic ponit exemplum de
 angulo contingente resultate ex diametro et linea
 semicirculi. Respondetur illi quod exemplum non est
 ad propositum. quia illi duo anguli sunt diuersarum ra-
 tionum. ideo per incrementum unius non puenit ad
 equalitatem alteri. Sed caritas vite et caritas
 patrie est caritas eiusdem rationis. imo in eodem hoie
 supra est eadem caritas numero. sed in his que sunt
 eiusdem speciei. per intensioem unius puenit ad similitu-

dinem et equalitatem alteri. Sed illa non concluditur. nec de me. nec de doctorum nrm. Presupponit enim doctor quod ille proficiens in caritate maneat viator. qua hypothesis supposita arguitur sic. Quicquid aliqua duo sic se habent quod eis rea- liter annexa a quibus abfolui non pnt sunt di- uersarum rationum et quodammodo icopossibilia. tunc talibus sic permanetibus per intensioem seu crementum unius non puenit ad equalitatem alteri. sed caritas vite et caritas patrie sunt hmoi. ergo etc. Maior pars. quod non potest fieri coequalitas inter aliquam stare repugnata iter ea que ipsi sunt inseparabiliter annexa. sed minor patet expressse per Aug. in omelia que legitur in festo Johannis euangeliste. Ad primum ergo dicendum quod licet caritas vite et patrie sint eiusdem rationis. tamen put est in viatore. est inseparabiliter coniuncta his que differunt ratione ab illis que necessario sunt requisita quo ad perfectionem caritatis que est in patria. pura hic est coniuncta enigmati fidei. ibi autem clare visio obiectum diligibile clarissime demonstrat. Dicendum autem viatoris reclusa est in carcere molis corporalis. de quo dicit Sap. ix. Corpus quod corrumpit aggrauat animam: et deprimat terrena habitatio sensum multa cogitantem. ibi autem extra est ab omni molestia corporali. His et alijs multis similibus statibus et permanentibus in viatore. planius est quod subiectum caritatis nunquam tam nobiliter disponet in via qualiter in patria. propter quod eadem essentia caritatis nunquam daret esse tam nobile et intensum quale daret in patria. cum ergo caritas non suscipiat magis et minus sicut essentia sed solum sicut esse. sequitur necessario quod viator manens viator nunquam per sue caritatis augmentum caritati coprehensoris poterit coequari. Sicut enim linea unius cubiti signata in circulo decet cubito non crescente circulo semper magis dirigit et accedit ad rectitudinem. et quicquid circulus crescat in infinitum. nunquam pars illa manens in circulo fieret plene recta. Si tamen separaretur a circulo in breuissima morula posset perfecte dirigi ita quod totaliter esset recta. Sic quis caritas viatoris annexa statui prout miserie que circulo similes. eo quod idem sibi respondeat per sine et pro principio. quia viator de terra oritur et iterum reuertetur. quis inquam talis caritas inter datur. manens tamen in fixa periodo illius presentis miserie nunquam erit plene recta sicut illa que est in patria. raptam vero extra statum predictum quasi in actu oculi perfecte dirigetur. Et per hoc patet ad secundum et tertium. argu- mentum.

Contra illa

Solutio Ad 1

Ad 2 et 3

ppositum. quia cum dilectio sit qdā uersio
mētis in xū. ḡ si pctm veniale hmōi uersio
nē retardat. ḡ dimiuit caritatē Rñ. q̄ licz
p ipsa venialia pctā actus caritatis q̄ ad suū
feruorē tepescat. habit⁹ tñ caritatis integer p/
seuerat. Ad scdm dicēdū q̄ maior pt nega
ri. qz multa sūt q̄ rē pnt impedire dū ē in fieri
que tñ ipsā nō dimiuit cū est in facto eē.

Solutio

Ad 2

Ad 3

Ad 4

Ad 5

Ad 6

Argu

tū pnci

e.

Ad terciū dicēdū q̄ licet q̄tū ad exteriorē
apparētiā deus videat min⁹ diligere ipm q̄
est in pctō veniali q̄ aliū. eo q̄ effectū minus
diligētis circa ipm exerceat. qz ipm p tali pe/
cato ad penā purgatorij ordinat. ex ḡ tñ reali
ter ondit q̄ nō min⁹ diligit ipm q̄ aliū. qz eq/
le celeste pmiū ambobz reseruat. pctm. n. veni
ale q̄uis mereat penā. nō tñ dimiuit gliam

Ad q̄rtū dicēdū q̄ malū venial pcti q̄uis
nō tollat illud bonū qd̄ iā in aīa factū est. im/
pedit tñ illud bonū qd̄ protūc cū tale peccatū
pmittit possit fieri in aīa viatoris. Uel dicent
dū q̄ tollit aliqd̄ bonū. qz facit hoies tepescere
q̄ ad feruorē act⁹. Ad q̄ntū dōm q̄ sicut ca
ritas ē a solo deo. sic imediata dispositio q̄ ad
caritatē i se ē a solo deo. r iō pctā nra venialia
sicut nō attingūt caritatē. sic nec attingūt im
mediatā dispositōem ad eā. r iō de magis dispo/
sico nō fit min⁹ dispositio respectu caritatis i se
licet respectu annexoz possit per⁹ disponi. pu/
ta p inobediētiā r rebellioz viriū inferiorz.

Ad. vi. dōm q̄ si tal cupiditas ē veiale pctm
tūc nō pōt attingere habitū caritatis. tñ qz p
talē cupiditatē vires inferiores readunt mi/
nus habiles ad obediēdū impio volūtati im
pantis fm rectā rōem. ḡ sit hō min⁹ feruidus
q̄tū ad executionē ipsi⁹ act⁹. r ideo cupiditas
minuit caritatē nō i se q̄tū ad habitū. sed so/
lū q̄tū ad actuz. Ad argumentū pncipale
dicēdū. q̄ q̄uis caritas non sit quātitas. tñ
habet quēdā modū quantū.

Distinctio decima octaua.

Reterea dili

Pgēter rē. Postq̄ mgr tractauit
de mō tpalis pcessiois ipsius
spūscī. i hac. xviij. distinctōe tractat de ppi
etate ipsi⁹ spūscī signata sub noīe dari siue
doni. Et pt breuiter ista distinctio diuidi in
q̄nqz ptes. fm q̄ mgr circa hō nomē donū pro
ut puenit spūscī mouet q̄n qz qōes. Se
cūda ibi. Sed querit cui donabilis. Tercia
ibi. Dic ont questio. Quarta ibi. Dic queri

tur vtz filius. Quinta ibi. Post hec querit
vtrū rē. Prima diuidit in tres. qz primo ar/
guēdo ad vtrāqz partē mouet questioē. Se
cūdo circa motū questioē ponit suā determi
nationē. Et terciō siue determinatōi adiungit
probationē. Secūda ibi. Ad quod dicim⁹.
Tercia ibi. Nō ergo spūscī sanctus. Sutr que
stio secūda diuidit in tres ptes. Nā primo
magister pmittit titulū questiois. Secun
do tangit materiā solutōis. Et terciō subiun
git quoddā notabile ex p̄dictis. Secūda ibi
Ad quod dicimus. Tercia ibi. Et notandū
est. Etia terciā questio diuidit in tres ptes.
fm q̄ primo mouet questio. Secūdo addit
respōsio. Et terciō ex p̄dictis quasi correlative
multiplex infert illatio Secūda ibi. Ad hoc
breuiter respondemus. Tercia ibi. Ecce his
verbis. Et hec in quattuor. fm q̄ inferuntur
quattuor correlative. Secūda ibi. Ex supra/
dictis. Tercia ibi. Et fm hoc rē. Quarta ibi
Itaqz et spūscī sanctus. Quarta questio simili
ter diuidit in duas ptes. Nā primo propo/
nit questioē. Secūdo annectit respōsionē
Respōsio incipit ibi. Ad quod dicimus q̄ fi
lius rē. Ultima questio diuidit i duas par/
tes fm q̄ primo mouet questio. Secūdo in
futurū differtur eius respōsio. Secūda ibi.
Dui⁹ questōis determinationē Circa hāc
distinctionē quero.

Vtrum hoc nomē donū in diuis di/
cat nonnaliter. Et videt q̄ non.
qz omne nomen notionale importat
distinctionē. sed in hoc nomie donū nō ē di/
stinctio. quia tota trinitas r quelibet persona
potest seipsam dare. ergo rē. Cōtra. iij. de
trini. ca. pen. ul. ait Augul. Spiritū sanctum
donū esse est spūscī sanctuz a patre procedere.
sed processio est nomē psonale siue notionale
ergo rē. Sic breuiter sunt quattuor vidē
da. Primo de hoc quod querit. Secū/
do vtrum soli spūscī sancto conueniat hoc no/
men donū. Tercio vtrū spūscī sanctus sit eo
donuz quo spūs. Quarto vtrum sit eo do
num quo deus.

Quantū ad primū

Articls 1

vtrū hoc nomē donū i diuis dicat nonnaliter
Dicēdū q̄ sicut verbū fm suā ppiam ratōez
dat intelligere pcessum a proferēte. ita donū
dat intelligere processum a donāte. sed pro/
cessus conuenit persone r nō essentia. ideo taz
verbum q̄ donum in diu inis ē personale seu

ta accipit habitum
agis multiplicat actus
carior magis indidit
m. rē cōsequens min⁹
ndicatio ad bonū habitū
vr dicant est ipsa caritas
la dimiuit caritatem
carū veniale dimiuit car
nō tollit. quia in p̄sent
chire ad talē terminū
actus malus quā
elicit moralis. Et
bat. Primo sic. Si
malis auctio a deo. sic
qualis auctio a deo. Sic
camittit tota caritas. qz
e aliquāter amittit car
liget deus qz de reber
e August. in libro de
minus re amat qui
nō p̄p̄at re amat. Et
ta i p̄ma caritatē infundit
as infundit. hō p̄t infund
vt caritas minuit. sed
ip̄cōmū si fuerit in boni
tas infunditur facit v̄
latur. ergo rē. p̄
equali gradu caritatis. v̄
vtrū veniale peccatū
a car⁹ erit deo q̄ nō p̄cā
caritas deo minus p̄cā
cato veniale caritas dimi
ve q̄uis rēaliter nō hō
malū vt malū est v̄
veniale est malū. qz
e caritate p̄m q̄tū aliquid
eo caritate qz antea fuerit
dicit suscipit magis car
uocē d̄p̄cōmū; hō
j. questiois. q̄ p̄p̄at
etur cupiditas manet
la nō videtur esse vera
s generat r auget habitū
sic et similibus actibus
nuit habitus. sed nullū
 rumpe habitū caritatis
ergo nullū peccatū veniale
rē. Ad p̄mū dōm p̄cā
r nō p̄uenerit ad terminū
m⁹. nō tñ auertitur a deo
obis aliū finē q̄tū
go de pctm veniale
kāt q̄ ex illa solutio

notiōale et nō cōtiale. Propter qd̄ aug. iij. d̄ tri. c. vi. ait. q̄ sp̄m̄ sc̄m̄ donūz eē a pre p̄ce dere. Nōmē tñ dati cōtialr̄ sumit. q̄z uenit sp̄m̄ sc̄m̄ ex tpe. Un̄ ait aug. v. d̄ tri. c. xv. sp̄m̄ sc̄m̄ ab et̄no fuisse donū. s̄z ex tpe fuisse datū.

Articls 2

Quantuz ad secun

dū articulū. vtz soli sp̄m̄ sc̄m̄ ueniat h̄ nomē donū. Dicēdū q̄ donū tripl̄r̄ differt a dato. Nā donū ē donatio libera. ex q̄ nō expectat aliq̄ redonatio. vt p̄z. i. ethi. Ex q̄ p̄z q̄ donū ratione sue significatiōis addit aliq̄d sup̄ datū. Sc̄do differt i mō significādi. q̄z donūz d̄z q̄si ab aptitudine vt d̄t. sed datū dicit ab actu donatiōis. Tercio d̄t rōe significatiōis q̄z donū cū sit nomē significat sine tpe. sed datū cū sit p̄cipiū. vel si noiāl̄ sumit q̄si p̄ no mie s̄bali tenet. iō significat cūz tpe. Ex q̄b̄ p̄z q̄ donū dicit rē emanātē p̄ modū libertat̄ sine tpe in aptitudine vt d̄t. Eū igit̄ sp̄m̄ sc̄m̄ cūz procedat a patre et filio p̄ modū amoris et libere sine tpe in aptitudine naturali vt d̄t in tpe. cū etiā quia amor p̄ncipaliter habz rationē doni. alia aut̄ ex p̄sequēti in q̄tūm p̄nci p̄t rationē amoris. ideo sp̄m̄ sc̄m̄ p̄ncie donū dicit. Propter qd̄ ait Aug. xv. d̄ trini. c. xvij. Nō frustra in hac trinitate nō dicit̄ ver bū dei nisi filius. nec dicit̄ donū dei nisi sp̄m̄ sc̄m̄ sanctus.

Articls 3

Quantuz ad terciuz

p̄ncipale. vtz sp̄m̄ sc̄m̄ sit eo donū q̄ sp̄s. di cēdū q̄ sp̄m̄ sc̄m̄ eadē proprietate ē donū qua p̄stituit̄ esse p̄sonali. q̄z. b. Aug. iij. d̄ tri. c. xvij. dicit. q̄ sicut natū esse ē filiū a patre esse. ita sp̄m̄ sc̄m̄ donū dei esse est a patre et filio procedere. sed filiū natū esse est sua p̄sonalis proprietat̄. ergo sp̄m̄ sc̄m̄ donū dei eē zc.

Locō au gustinē

Sed p̄tra illud arguit quidaz sic. Illud quod uenit sp̄m̄ sc̄m̄ i ordine ad creaturā nō potest esse sua proprietat̄ p̄sonalis. sed eē donū uenit sp̄m̄ sc̄m̄ i ordine ad creaturā. ergo zc. Maior patz. q̄z proprietat̄ cuiuslibet diuine p̄sonē est p̄zior omi creatura. Minor etiā pater. q̄z ex hoc sp̄m̄ sc̄m̄ dicit̄ donū. q̄z dat̄ nobis. P̄. omnis relatio rei ad creaturā est relatio rōnis. sed proprietat̄ i diuinis est relatio realis. cū igit̄ hoc nomē donūz cōueniat sp̄m̄ sc̄m̄ i ordine ad creaturas. ergo zc. P̄. vna p̄sona diuina nō cōstituitur duabus relationibus. sed sp̄m̄ sc̄m̄ i p̄sona p̄stituit̄ spiratione passiua. ergo esse donū

nō erit eius p̄sonalis proprietat̄. ergo zc. S̄z illa sunt manifeste p̄tra int̄tione Augu. p̄ ut magister cū adducit i illa. xvij. distinctiōe in lra. Ad p̄mū dicēdū q̄ minor nō est vtz quazq̄z vera. quia si nulla creatura eēt nec vnq̄ fieret. adhuc sp̄m̄ sc̄m̄ esset donūz. eo q̄ eēt amor p̄sonaliter productus in diuinis. amor autēz est donū p̄mū oim donoz. p̄mū em̄ quod libere damus est amor noster. et illo p̄ p̄sequēs damus omne qd̄ libere dam⁹.

Solutio

Ad 1

Ad secundū pater p̄ idē. Ad terciū dicit̄ dū q̄ sicut uerbario i diuinis est idē qd̄ generatio. sic donatio in trinitate i diuinis idēz ē quod spiratio. et p̄sequēs esse donū et esse spiratuz idem sunt.

Ad 2 et 3

Quantum ad quar

tum. vtz sp̄m̄ sc̄m̄ sit eo donū quo deus. Dicit̄ doctor noster hac distinctiōe. q̄ cū q̄libet diuina p̄sona sit omnino simplex. ideo illud quo sp̄m̄ sc̄m̄ est deus. et illud quo est donūz non p̄nt realiter differre. differre tamē formaliter. q̄z sicut pater nō est formaliter eo pater quo deus. nā formaliter ē deus deitate et pater paternitate. sic sp̄m̄ sc̄m̄ ē deus p̄ diuinaz eētiam et naturā formaliter. donū autē ē proprietate relatiua. Et declarat se exemplariter dicens. q̄ sicut aliquis currens existēs lassus et calidus. alio est formaliter lassus. et alio formaliter calidus. q̄z lassus est lassitudine. et calidus calore. originaliter tñ vno et eodem reip̄ ut vtrūq̄. vtz ipso cursu. Ita sp̄m̄ sc̄m̄ est deus sua processione accipit q̄ sit deus et q̄ sit donū. q̄suis formaliter sit proprietate donū et natura deus. S̄z q̄suis a nullo aduersariōū hec dicta doctoris p̄ alia sua dicta ducāt. tñ satis apparēt̄ vident̄ repugnare. cū ipse vn̄ dicit̄ i diuinis neget eē d̄ntiā formale. Huc aut̄ obiectioni de facili possumus r̄ndere. dicētes q̄ doctor hic sumit d̄ntiā formale p̄ ea d̄ra q̄ ē fm̄ formale rōem. et talē nō negat iter relatiōz et sūdamtū etiā i diuinis. q̄suis eā neget int̄ absoluta. Ad argumētū p̄ncipale d̄z q̄ donū dupl̄r̄ ad p̄ns dicit̄ p̄. Uno mō oē illud qd̄ est donabile vel dari p̄t̄ siue a seipso siue ab alio. et sic d̄z eētialit̄ i diuinis. q̄z uenit oibus tribus. Nā p̄ p̄t̄ dare filiū. et p̄ et filiū sp̄m̄ sc̄m̄. et pater seipm̄. p̄t̄ etiāz quelibet p̄sona diuina dare seipm̄. Alio modo dicit̄ donū illud quod ex proprietate sue originis accipit q̄ sit donabile. et hoc nomen donum dicit̄ notōaliter i diuinis. eo q̄ soli sp̄m̄ sc̄m̄

Articls 4

Nota q̄ egid⁹ cap̄ se ponit for malitatem.

Contra egidū.

Solutio

Ad p̄ncipale argumētum.

ueniat. cui ppriū ē pcedere p modū amor.

Distinctio decimanona

Nunc postq̄

re. Duculq̄ mgr̄ diermianit d̄
diuie eētēvitate. psonaz tri
nitate. ac psonalis origis distinctōe r̄ alicta
re. hic ista. xix. dist. incipit tractare de pdicta
r̄i psonaz equalitate. Et diuidit i duas pres
q̄: primo ostēdit diuinaz psonaz equalē ma
iestatē. Sc̄do ostēdit ex pdictis orni quāda
singularē difficultatē. dist. xxi. ibi. Dicor̄ q̄
stio trahēs r̄c. Prima i duas. q̄ p̄mo ostēdit
r̄i psonaz equalitatē ex hoc q̄ h̄nt eādē magni
tudine r̄ maiestātē in eēdo. Sc̄do ex hoc q̄
h̄nt eādē virtutē r̄ ptatē i agēdo. dist. xx.
ibi. Nūc ostēdemus. Prima diuidit in tres
q̄: p̄mo mgr̄ ostēdit i quo p̄sistit psonaz equa
litas i cōi. s. i eternitate. magnitudine r̄ ptate.
Secūdo probat hec tria nō differere sed so
la ratioē. Et tercio prosequit psonaz equali
tatē i speciali. prout atēditur i ipsa magnitu
dine. Secūda ibi. Lūq̄ enumerat ista. Ter
cia ibi. Quāq̄ eternitate. Et hec diuiditur i
tres. Quia p̄mo ostēdit diuinaz psonaz ma
gnitudis equalitatē ppter p̄sistētialitatis
vnitatē. Secūdo ppter totalitatis immuni
tatē. Et tercio ppter simplicitatis puritatez.
Secūda ibi. Sed iaz nūc. Tercia ibi. Si
endū est igit. Prima diuidit in duas. q̄ p̄
mo probat intētum ex hoc q̄ tres diuine per
sone sunt realit̄ vna natura. Sc̄do ex hoc q̄ q̄
libet diuina psona habet esse i alia psona. Se
cūda ibi. Et inde ē q̄ p̄ dicit eē. Tūc sequit il
la ps. Sed iā nūc. Et diuidit i tres. q̄ p̄mo
ponit veritatis intēre declaratiōē. Sc̄do ecō
tra ducit apparentē obiectōz. Tercio hui⁹ ob
iectiōnis subdit solutiōē. Sc̄da ibi. His
vidētur aduersari. Tercia ibi. Nec q̄ hic di
cūtur. Prima i tres. q̄ p̄mo ostēdit q̄ natura
respectu diuinaz psonaz nō habet rationē toti
us integralis. Secūdo q̄ nō habet rōem to
tius v̄s. Et tercio q̄ nō h̄z se i rōne ptis ma
terialis vel formalis. Secūda ibi. Dic adij
cēdum ē. Tercia ibi. Notādū etiā q̄ eētia.
Tūc sequit illa ps. Sc̄dū ē igit. Et diuidit
i tres. q̄ p̄mo mgr̄ probat diuinā simplici
tatē ex eo q̄ vna psona nō est minor personis
pluribus. Secūdo ifert ex pdictis q̄ deus
nō v̄bet dici triplex sed vnus. Tercio osten
dit q̄ modus his oppositus inuenit in rebus

corpaliibus. Secūda ibi. Preterea cū deus.
Tercia ibi. In rebus corporeis. Dic quero
Tum vna psona sit i alia. Et vi
del q̄ nō. q̄ i quocūq̄ est paternitas
filiatio r̄ spiratio. ille ē pater et filius
r̄ spūscūs. sed si p̄ r̄ spūscūs sunt i filio. tūc
erit i eo paternitas r̄ filiatio r̄ spiratio. ergo fi
lius eēt pater r̄ spūscūs. r̄ sic eēt p̄fusio per
sonaz. Cōtrarium ponit magister i lra illi
us. xix. distinctiōis. Ista questio possz ha
bere duplicē intellectū. Quoz p̄m⁹ ē satis fa
cilis. alter vero difficilis. Primo possz in
telligi vtrum vna psona sit i alia intellectua
liter r̄ obiectiue. Et tunc de facili respondet q̄
sic. Quia omne cognitū est i cognoscēte obiecti
ue. vel p seipsum. vel p suam similitudinē.
sed quelibet diuina psona cognoscit quamli
bet diuinam psonā nō per similitudinē sed p
seipsam. quia q̄ aliquid nō respicit intelle
ctui p seipm sed i suo simili. puenit ex impfe
ctōe p̄ntati. que i diuinis esse nō potest. ergo
quelibet diuina psona est i qualibet diuina per
sona p seipsam intellectualiter r̄ obiectiue.

Alio mō possz intelligi hec q̄stio. vtz vna
psona sit in alia realiter r̄ entitatiue. Et sic q̄
uis questio sit difficilis. tū ratioē fidei et pro
pter auctes sanctorz. r̄ dicta sacri canōis. ne
cesse ē nos illud firmiter p̄fiteri. Dicit. n. sal
uator Johis. xiiij. Ego i patre r̄ pater in me
est. Modus tamē declarādi diuersi mode tā
gitur a diuersis. Quidā em̄ illud declarāt ex
diuina productōe. Aliqui ex diuina relatiōe.
Alij ex diuinaz psonaz eētiali identificatiōe.
Et ideo ponā q̄ttuoz p̄clusiōes. s. tres negati
uas r̄ vnā affirmatiuā. P̄ia ē q̄ quālibz di
uina psonā eē i quibet diuina psona nō p̄t p̄ba
ri ex diuinaz psonaz pductiōe. Sc̄da q̄ h̄
nō p̄t sufficiēter p̄bari ex diuina relatiōe. Ter
cia q̄ h̄ nō p̄t p̄bari sufficiēter si rō t̄m̄mō su
mit ex diuinaz psonaz eētiali identificatiōe.
Quarta q̄ pdicta inep̄ntia cuiuslibet diuine
psone i quibz sufficiēter p̄bari p̄t ex reali p̄ue
niētia r̄ reali d̄s̄ntia quā habet diuine persone
nō ppter eētia t̄m̄ nec ppter relationē t̄m̄. s̄z
ppter eētia r̄ relatiōem simul.

Primū patet. quia

si ratione origis sufficiēter possz p̄bari. pdu
ctū eē i p̄ductē r̄ ecōuerso. tūc pater carnalis
vere eēt i suo filio. r̄ filius i patre. p̄ns ē falsū.
q̄ r̄ antecedēs. p̄ntia patz. quia filius carnalis
vere originat̄ a patre carnali. forte dicit q̄

Ec̄do 1

2

3

4

Ec̄do 1

Instantia

Solutio
 non est simile de patre carnali. quia talis pater agit actione transeunte. prout autem diuina actio ne imanente. Rñ. q. quous generatio diuina non sit transiens quo ad diuinam naturam. est tamen transiens quo ad personam. quia pater non generat seipsum sed filium. qui realiter existit ad personam distinctum a patre. P. dato q. p. reale originem possit aliquo modo pbari q. productum sit in producente. eo q. omne productum aliquo modo sit in suo principio productiuo. p. hoc tñ pbari non potest q. pducens sit in pducto. sed in diuis non magis est productum in producente q. pducens in pducto. equum enim vere est pater in filio sicut filius in patre.
 2
 3 P. cu. originem in diuinis sunt diuersarum rationum. q. si ratione originis vna persona est in alia. tunc non filius et vniformiter inesse sibi mutuo diuine persone. falsitas omnis est nota apud omnes doctores. omnia p. q. que p. difformem rationem insunt difformiter insunt.

Conclō 2
Secundo dico q. non
 potest pbari q. diuine persone sibi mutuo insunt ratione diuine relationis. q. q. aliquibus sunt ratio oppositio illa non sunt ratio p. q. vnu illo rñ alteri insit. Sed relationes diuine sunt personis ratio oppositio. q. rñ. P. rone illius non uenit ad esse. sed ratio relationis persone diuine uenit ad esse. Maior patz. q. tales modi simplr diuersi non pnt uenire eidem rone eius dē. Minor est nota. q. ratio est ad esse. P. id quod est p. rone distinctio persone a persona non est ratio eandem vna persona in alia. sed ratio in diuinis est p. rone distinctio vni persone ab alia. ergo rñ.

Conclō 3
Tercio dico q.
 vnaquaque persona diuina est alia non potest sufficiter probari ex h. p. q. realiter sunt idem in diuina eentia. q. ex eo p. q. non pbat aliqd aliter diuine persone uenit p. se ee. p. hoc q. est idem realiter qd diuina eentia. q. p. hoc non potest p. q. pbari alteri esse. P. si ratio qua pater est idem filio in diuina eentia pater est in filio tunc est in seipso p. se et pmo. p. sequens est falsus. vt patz. iij. p. h. i. cor. vbi pbat impossibile ee q. idem sit in seipso pmo. omnia p. q. sicut pater est idem realiter filio p. diuinam eentiam. sic est idem sibi p. se et p. se. q. p. nihil alter. q. si ratione identitatis q. sibi uenit p. eentiam p. se et in filio. ratio qua est idem sibi p. se et non per alter ee

in seipso primo. P. rone illius qua alia sunt oino idem realiter non potest p. q. pbari vnu illoz ee in altero. sed ratio diuine eentie persone sunt oino idem realiter. Maior patz. q. p. inter ea quoz vnus est in altero oportet q. alia diuina discernat. sed in diuina eentia sic persone diuine ueniunt q. in eentia nullo modo differunt.

Quarto dico q. q.
 uis ratio ista inessendi non sit eentia p. se sine relatio nec relatio p. se sine eentia. eentia tñ relatio simul sumpta sunt p. se q. re quelibet diuina persona est in altera. q. q. q. supposita liter differunt. ita tñ q. vna natura realiter conueniunt. illoz necio vnu est in altero. sed persone diuine nature realr ueniunt. q. rñ. Minor patz. ex fide. maior p. q. q. in quocumq. est natura aliter in illo est illud cuius est natura p. se supposita tñ inter ea reali dñtia. als p. illa maiore p. p. baret idem ee in seipso. q. natura cuiuslibet ee eo. Sed natura cuiuslibet diuine persone est in quolibet diuina persona. ita tñ q. persone realiter differunt inter se. q. quelibet diuina persona est in quolibet diuina persona. Sed dices q. si illud qd est ratio per se eendi p. se non est ratio inessendi. et sicut illud qd est ratio ad esse p. se non est ratio inessendi. tunc nec simul iuncta poterunt ee rone in eendi. Sed vt sup. dixi diuina eentia est rone personis per se eendi. et relatio ad aliud eendi et p. se vnu illoz ab altero sumptu separim n. poterit ee ratio sufficiens personam eendi in persona. q. nec simul iuncta poterunt ee ea sufficiens talis modi inessendi. Rñdeo p. interemptoz maioris. q. q. q. sibi naturaliter mutuo insunt oportet ea hñe ueniunt et dñtia. sed nec eentia est ratio dñtie ipsis diuinis personis. nec relatio est ratio ueniunt. simul tñ iuncta ratione eentie sic ueniunt q. tam e ratio relationis hñoi persone differunt. Ad argumentu p. principale dicēdu ad maiore. q. relationes diuinas ee in aliquo dupliciter potest intelligi. s. formaliter vel idēte. Pmo modo maior est vera. q. formalr p. rone est in solo p. filiano in filio. p. cessio siue spiratio passiva in spū scto. Secundo modo maior est falsa. q. rone idēte quia omnes diuine relationes sunt idem cu eentia diuina. in qualibet diuina persona sunt omnes ille relationes. ergo rñ.

Distinctio vicesima.

[Marginal notes in a smaller hand, partially legible. Some words like 'Solutio', 'Ad pncipale argum.', 'Quarta ad pncipale' are visible.]

Nunc ostēde

mus rē. Nec ē distinctio. xx. in qua mgr̄ ondit diuinar̄ perso-
nar̄ equalitatē. ex eo q̄ hnt eandē virtutē r̄ po-
restatē. Et diuidit i duas partes. qz p̄mo ma-
gister istud probat auctoritate. Sc̄do rōne.
ibi. Itē alio modo Prima i duas. qz p̄mo cir-
ca illud ppositā veritatē quam sentit ponit. r̄
auctoritatibus sanctor̄ mun̄it. Secūdo quādā
cauillationē que huic veritati videt esse r̄tra-
ria tollit. ibi. Sed inq̄s pater. Tūc sequi-
tur illa pars. Itē alio mō. vbi magister p̄mo
probat suū p̄positū. Secūdo remouet qd̄
suo p̄posito videt esse r̄trarium. ibi. Sed
forte dices rē. Prima i duas. quia p̄mo p̄-
bat intentū r̄atōe ducēte ad impossibile. Se-
cūdo rōne accepta ex similitudine. ibi. Hoc
autē p̄ similitudinē. Circa hāc distinctiōz
quero hāc quēstionē.

Vtrū oipotētia diua p̄fecte ueniat fi-
lio. Et videt q̄ nō. qz illi p̄fecte nō
uenit oipotētia cui deficit aliq̄ potē-
tia. s; filio deficit aliq̄ potētia. pura potētia ge-
nerādi. cū ipse nō possit generare. ḡ rē. Cō-
tra. si oipotētia p̄fecte nō ueniret filio. tūc si-
li nō eēt p̄fecte rē. q̄s est falsū. qz d̄i symbo-
lo rē filio. P̄fecte r̄ deus p̄fecte hō ex aīa rōna
li rē. p̄bō r̄ntā. qz oipotētia ē pp̄ietas solū
us rē. sed cui p̄fecte nō uenit aliqua pp̄ie-
tas ipm̄ nō est p̄fecte illud cui est pp̄ietas. ḡ
rē. Dic q̄rtuoz sūt vidēda Primo vtz potē-
tia generatiua p̄phēdat sub oipotētia. Se-
cūdo dato q̄ sic. vtz alicui possit cōuenire oī-
potētia cui tñ repuḡt generare Tercio vtz
oipotētia p̄fecte ueniat filio. Et q̄rto vtz
p̄fecte ueniat sp̄s̄itō.

Quantū ad primū

sic p̄cedā. Primo em̄ ostendā q̄ omnipo-
tētia r̄siderata absolute cōphēdit potētiāz
generādi. Secūdo q̄ oipotētia filij cō-
phēdit potētiā generādi. Tercio ostendam
q̄ quidā i ista distinctiōe arguētēs r̄tra dñm
Egidij ipm̄ nō intelligūt. nec dicta sua fide-
liter cōscripserūt. Quarto ponā circa istuz
articulū modos dicēdi aliquoz doctoruz. et
eis obuiato inq̄tū dictis nostris vidētur esse
r̄trarij. Primū patet. qz p̄fectissima potē-
tia nō excludit ab oipotētia. sed potētia gene-
rādi diuisa ē p̄fectissima potētia. ḡ rē. maior
rē p̄z. minorē. p̄bō. qz potētia q̄ p̄ducit p̄o-

ductū nobilissimū ē nobilissima potētia. sed
potētia generādi p̄ducit filiū dei q̄ ē p̄ductū
nobilissimū. ḡ rē. P̄ omē illud qd̄ p̄fectā
h̄z rōem alicuius termi. p̄phēdit sub illius
termi vli distributione. sed potētia generādi
habet p̄fectā rōem potētie. ḡ cōphēdit cū
dicat oipotētia. qz tūc hic termin⁹ potētia
vli distribuit. P̄. nō magis h̄z rōem potē-
tie potētia creādi qz potētia generādi. sed
potētia creādi cōphēdit sub oipotētia. ḡ
r̄ generādi. P̄. omē illud qd̄ est p̄ncipiū p̄-
ductiū alicui⁹ termi realis p̄ductōe reali cō-
phēdit sub oipotētia. sed eētia diuisa q̄
est ipsa potētia generādi vt patet sup̄ dist.
vij. est p̄ncipiū productiū termi realis. pu-
ta filij. r̄ productōe reali. puta ipsa generatōe
ḡ rē. Secūdo dico q̄ potētia generādi p̄pre-
hēdit sub oipotētia filij q̄stū ad suū p̄ncipale
significatū. qz illa potētia q̄ vere ē i filio p̄pre-
hēdit sub oipotētia filij. sed potētia generādi
vere est i filio saltē q̄ ad suū p̄ncipale signifi-
cā. vt sup̄ p̄bauit dist. vij. Maior p̄z. qz po-
tētiā vere esse i aliquo omnipotēte que tamē
nō includat sub sua omnipotētia eēt opposi-
tū in adiecto. Minor vt dixi probata ē dis-
t. vij. P̄. in generatiōe filij vt patet sup̄
dist. v. idē est potētia productiua sine potē-
tia generādi r̄ termin⁹ generatōis. s; termin⁹
generatōis vere ē i filio. puta ipsa diuina natu-
ra q̄ ē termin⁹ formal⁹ ipsi⁹ diuine generatōis. ḡ
r̄ p̄ncipiū generādi erit i eo. Quātū tñ ad
suū significatū siue r̄notatū potētia generā-
di nō p̄phēdit sub oipotētia filij. qz vt sic nihil
aliud dicit nisi respectuz p̄nitatis sine q̄ h̄ns
h̄mōi potētiā nō pt generare. sicut si aliquis
ignis quacūqz virtute fieret q̄ p̄fectaz haberet
igneitatē sine tñ calore. potētiā generādi ig-
nē vtqz haberet. q̄suis nūqz ignē posset gene-
rare. Et illa videt exp̄ssa nostri doctoris intē-
tio tā in illa distinctiōe qz i alia. vbi ait eādē po-
tētiāz generādi que est i patre esse i filio q̄suis
sub opposito respectu. Et quo patet q̄ q̄-
dam minus iuste doctoz nō s̄tz impugnat
Dicūt em̄ doctoz h̄c dicere potētiā generā-
di nō p̄tinere ad oipotētiā. cuius oppositū
ipsi probāt. r̄ stat virtus r̄atōis i hoc. qz cum
oipotētia vt in patre est sit p̄fectio simplr. et
vt sic ad ipm̄ p̄tineat potētia generādi. ergo
si potētia generādi eēt impossibilis filio.
aliqua p̄fectio simplr esset impossibilis fi-
lio. r̄ sic filius nō eēt simpliciter p̄fectus. P̄
q̄ncūqz aliqua sic se habet ad omnipotētiā
q̄ oipotētia vnus plura claudit in se qz oī-

2
3
4
Cōclo 2
Nota
Cōclo 3
Aureolus
di. 20.
1
2
p

o primo. P̄. rōne illas
idē realiter nō p̄fecti possunt
ē i altero. sed r̄atōe diuinitatis
ino idē realiter. Minor p̄z
p̄z vnus est i altero cop̄tū
mas. sed i diuina eētia cop̄tū
nūqz q̄ eētia nullo mō vnus
Quarto dico
ratio ista in ostendit nō s̄t eētia
rōe nec r̄atōe posse sine eētia
nō simul sumpta sūt p̄fectio
diuina p̄sona est i altera. qz
disticta. ita tñ q̄ i vnā eētia
sūt. alioz vnus est i altera
in r̄atōe r̄ationis realiter
ine nature reali vnus est
de. maior p̄z. qz i oipotētia
in illo est illud cui est r̄atō
inter ea reali dñna. als p̄
et idē est i seip̄o. qz natura
ad natura cuiuslibet dñna
diuina p̄sona. ita tñ q̄ p̄fectio
inter se. ḡ quilibet diuina p̄sona
diuina p̄sona. Sed dicitur
tio per se eētia p̄fectio est r̄atō
r̄ illud qd̄ est r̄atō ad dñm
in se. tūc nec simul sūt p̄-
fēdi. Sed vt sup̄ dicitur
sonis p̄ se eētia. r̄ r̄atōe
r̄ale vnus illos. ad altero
eētia r̄ r̄atōe sufficiens p̄sona
r̄. ḡ nec simul sūt potētia
i modi in se. R̄ndoz
aions. qz q̄cūqz sibi vnus
p̄p̄tēta ea d̄re p̄ueniā r̄
ita est r̄atōe r̄atōe ipse d̄re
ano est r̄atōe vnus. sicut
e eētia sic vnus q̄ r̄atōe
nōi p̄fēctioe disticta. Ad r̄
vile dicēdi ad maiorē q̄ r̄atōe
i aliquo duplicatōe p̄fēctio
r̄ vel idē. P̄mo mō maior
vnus p̄fēctio est i solo p̄fēctio
tio sine p̄fēctioe p̄fēctioe
ō maior. ē falsa. qz r̄atōe
vne r̄atōe sūt idē. cō
alibet diuina p̄sona
r̄. qz r̄.

Distinctio r̄atōe

potētia alterius illa nō sunt paria i om̄ipoten-
 tia. ḡ impossibile est potētia generādi claudi
 i om̄ipotētia p̄ris z nō in oipotētia si ḡ. P.
 arguit ḡ quoddā dicitur doctoris. Dixit em̄
 doctor q̄ filius nō pōt generare. qz ḡdictōem
 implicaret. Si em̄ posset in actū generatōis
 tūc generaret. qz in p̄petuus n̄ d̄r esse z posse.
 Sz si generaret tūc esz p̄. Si eēt p̄ tūc nō
 esset filius. qz p̄ et fili⁹ in diuis distinguunt
 oppositis p̄prietatibz. ḡ de p̄mo ad vltimū. si
 filius i diuis posset in actū generatōis. tūc fi-
 lius nō esset filius. p̄pter qd̄ filiū nō posse ge-
 nerare n̄ derogat oipotētie fili⁹. qz nō posse ea
 que ztradictionē implicāt n̄ derogat om̄ipo-
 tentie. Contra illud arguit sic. Quāuis sic de
 scribat oipotētia. Dipotentia ē potentia attin-
 gēs om̄e possibile ḡdictōez n̄ implicās. tamē
 i hac descriptione implicatio ḡdictōis sumit
 absolute z nō p̄ppationē ad agēs. alioqn̄ qd̄
 libet agens esset om̄ipotēs. qz qd̄libet agens
 pōt in om̄e illud qd̄ nature sue zgruit z nō
 repugnat seu n̄ ztradicit sibi. ergo relinquit
 qd̄ ratione om̄ipotētie sit attingere om̄e il-
 lud qd̄ absolute z i se nō implicat ḡdictionē.
 Et infra eadē questōe ille idē ponēs i hac ma-
 teria suā opinionē ait. q̄ potētia generādi nō
 claudit sub oipotētia. qz potentia generādi n̄
 est potentia p̄ductiua. sed est potētia entitati-
 ua. posse. n. generare n̄ ē posse elicere generati-
 onē. sz ē posse esse generatōz z posse esse p̄rez.
 oipotētia autē ē potentia p̄ductiua. Ex hoc
 em̄ de est oipotens in q̄stū ois potentia p̄du-
 ctiva ztinē i vna dei potētia eminent. igit̄ vt
 dicit̄ potētia generādi n̄ claudit sub oipotē-
 tia. Sz dicta illa multipl̄r deficiūt. P̄mo
 em̄ deficiit illa positio i eo q̄ negat potētia ge-
 nerādi esse potētia p̄ductiua. qz potētia gene-
 rādi q̄ i esse genito ponit̄ ver⁹ termin⁹ real̄ illa ē
 vere p̄ductiua. sz potentia generādi est potē-
 tia generātis. i. p̄ris q̄ i esse genito ponit̄ ver⁹
 termin⁹ realis. i. fili⁹. ḡ est potentia p̄ductiua.
 Maior p̄z. qz generās p̄ talē potētia h̄mōi
 terminū n̄ p̄t i esse genito ponere nisi ip̄a gene-
 ratōe. z p̄ oīs p̄ductōe. p̄pter qd̄ n̄ccio potē-
 tia h̄mōi generātis erit p̄ductiua. Maior au-
 tem q̄stum ad om̄nes suas p̄tes fundat̄ in fi-
 de catholica. P̄. si potētia generādi i diuis
 nis n̄ est p̄ductiua. tūc filius i diuis nō es-
 set productus. zntia patet. q̄a ad opposituz
 zntis sequit̄ necessario oppositū antecedentis.
 falsitas zntis patet. qz esse productū est zntis
 ad esse genitū. qz om̄ne genitū est p̄ductū sed
 n̄ eōuerso. ergo si filius i diuis nō esset pro-

Rō egidij

Positio aureoli

Contra aureoli.

2

ductus nō esset genitus. quod est ztra fidez.
 Etia est implicatio ztradictionis. qz ad non
 genitū sequit̄ nō filius. igit̄ si filius n̄ esset ge-
 nitus. tūc esset filius z nō esset filius. Conse-
 quētia itez patet. qz ois terminus product⁹
 p̄supponit p̄ductis potētia p̄ductiua
 Secdo p̄dicta positio deficiit i eo q̄ dicit̄. q̄ pos-
 se generare nō sit posse elicere generationē. qz
 om̄e illud qd̄ vere est op⁹ nature est aliquid
 elicitiū ab opante p̄ naturā. Sed Dama. li. i.
 vbi agit de generatione diuina ait q̄ generatio
 ē op⁹ nature. maior p̄z. qz oē op⁹ est aliqd̄ eli-
 citū ab ip̄o operāte. Si igit̄ generatio ē qd̄ eli-
 citū. tūc posse generare ē posse elicere genera-
 tōz. P̄. tu accipis p̄ eodē posse generaret
 potētia generādi. vt p̄z i dicitis tuis. Si ḡ
 posse generare eēt potētia entitatiua z idē qd̄
 esse generatōz. tūc potētia generādi esz qd̄ re-
 latiū seu notionale. z n̄ esset qd̄ absolutū si-
 ue ipsa natura diuina. cui⁹ vtuisqz opposituz
 pbauit̄ multipl̄r sup̄ius dis. vij. Tercio de
 ficit ille doctor i his q̄ induxit ztra d̄m̄ egu-
 diūm. P̄. me em̄ due ratōes in nullo sūt cō-
 tra Egidium. qz vbiqz vnqz locutus est de
 illa materia. ibi expresse ponit potētia gene-
 rādi eadē que est i patre esse in filio. quia
 nō sub eodem respectu. sicut patet euidenter in
 suo scripto sup̄ p̄mū s̄nariatū. di. vij. q. iij.
 z di. xx. q. i. z. ij. P̄. me igit̄ due rationes nō
 sūt ztra doctorē. tamē volo respōdere ad cas
 Ad p̄mū igit̄ dicēdum q̄ potētia gene-
 rādi nō pp̄rie dicit̄ perfectio. cum nō habeat
 se p̄ modum inherētis. qz cum generatio sit
 opus nature. potētia generādi est ipsa diuina
 natura que i se vnitissime z perfectissime com-
 prehendit oēm perfectionē formaliter aut vir-
 tualiter siue eminenter. Ratio etiā falsū assu-
 mit. qz doctor nūqz dixit potētia generādi eē
 incōpossibile filio. qz cū ipse exp̄sse dicat po-
 tentiā generādi esse diuinā naturā i q̄ genitū
 assilat̄ gignēri. ipse diceret diuinā naturā esse
 incōpossibile filio. si potētia generādi dice-
 ret ei eē incōpossibile. Forte dices. si doctor
 tu⁹ nō dixit potētia generādi eē incōpossibile
 filio. tū dixit equalēs. qz ip̄e ait dist. xx. q. ij. si
 liū n̄ posse generare. R. q̄ talē equalentiaz
 habeas tibi. qz nec doctor nec eius discipuli
 h̄mōi equalentia acceptabūt. qz p̄ posse gene-
 rare debet intelligi potentia generatiua vt p̄-
 rūpit i actū generatōis. qz cū nō possit poten-
 tia nisi vt ē ziūcta respectui p̄posito ad gene-
 rōz puta p̄nitati. q̄ qd̄ respect⁹ cū n̄ possit eē
 i filio p̄pter oppōez quā h̄z ad filiationē. idē

Solutio Ad

Instantia

Solutio

posse generare & grue negat a filio. S; poten-
 tia generandi q;tu ad suu pncipale significatu
 abstrahit a tali respectu vt pbatu e di. viij. io
 n e equalis dicere potetia generandi & posse ge-
 nerare. Ad. ij. ddm. q; rō nō e nos. q; nos
 pcedim potetia generandi pnerere ad oipotenti-
 na filij illo mō q; dictu est. s. Ad. ij. m det
 doctor nī psonalr. q; fm ipm & fm veritatez
 qñcūq; aliqd fm se nō e impossibile si alicui
 supposito repugnat non ex defectu alicui? na-
 ture seu alic? esse deficientis supposito opret q;
 tal' iplicatio dictionis attendat ex repugnā-
 tia formali supposito illi? respectu talis rei. nec
 ex b in hmoi supposito p argui aliq? ipotetia
 seu diminutio oipotētie. ppter qd filij plenaz
 hz oipotetia sicut p. q; uil potetia generandi q;
 vere e i supposito filij n prumpat i actu gene-
 rationis. q; tal' actus repugt tali supposito.
 cū supposito filij i eē psonali pstituat genera-
 tōe passiva. non repugt tñ sibi ex defectu alic?
 esse siue nature. cū esse filij compñdat omne
 esse. & natura eius compñdat oēm naturā et
 formaliter vt eminet omnē pfectiōem. Et
 cum dicit q; tūc quodlibet agēs esset omni po-
 tēs. q; potest oia que sibi nō repugnāt. Rū/
 det doctor q; illa repugnātia in agētibz cre-
 atis est ex defectu alicuius nature quā agens
 creatū nec formaliter habet nec eminet. pu-
 ra si ignis nō potest frigidare. hoc est p tā-
 ro. q; sibi deficit esse frigidū siue natura frigi-
 ditatis. & ideo nō est simile quod p simili in-
 troducit arguēdo. Un ad maiore declaratio-
 nē hui? dicit doctor nī & bñ. q; si p nō posset
 generare cuz ei? supposito ex formali suo psti-
 tutiōe generare nō repugnet. opret q; sibi re-
 pugret ex defectu alicui? pfectionis siue natu-
 re. & p sequēs pater nō esset oipotēs. Eti-
 am conclusio quā ille ex dicto argumēto asser-
 tue infert est simpliciter falsa. cū dicit. relinq-
 tur q; q; de rōe oipotētie sit attigere oē illd qd
 absolute & i se nō implicat dictionē. Si em
 illa illatio esset bona. tūc inter duo necio seqre-
 tur vñū. s. q; vel filius nō esset oipotēs. cuz n
 possit i actu generationis. v? q; generatio i di-
 uis simplr & fm se sit ipossibil' & dictionōz impli-
 cet. & tūc nec p possz generare. q; vtrūq; e
 fidē aplicā & catholica. Sūt aut q; daz aliq
 qui satis pformiter dicit pnes opinionē no-
 stri doctoris i hac materia. Dicit em q; ex
 hoc nō e aliq; diuina psona oimopotēs q; habe-
 ar diuinā essentia cuz oi respectu q; sudat i ea.
 q; tūc pater nō esset omni potēs. cum careat
 ipsa filiatione. Sed ex hoc solo dicit omipo-

tēs. q; habet essentia diuinā que fm se est om-
 nipotētia. quolibet q; diuina psona habet oī-
 potetiam. cū quolibet habeat diuinā essentia.
 licet nō quolibz possit generare. q; potetia ge-
 nerandi ad explendū actū generatōis coeigit
 paternitatē. licet eam intrinsece nō includat. &
 ideo solus pater generat. q; i solo pte potetia
 generandi iūgit tali respectu. Ista opinio si
 bñ pñderat a doctore nro. i nullo quasi vide-
 tur discrepare. ppter quod miror de quibus/
 dā de nostris. qui dicūt se doctore nostrz vel/
 le saluare. & tenere i omibz suis conclusiōibz.
 & tamē hāc opinionē impugnāt. Primo
 sic. Inconueniēs esse videt q; aliquod posse po-
 nat i aliquo quod tamē nūq; reducat in esse.
 sed potetia generandi que est in patre in nulla
 alia persona potest poni i esse. ergo rē. P. si
 idem lumē i sole existēs illuminat & calefacit.
 i alio corpe tñ modo illuminaret illud corpus
 nō diceret eque potens sicut sol. sic dato q; ea-
 dem potetia q; est i patre ad creādū & generā-
 dū. sit i filio ad creādū & nō ad generādū. fili-
 us ex hoc nō diceret eque potēs patri. P.
 essentia absoluta nō est potetia sed solū vt est
 pncipiū act? & ideo cū vñū supposituz potest
 pncipiare aliqū actū quem alterū non po-
 test. licet i illi suppositis dici possit eadez ef-
 fectia. nō tamē eadem potetia. Sed q; il-
 la nō minus sūt ptra doctore nostrū q; ptra
 p mune veritate. ideo m deto ad ea. Ad p/
 mū igit dicendū q; maior nō est vera si habe-
 ar actū adequatū prius origine i alio suppo-
 sito. sed sic est q; potetia generandi vt est i pte
 pncipiū elicitiuū actus sibi totaliter adequa-
 ti puta pfectissime generatōis. Si em actus
 generationis nō esset oimino adequatus vir-
 tuti generatiue vt est i patre. tūc filius i diu-
 nis nō esset oino perfectus. Etiā posset di-
 ci q; i filio nō est posse generare. q; uis in ipso
 sit potetia generandi. Ad scdm dicendū. q;
 si illud corpus nō faceret eadem opationes
 quas facit sol. hoc esset ex pte alicui? absolute
 pfectionis existentis in sole que nō esset i hoc
 corpe. & ideo non esset tale corpus eque potēs
 sicut sol. Sic aut nō est in diuinis sicut iā pa-
 truit. Ad terciū dicēdū q; potetia pte dupl'r
 pñderari. Uno modo vt e iuncta oibz necio
 req; sitis ad hoc vt i actum pncipiā respectu
 cui? est potentia. Scdo modo vt non e actu-
 talibz iuncta. Primo mō maior e vera s; non
 scdo mō. Dato em q; i aliq; eēt ignētas p tute
 diuina sine omni calore. illud vt sic nūq; pnci-
 piaret actū generationis ipsi? ignis. & tamē

Ad 2
Ad 3

Dionisius
de burgo
berueu.

Solutio

Ad 1

Ad 2

Ad 3

sclo 4
crucis.

Ne haberet verā potētiam generandi ignē. Et ista videt esse incertio. b. Aug. li. iij. extra Na ruminū. ca. xxiij. vbi ait. Absit vt ideo pater potētior sit filio. quia creatorē. s. filius genuit pater. filius autem nō genuit creatorē. nō em̄ nō potuit. sed nō oportuit. Lū igit logice loquēdo due negatōes faciāt vnā affirmatio nē. oportet q̄ exponat. Non em̄ nō potuit. id est potētiam generādi habuit. sed nō opruit. qz talis potētia i paterno supposito actū sibi totaliter coequatū habuit. Un̄ sicut i patre ppter hoc nō rest potētia generādi. qz nō pot aliu filiu generare q̄ illum vnigenitū que ab eterno genuit. sic nō bñ arguit filium nō habere potētia generatiuā. quia aliu filium nō generat. Sūt etiam quidaz alij qui dicūt potētiam generādi nō pertinere ad omnipotētiam. Ad cui⁹ declaratiōē pmittūt qualidaz supposēs. Quarū prima est q̄ cū in deo non sit passiuā potētia. ideo omnipotētia est potētia actiua. Secūda est q̄ obiectū actiue potētie ē ens possibile. non tñ possibile tale qd̄ op ponit simplr̄ impossibile. qz sic qlibet diuina psona ē ens possibile. qz etiā psonā patris nō est impossibile esse. tñ nō pt esse termin⁹ actiue potētie. q̄ obiectū actiue potētie erit possibile qd̄ opponit ei quod est formaliter necesse. cū igit qlibet diuina psona sit formaliter necesse esse. patz q̄ om̄ipotētia nō potest esse respectu alicui⁹ diuine psonē ad intra. Ex quibus etiā patz q̄ potētia generādi nō ptinet ad om̄ipotētiam. cuz sit respectu diuine psonē. t̄ q̄ filius ē om̄ipotēs q̄uis nō possit generare Et q̄ oēs tres diuine psonē sint eque oipotētes t̄ intēsiue t̄ extēsiue. Et illud probāt quidam alij sic. Om̄ipotētia est potētia nō ad esse sed ad agere. vñ aliquis dicit om̄ipotēs. nō quia potest esse oia. sed quia pot̄ agere omnia. cū ergo generare i diuis siue potētia generādi sit idē qd̄ esse patrē. id nō ptinet ad oipotētia. t̄ ideo sicut nō arguit impotētiam in filio q̄ nō potest esse pater. sic non arguit impotētia in eo q̄ nō pot̄ generare. P̄ potētia actiua est p̄ncipiū transmūtādi aliterum fm̄ q̄ alterz. sed potētia generatiua i diuinis nō trāsmutat alterum fm̄ q̄ alterz. quia terminus generatiōis puta diuina eētia nō ē alterz a generāte. etiā filius qui est termin⁹ totalis ipsius generatiōis nō est alterz v̄ aliud a patre. Sed illud nō videt esse psonum dicitis sanctorz. quia Aug. de fide ad Petru expresse dicit. q̄ pater non esset om̄ipotēs. si nō posset producere filium seu equalē creato

Scotus.

Alij ad id

Contra sco.

rem. Ex quo ego arguo sic. Illud necessario cadit sub oipotētia ad cui⁹ negatōem negatur oipotētia. Sed vt patet i p̄dicta auctoritate Aug. ad negatōem potētie generādi i patre sequit negatio oipotētie. q̄ ex eadem aucte p̄z q̄ oipotētia nō solū est ad extra actiua sed etiā ad intra i diuis pductiua. Patz etiaz q̄ nō solū oipotētia ē respectu possibil̄ vt distinguit̄ extra formaliter necesse. verū etiam vt distinguit̄ om̄ne illud qd̄ nō est impossibile. vñ q̄uis patrē esse nō sit impossibile. p̄z tñ pductū esse ē simplr̄ impossibile. qz tūc p̄ nō esset p̄. qd̄ implicat̄ d̄ictōem. P̄. si ex h̄ q̄ potētia passiuā nō est i diuis sufficēter arguitur om̄ipotētia que est in diuis esse potētia actiua. tūc eodē mō sequit potētia generādi i diuis esse potētia actiua. qd̄ est extra te t̄ sūdamētū tuū. Et p̄ hoc p̄z ad illā primā d̄uctōem quā facit p̄m̄ doctor. Ad secū dū p̄z ex his q̄ dixi i terciā d̄clusionē. vbi p̄bauit q̄ potētia generatiua est vere pductiua Ad terciū p̄z q̄ p̄hus p̄ illa verba d̄scribit potētia actiua prout repitur i istis rebz materialibus. vbi producēs t̄ productū differūt p̄ naturas absolutas. Nō em̄ vidit Aristot. hāc ineffabile generatōem. in qua generās t̄ genitū totalr̄ pueniūt i absoluto. et t̄mmodo d̄nt̄ relatiue. Etiā possemus dicere filiu esse alterz a patre nō neutraliter s̄ masculīne. nec essentialiter sed suppositaliter.

Solutio Ad 1 Ad 2 Ad 3

Ex predictis etiam

apparet qd̄ sit dicēdū q̄stū ad alios tres articulos q̄ois. Ad argumētū p̄ncipale nego minorē. Ad p̄batōz dicēdū q̄ nō ē bona p̄na nō pt̄ generare. q̄ nō h̄z potētia generādi. etiam in creaturis. puta i specie humana. q̄uis aliquis habeat potētia generādi. si tñ sibi d̄ceret aliqd̄ instrumētū necessario requisitum ad actū generatiōis hūane. ipse sic h̄ret potētia generādi q̄ tñ nō posset generare. sic qz filius h̄z potētia generādi nō sub respectu p̄posito ad actū generationis. imo sub opposito ipse nō pot̄ generare.

Alij d̄claratiuū. Ad argumētū p̄ncipale.

Distinctio vicesima prima.

Hic d̄coriur que h̄tiorē. Dic maḡ oñdit ex p̄dictis d̄cori quāda difficultatē. qz em̄ d̄ctū ē i p̄cedētibz. q̄ vna sola p̄sona nō em̄ioz